

रसराज

पं. पद्माकर नरहर बर्वे

महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृति मंडळ, मुंबई.

रसराज

३५५

(रागदारी संगीतावर आधारित निवडक बंदिशी)

ग्रंथकर्ता - पं. पद्माकर नरहर बर्वे

महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई

प्रथमावृत्ती : जून, १९९०

प्रकाशक :

सचिव,

महाराष्ट्र राज्य, साहित्य आणि संस्कृती मंडळ

नविन प्रशासन भवन

मुंबई - ४०० ०३२

(c) प्रकाशकाधीन

मूल्य : ३८/- रुपये

मुखपृष्ठ : सौ. वीणा राजन होले

मुद्रक :

सौ. शैलजा गणेश बर्वे

वेदविद्या मुद्रणालय

४१ बुधवार पेठ, पुणे ४११ ००२

टेलि. नं. ४४५९८३

अर्पण पत्रिका

माझे कलाजीवन ज्यांनी घडविले ते माझ्या
जीवनाचे शिल्पकार - माझे प. पू. दिवंगत माता
पिता व वडिलबंधू यांच्या पवित्र स्मृतीस ही माझी
कलाकृती भक्तीपूर्वक समर्पित !!

पद्माकर नरहर बर्वे

परम पूजनीय गुरु संगीत मातंड रव. पं. ओम्कारनाथ ठाकूर

माझे संगीतातील स्फूर्तिस्थान पितृतुल्य ज्येष्ठ बंधू कै. गोविंद नरहर बर्वे

ग्रंथकार व पत्नी डॉ. सौ. मालती बर्वे (पांडे)

गानवर्धनतर्फे पुणे विद्यापीठाचे उपकुलगुरु श्री. वि. ग. भिडे यांचे हस्ते
'स्वरलयभूषण' ही पदवी रवीकारताना

भूमिका

रसिकांसमोर ज्या ज्या वेळी मला गाण्याचा योग आला तेव्हां पारंपारिक चीजाबरोबर स्व- रचित चीजाही मी गात आलो आहे. त्या चीजातील नवीन डौल पाहिल्यावर अनेक जाणकारांनी त्यांची प्रशंसा केली. या नवीन चीजा व त्यांतील सौंदर्यस्थाने पाहूनच अनेक विद्यार्थी - त्या शिकण्यासाठी माझ्याकडे आकृष्ट झालेले आहेत. परंपरेला धक्का न लावता चीजात कांही नावीन्य भरण्याचा मी प्रयत्न केला आहे.

नवनवीन बंदिशी बांधताना माझा आत्मविश्वास वाढू लागला. त्याच बरोबर रागाकडे पहाण्याची दृष्टीही बदलली. परंपरेला न सोडता, अधिक सौंदर्याने नटलेल्या चीजा स्वयंस्फूर्तीने बांधत आलो. यात माझा मुख्य हेतु या संगीतात काव्याच्या दृष्टीने, रागाच्या मूळ स्वरात बदल न करता, नवीन भर घालण्याचा आहे. या चीजातील शब्द रागाच्या आत्म्यानुरूप असावेत, त्यांत रस असावा आणि बरोबर अर्थही स्पष्ट असावा हें माझें अदृष्ट आहे. मी जसे गातो त्या अनुरूप चीजा असाव्यात, ही माझ्या मनांत सदासर्वदा रुजलेली भावना आहे. त्या अनुषंगाने मी आजपर्यंत वेगवेगळ्या रागांत, वेगवेगळ्या दृष्टीकोनातून, वेगवेगळ्या प्रसंगानुरूप, चीजा बांधीत आलो आहे. गुरुचे स्थान आमच्या भारतीय संगीतात इतके मोठे आहे कीं गुरुची श्रेष्ठता दाखविणाऱ्या अनेक बंदिशी परंपरेत आहेत. मीही काही रचल्या आहेत.

चीजा बांधताना मला हाही अनुभव आला की केवळ प्रतिभा असून भागत नाही तर या प्रतिभेला यथायोग्य मार्गदर्शन करणारा गुरुही लागतो, या दृष्टीने आज ज्या कांही माझ्या रचना आपापल्या ढंगाने सिध्द झालेल्या आहेत, लोकप्रिय झालेल्या आहेत, त्यामागे गुरुचे मार्गदर्शन ही महत्त्वाची गोष्ट आहे. पुढे सरावाने या गोष्टी साधू लागतात. माझी पहिली चीज जेव्हां मी बांधली तेव्हां त्या चीजेची पूर्तता माझे सर्व प्रथम गुरु स्व, दिनकरराव पटवर्धन (ग्वाल्हेरचे स्व. शंकर पंडित यांचे शिष्य व कृष्णराव शंकर पंडित यांचे गुरु बंधू) यांनी केली. हमीर रागातील ही चीज आहे - 'चल हट अब मोहन श्याम'. श्री पटवर्धन स्वतः अुत्तम बंदिशकार होते. त्यांनी चीजा कशा बांधाव्या, चीजा म्हणजे काय याची कल्पना मला प्रथम दिली. माझे दुसरे गुरुजी महान कलाकार स्व. पं. ओंकारनाथ ठाकूर यांनी तर माझ्या संगीत जीवनात क्रांति घडवून आणली, त्यांचेहि मार्ग दर्शन बहुमूल्य ठरले. हे माझे ऋषितुल्य गुरु ३१ डिसेंबर १९६६ रोजी कृष्णरूप झाले. आज जवळ जवळ ४५० च्यावर वेगवेगळ्या रागांमध्ये माझ्या बंदिशी आहेत. त्याचे सर्व श्रेय माझ्या या दोघा गुरुजींना देतो. दुर्दैवाने आज ते दोघेही हयात नाहीत.

चीजा रचनाग्याला अंतर्मुख असणे आवश्यक आहे केवळ 'ट' 'ला' 'ट' 'री' ला री जुळवून काव्य होत नाही. त्यासाठी जीवनात अनुभव यावे लागतात. ज्ञान वाढावे लागते, दुःख व दैन्यावस्था ही उत्तम बंदिशकार होण्यास पोषक होतात. असा भाझा समज आहे.

पटवर्धनजी आम्हा दोघा भावांना १९३४ पासूनच संगीताचे शिक्षण देत होते. ते स्वतः गायक म्हणून लोकांसमोर कधीच आले नाहीत. त्यांच्याकडे जवळ जवळ पाच सहा वर्षे आम्ही तालीम घेतली. महिनोन महिने अेकाच रागाचा अभ्यास व्हायचा. त्यांच्या शिक्षणाचा मुख्य आधार म्हणजे स्व पं. विष्णु नारायण भातखंडे यांची पुस्तके, त्या पुस्तकांनुसार गाणे हा आम्हाला दंडक होता. पण त्या पुस्तकांतील नोटेशनवर हुकुम गाण्यात रूक्षता वाटू लागली. चीजा रचण्याकडे माझ्या मनाची प्रवृत्ती होण्यास हें अेक मोठे कारण आहे. याचा अर्थ असा नाही की कै पं. भातखंडे यांच्याबद्दल मला अनादर आहे. अुत्तर हिंदुस्तानी संगीताला आज जे काही अभिमानाचे स्थान आहे ते त्यांच्यामुळे आहे. ते ऋषितुल्य होते. आणखी अेक कारण असे की कित्येक खानदानी चीजांचा अपभ्रंश झालेला होता. केवळ स्वरांसाठी शब्द आहेत असे मला वाटू लागले.

माझा विश्वास आहे की प्रेरणे व्यतिरिक्त बुध्दीला योग्य दिशेने चालना मिळाल्याशिवाय बंदिशी तग धरू शकत नाहीत. त्यासाठी योग्य शब्द, काव्यात्मक चिंतन, भावप्रवणता आणि करुणेचा आंतरिक अुद्रेक इत्यादींची आवश्यकता असते. रागांचे स्वर निश्चित आहेत. त्यांचे एक स्वतंत्र व्यक्तिमत्व आहे. त्यामुळे त्यांचे रूप पूर्णतया बदलणे शहाणपणाचे होणार नाही. मिश्र राग अथवा पूर्णपणे स्वतंत्र राग निर्माण करणे ही गोष्ट वेगळी. पण त्यात प्रचलित रागांचा अंश वा घटक नसणे अशक्य आहे. जो पर्यंत सप्तकात आठवा स्वर मिळत नाही तो पर्यंत अगदी स्वतंत्र राग निर्माण होणे शक्य नाही, अितकी आमची राग व्यवस्था निकोप व सुंदर आहे.

जर अखाद्या रागात बंदिश बांधायची असेल तर स्वरांच्या ढाच्यात शब्दांची रचना करावी लागते. त्यामुळे अेक गोष्ट निर्विवाद आहे की, कविते प्रमाणे काव्याला इथे अग्रस्थान नाही. शास्त्रीय संगीतातील चीजात रागस्वरांना अधिक महत्त्व आहे. तरीही कित्येकदा असे होते की चीजा रचताना काव्य व स्वर अेकाच वेळी जन्म घेतात. आणि त्यात फुलांच्या सुगंधाप्रमाणे भाव सुगंध भरून टाकतात. कित्येकदा अनुरूप शब्द न सुचल्याने चीज अर्धवट रहाते असाही अनुभव आहे. या प्रक्रियेत नवराग निर्मितीही मला आपेआप सुचत गेली. चीजा बांधताना मी कधी स्वरांचे तर कधी शब्दांचे अनुसरण केले. कधी कधी तर शब्द व स्वर हातात हात घालून एकदम जन्माला आले. असो.

अुत्तम स्वररचना व अुत्तम शब्दरचना कशाला म्हणावी ? मला असे वाटते कीं, अनुरूप शब्द अर्थानुकूल स्वरावलीत रचणे म्हणजे अुत्तम स्वररचना व शब्दरचना. ज्या स्वर पंक्तीतून रागाची ओळख पटकन होते त्या स्वर पंक्तींना आपण अुत्तम स्वर रचना म्हणू शकतो. परंतु भावानुरूप शब्दाशिवाय स्वरांना पूर्णता असते कां ? रागाचे पोषण करणारे स्वर व मधुर नाद अुत्पन्न करणारे शब्द यालाच अुत्तम स्वर व शब्द रचना आपण म्हणू शकतो कारण शब्द व स्वर परस्परांना पोषक असतात.

अंतर्मनातील विशिष्ट भावानुरूप रागस्वर विशिष्ट स्थानावर विशिष्ट रूपाने नियोजित करण्यात एक प्रकारचे भावचित्र अुभे रहाते. कित्येकदा अेकाच चीजेत अेकापेक्षा अनेक पंक्ती अनेक भावांना जन्म देतात. अशा वेळी राग-रसाचा निर्णय करणे कठीण होते अशा परिस्थितीत अेखाद्या रागाला कोणताहि अेक स्थायीभाव अथवा रस आहे हें ठरविणे कितपत योग्य होतील ? अशी बंदिश त्या रागाची प्रतिनिधी असताना जर असा प्रश्न अुभा राहिला तर आपण थोडे बुचकळ्यात पडू. पण अधिक विचारांती याचे अुत्तर आपणाला मिळू शकते.

समजा अेखादा राग अेका विशिष्ट रसाचीच निर्मिती करत असताना चीजेतील काही पंक्तीतून विशिष्ट स्वरस्थानावर विशिष्ट मनोभाव प्रकट होत असतील तर रागाचा स्थायीभाव नाहीसा झाला असे म्हणता येणार नाही. कारण चीजेची स्वररचना अनेक मनोभाव प्रदर्शित करत असताना मनोभावांचा पाया रागरसावरच आधारित असतो या मनोभावांची पार्श्वभूमीच रागरस आहे. रागाला जर व्यक्तीची अुपमा दिली तर त्या व्यक्तीचा स्वभाव रागरसाप्रमाणे मानावा लागेल. आणि त्या व्यक्तीच्या स्वभावात प्रसंगानुरूप निर्माण होणारी भावना म्हणजे चीज, आणि त्या चीजेत येणारी स्वरसंगति. रागाला जर जमिनीची अुपमा दिली तर, त्या जमिनीचा कस होतील रागरस. आणि त्या जमिनीतून काढलेली वेगवेगळी पिके होतील चीजातून निर्माण होणारे विविध मनोभाव. ज्या प्रमाणे भिन्न स्वभावांच्या व्यक्तींवर एक विशिष्ट प्रसंग कमी-आधिक प्रभाव टाकतो त्याप्रमाणे भिन्न रसांच्या रागातील चीजा वेगवेगळा प्रभाव टाकतात.

विशिष्ट स्वरसंगतीतून निर्माण होणारे मनोभाव त्याच स्वर संगतीत मर्यादित असतात, व ती स्वर संगती मागे पडली की ते मनोभाव लुप्त होतात व दुसऱ्या स्वर संगतीनुसार दुसरे मनोभाव निर्माण होतात. असे हे भिन्न मनोभाव वगळता जे काही राहिल तो होतील रागाचा स्थायीभाव — रस. अुदा. 'जारे जारे जारे जारे जा' ही शब्दावली जर वेगवेगळ्या स्वरपंक्तीत रचली तर त्यातून क्रोध, अुत्कंपा, दुःख वगैरे भावना निर्माण होतील.

अखाद्या अत्यंत दुःखद प्रसंगाने प्रभावित झालेल्या व्यक्तीचा मूळ स्वभाव क्षणभर जसा झांकळून जातो तद्वत चीजेत येणारे अुत्कट भाव निर्माण करणारी स्वरसंगती रागाचा मूळ रस क्षणभर कां होअीना झांकून टाकते. याच कारणामुळे भैरवीसारख्या रागिणीत माझे गुरुजी स्व. पं. ऑंकारनाथ ठाकूर 'जोगी मत जा मत जा' या बंदिशीत करुण रस ओतप्रत भरत असत. या अुलट स्व. पं. विनायकबुवा पटवर्धन याच बंदिशीत वीर रसाचा अभिनिवेश दाखवीत असत. माझे मत असे आहे की भैरवी ही शृंगाररसप्रधान रागिणी आहे.

रागरस आणि भावनांचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी आणखी अेक अुदाहरण देतो-करुण रसात अेक चीज आहे कंसवध करण्यासाठी कृष्ण गोकुळ सोडून जात आहे. सारे गोकुळ दुःखित आहे. इतक्यात राधा येते आणि रथारूढ होणाऱ्या कृष्णाला म्हणते "अरे कृष्णा, प्रयाण करण्यापूर्वी थोडा वेळ तरी माझ्या घरी चल ! "थोडेसे लोणी खाऊन जा." परंतु कृष्ण म्हणतो की ही वेळ तिच्या घरी जाण्याची नाही. यावर राधा रागावून म्हणते "अरे; इतक्यातच मला विसरलास ? इतका कठोर कां झालास ?" राधेच्या मनातील हा क्रोधभाव जर स्वरांच्या माध्यमातून दाखवायचा असेल तर तो विशिष्ट स्वर संगतीतूनच दाखवावा लागेल, - ही विशिष्ट स्वर संगती त्या चीजेतून वगळता अुरेल तो त्या चीजेतील अप्रत्यक्षरीत्या रागाचा स्थायीभाव. कोणत्याहि रागाचे स्वर त्याच रागाच्या एका विशिष्ट स्वर संगतीत जर रचले तर वेगवेगळे भाव दाखवतील. याचे अुदा. माझी अडाण्यातील "काहे मारे तीर, येही तोरी रीत", याचे विश्लेषण चीजे बरोबर दिलेले आहे.

म्हणून मला असे वाटते की, स्वर अेकाच वेळी दोन प्रकारचे कार्य करतात- रागरस दाखवणे व त्या स्वरात असलेल्या स्वयंभू शक्तीतून भावनांचा अुत्कर्ष करणे. तीच स्वररचना पूर्णत्व पावते जी गाताच त्या रचनेतील भाव पूर्णपणे स्पष्ट करते. अशी स्वर रचना असलेली, चीज ही अुत्तम चीज आहे, असे आपण म्हणू शकतो. दुसरा प्रश्न येतो शब्दांचा. एकाच अर्थाचे अनेक शब्द असतात जसे-भाग्य, नशिव, ललाट पण अखाद्या चीजेत एकच पर्याय आवश्यक ते माधुर्य व लालित्य निर्माण करील, या दृष्टीने ज्या शब्दांत सुलभ अुच्चार व माधुर्य असेल अशा शब्दांना अुत्तम शब्द संगती म्हणावी लागेल.

ज्या शब्दरचनेत रचनाऱ्याच्या मनात येणारे भाव शब्द व्दारा ध्वनित करताच, स्पष्ट रूपांन साकार होतात तिलाच अुत्तम शब्द रचना म्हणावी लागेल.

चिमण्यांची चिवचिव, कोकिळेचे कूजन इत्यादि शब्द निसर्गातील वर्णनात या पक्ष्यांच्या संगीतासाठी वापरले गेले नाहीत तर त्यांच्या आवाजाचे शब्दचित्र पुरेपुर अुभे रहाणार नाही. नादपूर्ण शब्दांचा अुपयोग कुठल्याही चीजेला सुडौल करतो.

वरील विवेचनावरून असे म्हणता येईल की चांगली बंदिश ती की जिच्यात १) राग परिपोषण, रागांचे नियम व नाविन्य दिसून येते. (२) रचनाकाराला जर एकापेक्षा आधिक भाव दाखवायचे असतील तर ते त्या त्या स्वरपंक्तीतून स्पष्ट अुभे रहातात. (३) शब्द रचना मधुर, लचीली ध्वनि व लालित्य पूर्ण आहे (४) नाद शब्द अधिकाधिक असतात. (५) संबंध रचनेत तालाचा डोल साधलेला असतो.

चीजेचे अथवा बंदिशीचे तालांग किंवा ताल प्राधान्य म्हणजे काय ?

१) कित्येक बंदिशी अशा असतात की, त्यांचा तालाशी संबंध त्या चीजेची सम सोडल्यास फारसा येत नाही. अशा चीजेत तालाचा जो कांही भाग आहे तो चीजेतील केवळ समेसाठी. अशी चीज एका ठराविक गतीत - जणुं सरळ रस्त्याने चालत आहे असे वाटते. तिच्यात कांही आंदोलने, कांही चढ अुतार नसतात. अशा चीजेस तबल्याची संगत आवश्यक आहे असे वाटत नाही. रेल्वेच्या समांतर धावणाऱ्या रूळा प्रमाणे जणू अेका रूळावरून ताल व दुसऱ्या रूळावरून चीज धावत असते - अुदा- सदाशिव भजमना ही पारंपारिक चीज. (राग यमन).

२) काही बंदिशी अशा असतात की, तालावर त्यांचे अुत्कट प्रेम असते. पण ते विरोधाभासात. गरीब बिचाऱ्या तालाला वाटत असते की, चीजेचे त्याच्याशी वैर आहे. समेपुरतीच अशी चीज तालाशी हातमिळवणी करत असते परंतु तालाशी समरूपाने ओळख होते न होते तोच पुन्हा एक प्रकारचे औदासीन्य. अशा चीजेचा एकंदर ढंग असा असतो की तालाला ती चीत करू पाहते. तबला वादकाला अशा चीजे बरोबर संगत जरा जपून करावी लागते. अुदा. "चल, जलदी कर , अब तो सजनी-पुरिया".

३) कांही चीजा अशा असतात की, त्या गाताच दुसऱ्या तालाचा आभास निर्माण करतात. परंतु असा आभासात्मक ताल जर त्या चीजेला लावला तर तिला तो सहन होत नाही. ताल व सम कुठल्या कुठे जाऊन पडतात. त्या चीजेला कोणता ताल हवा आहे हें ती चीज सांगत नाही. आंत अेक आणि बाहेर अेक असा हा चीजेचा स्वभाव असतो. अशा प्रकारच्या चीजांचे अुदाहरण म्हणजे बहार रागातील 'चित चोरा चित चोरत चितवन तोरी' आणि सोहनी रागातील 'डारुंगी डारुंगी डारुंगी तोपे रंग सांवरिया'. या दोन्ही चीजात पहिलीचा व दुसरीचा ताल आहे अनुक्रमे एकताल व झपताल, पण आभास होतो तीनतालाचा.

४) काही चीजांमध्ये चिजेचा एखादा तुकडा दुसऱ्याच तालाचा आभास निर्माण करतो. बाकी चीजेचे चलन असे एकाच तालाचे असते अुदा.- बहार रागातील 'डार डार पात पात कोयलिया ही चीज. या चीजेच्या प्रारंभातच दादऱ्याचे वजन आहे पण चीज आहे तीनतालात.

५) काही चीजा तालांगाच्या दृष्टीने बांधेसूद असतात. तालाचे चीजेवर आणि चीजेचे तालावर प्रेम असते ते अेकमेकांचा प्राण असतात. हातात हात गुंफून डोलाने व आनंदाने चीज व ताल आपला प्रवास करतात. चीज थयथय नाचत असते व ताल तिला साथ देतो. एका क्षणांत इकडे तर दुसऱ्या क्षणांत तिकडे अशा प्रकारे ती डोलत असते व आपल्याबरोबर तालालाही ती झुलवीत असते. जणू एक प्रकारच्या नशेत ती धुंद असते. अशा चीजेला अन्य-ताल-पुरुष तिच्या जीवनात आलेला सहन होत नाही. चीजेचा मात्रे मात्रे वर खेळ चालत असतो तो इतका की ज्या श्रोत्यांना संगीतातील विशेष काही कळत नाही त्यांचीही मान चीजेच्या हिंदोळ्यावर डोलू लागते. अशा चीजा तालाच्या दृष्टीने सरस आहेत. थोर कलाकार स्व. फैयाजखॉ यांच्या आग्रा घराण्यातील बहुतेक चीजा या प्रकारात मोडतात म्हणून या घराण्याला 'रंगीले' घराणे म्हणत असतील तर नवल नाही. अशा बंदिशीतील शब्द रचना इतकी मधूर, गोंडस व लालित्यपूर्ण असते की त्या चीजा वारंवार ऐकाव्याशा वाटतात. या प्रकारातील चीजा बोलतानांना सहज प्रेरणा देतात.

इथे अेका गोष्टीवर विशेष ध्यान द्यायला हवे तें हें कीं या प्रकारात मोडणाऱ्या बंदिशी श्रुंगाररसाला अधिक सहाय्यक होतात. अुदा :- वसंतातील 'पनघट वा ठाडो मांसी' व परज मधील 'सखी नंदके लाल रसिया', तालांगाच्या दृष्टीने आणखीही प्रकार असूं शकतील.

थोडक्यात स्वर आणि शब्दांची पांच विशेष अंगे व तालांगांपैकी एखादे-अंग, जी चीज दाखवत असेल ती, अशी चीज अुत्तम बंदिश म्हणता येतील. तालाचे अंग स्पष्ट करण्यात स्वर आणि शब्द हे दोन्ही कार्यशील असतात. पण शब्दांचे महत्त्व अधिक आहे, याच कारणामुळे कंठ गायन हे वाद्यगायना पेक्षा श्रेष्ठ आहे. एखादी स्वर मालिका तालाच्या दृष्टीने अुत्कृष्ट असेल पण त्या स्वर मालिकेचे शब्द रूप असे असू शकते की स्वर मालिकेतून जे तालांग दाखवायचे होते ते अयोग्य शब्द रचने मुळे स्पष्ट होत नाही. अुदा :- परज रागातील 'सखी नंद के लाल' ही चीज. या चीजेत स्वर आणि शब्दांची रचना अशी आहे की ती चीज गाताच तिचे तालांग स्पष्ट दिसून येते. चीज तीन तालात आहे. चीजे ची पहिली ओळ अशी :-

आहे हे सहज लक्षात येते - ज्या प्रमाणे कवितेच्या वृत्ताची - कवितेवरून कल्पना येते.

‘भवानी दयानी, महा बाक बानी ।

सुरनर मुनिजन जानी, सकल बुध्म्यानी ।- भैरवी

अथवा

दरबार की सुरत हर रंग बखानत,- नट भैरवी मेल, कर्नाट शास्त्र मत (दरबारी)
या चीजा पहाताच यांचा ताल झपताल आहे किंवा

‘शाम सुंदर मदन मोहन कुबरी संग प्रीत कीन्हो - या चीजेचा ताल दादरा आहे हे कळून येतें.

आता पर्यंतच्या विवेचनात मी स्वर प्रधान, शब्द प्रधान आणि ताल प्रधान चीजा कोणत्या आणि त्यांतील सर्वोत्तम प्रकार कोणता हे सांगण्याचा प्रयत्न केला आहे. आता आणखी अेका वेगळ्या दृष्टिकोनातून चीजे बदल सांगू इच्छितो.

चीज म्हणजे अेका पेक्षां आधिक स्वर वाक्यांचा समूह किंवा समुदाय. ज्या प्रमाणे वाक्य हे अर्थपूर्ण विधान असावे लागते त्या प्रमाणे स्वर वाक्यातही कल्पनेची किंवा विचारांची पूर्णता असणे आवश्यक आहे. वाक्याचा विस्तार, लघुता, क्लिष्टता अथवा सरळ पणा इत्यादी, कल्पना-शक्तीवर अवलंबून असतात त्याच प्रमाणे स्वर-वाक्याचा लहान मोठे पणा त्या त्या स्वर वाक्यात येणाऱ्या स्वरांवर अवलंबून असतो. नि रे ग, ग रे सा, निघ्र, निरेग, रेसा.

या स्वर वाक्यापेक्षा खालील स्वर वाक्य आधिक विस्तृत आहे :-

ध॒ निसां॑ रें॒ सांरें॑ निसां॑

ध॒ सां॑ नि॒ ध॒ प॒ प॒ मं॑ ग, मं॒ ध॒ सां॑

पहिल्या स्वर वाक्यातील सुरुवातीचे निरेग आणि दुसऱ्यातील ध॒ नि सांरें सांरें एवढेच स्वर जर घेतले तर असें वाटू लागते कीं या स्वरांत कांही कमतरता आहे. या स्वरपंक्तीत आणखी कांहीं स्वरांचा समावेश केल्या शिवाय मनाला समाधान मिळत नाही. पण पूर्ण स्वरावली गाताच मन संतुष्ट होते. ही संवेदना-अनुभूती स्वर वाक्यांच्या पूर्णतेचा आधार बनते. प्रत्येक स्वर-वाक्यात एक पूर्णता असते. ती ते स्वर वाक्य गाताच किंवा ऐकताच लक्षात येते. समजा एखाद्या तबला वादकाचे स्वतंत्र तबला वादन आपण ऐकतो आहोत. त्यात त्याने खालील बोलांची अपुज केलेली आहे- धा किट तक धुम, किटतक धित्ता कडान् s धा. या बोलात जो पर्यंत कडान्धा हा बोल तीनदा वाजत नाही तो पर्यंत मनाला समाधान मिळत नाही. या वरील बोलाला त्याने तीनदा वाजवल्याबरोबर तो जेव्हा समेवर येतो तेव्हां श्रोतृगणाच्या मुखातून ‘वाहवा वाहवा’ हे प्रशंसोद्गार स्वयंस्फूर्त बाहेर पडतात आनंदाची अनुभूती सगळ्यांना येते. याचे कारण असे की, ह्या समेवरच त्या बोलाची जी पूर्ति आहे ती श्रोत्यांच्या मनःपूर्तीशी अेकरूप होते.

स्वर वाक्याचे रूप अेकप्रकारे असेच आहे, स्वरवाक्यांना अेक निश्चित प्रारंभ व अंत आहे म्हणून स्वर वाक्य त्यालाच म्हणता येतील की ज्याच्यात एक पूर्ण कल्पना आहे. अशा स्वर वाक्यांचा संयोग म्हणजेच चीज अथवा बंदिश. संगीताच्या व्याकरणात चीज हे एक प्रकारचे संयुक्त वाक्य आहे. भाषेतील संयुक्त वाक्यात ज्या प्रमाणे काही लहान मोठी गौण वाक्ये व एक प्रधान वाक्य असते त्याच प्रमाणे चीज रूपी संयुक्त वाक्यात प्रधान व गौण, स्वर-वाक्ये असतात. चिजेचा मुखडा किंवा तोंड हे प्रधान वाक्य म्हणता येईल त्यात येणारी तालाची सम त्या चिजेची सम होते. बोलण्याच्या भाषेत ज्या प्रमाणे पूर्णता दाखवणारे चिन्ह पूर्ण विराम आणि अर्धविराम, स्वल्पविराम आदि चिन्हे असतात तसाच प्रकार चीजेत असतो. अेखादी बंदिश अथवा चीज तालाच्या मर्यादेत लिहिलेल्या स्वर वाक्यांचा निबंध असतो. चीजेच्या बंधनात जो रचयिता अुत्तम स्वर व शब्दाद्वारं कल्पना भरतो त्याचीच बंदिश अुत्तम समजली जाते.

आतापर्यंत आलेल्या चिन्हेनातून सारांशाने आपण म्हणू शकतो की, बंदिश अथवा चीज म्हणजे शब्द द्वारा गुंफलेल्या स्वर-वाक्यांचा ताल बद्ध आलेख अथवा स्वरचित्रभाव.

आज जवळ जवळ चाळीस वर्षापासून मी चीजा बांधत आहे. आणि जवळ जवळ पांचशे चीजा बांधलेल्या आहेत. या सर्व चीजा एकाच ग्रंथात छापणे अशक्य आहे. त्यामुळे कांहीं निवडक चीजांचा संग्रह या पुस्तकात दिला आहे. बहुतेक चीजा प्रचलित - ताल आणि मध्य लयीत आहेत. त्या मानानं विलंबित ख्याल कमी आहेत. विलंबित ख्याल कमी रचण्याच्या मागची भूमिका अशी की त्यांत ज्या संदर्भाने मी आता पर्यंत चीजा बांधत आलो आहे त्यांत ख्यालाला विशेष वाव नाही. विलंबित ख्याल हे प्रामुख्याने स्वर प्रधान असल्याने त्यांत शब्दांचा अुपयोग बहुतांशी स्वरांना तालात कायम करणाऱ्यासाठी असतो त्यामुळे अनेकदा आवर्तन पूर्ण करण्यासाठी शब्दांतील अक्षरांची खेचाखेच होते. शिवाय परंपरागत विलंबित ख्याल आहेतच. ते रागाचे मूर्तिमंत स्वरूप अुभे करतात. माझ्या मते मुख्य अडचण येते ती डौलदार आणि बैठक मारून नेणाऱ्या मध्यलयीच्या आकर्षक चीजांची. म्हणून मध्यलयीच्या चीजा मी आधिक बांधलेल्या आहेत.

राग गायन हे प्रामुख्याने स्वर गायन जरी असले तरी ते लय-ताल गायनही आहे. शास्त्रीय संगीतातील चीजांचे शब्द म्हणजे केवळ स्वर टांगण्याच्या खुंट्या आहेत असे म्हणणे बरोबर नाही. आणि समजा तसे मानले तरी त्या खुंट्या ओबडधोबड तरी असू नयेत. हे मी निश्चित मानतो की, शास्त्रीय संगीतातील बंदिशी या कविता नव्हेत. पण तराण्यातील अर्थहीन शब्दातूनही लालित्य, वैचित्र्य, राग दर्शन इत्यादी जर स्पष्टपणे दिसून येते तर ते चीजातूनहि कां होऊ नये > म्हणून चीजांना शब्द-सौष्ठव व अर्थभाव असावा असे मी मानतो.

माझ्या जवळजवळ सर्व बंदिशी व्रज भाषेत आहेत. माझी मातृभाषा मराठी, तेव्हां कांही ठिकाणी एखादा दुसरा शब्द चुकण्याचा संभव आहे. पारंपरिक हिंदीतील कित्येक शब्दांचा अर्थही कळत नाही. तेव्हा वाचक क्षमा दृष्टीने माझ्याकडे पहातील अशी मला आशा आहे.

या ग्रंथात आलेल्या रागांचा खास असा क्रम ठेवलेला नाही. पण नाम सादृश्याने येणाऱ्या रागांचा क्रम आपणास ठोकळ मानाने दिसून येतील. जसे - कल्याण प्रकार, तोडी प्रकार आणि कित्येकदा एकाच थाटातून निघणारे राग-असाही क्रम मी ठेवला आहे.

स्वर लेखन पद्धती कै. पं. विष्णू नारायण भातखंडे यांची आहे. कारण ती सर्वात सोपी व सरळ आहे. आवश्यक त्या चीजांचा अर्थ मराठीतून दिलेला आहे. प्रचलित रागांची रागवर्णनें मी दिलेली नाहीत कारण ती आज अनेक ग्रंथातून अपुलब्ध आहेत. कै. भातखंडे यांचे हिंदुस्तानी संगीत पद्धती हे ग्रंथ मी आधार ग्रंथ मानले आहेत. याचा अर्थ असा नाही की इतर ग्रंथकारांची रागविषयक मते मला अग्राह्य आहेत. माझे ठाम मत आहे की, कै. भातखंडे साहेबांनी अुत्तर हिंदुस्थानी शास्त्रीय संगीताला पुनर्जीवन देऊन त्यांत एक-सुत्रता आणून जे महान कार्य केले आहे तसे आजपर्यंत दुसऱ्या कुणीही केलेले नाही. केवळ त्यांच्याच परिश्रमामुळे आज सुशिक्षित समाजात शास्त्रदृष्ट्या भारतीय संगीताला प्रतिष्ठा मिळालेली आहे. आज कुणी कितीही पुस्तके लिहोत, कै. भातखंडे साहेबांच्या पुस्तकाचा आधार घेतल्या शिवाय ती व्यक्ति पुढे जाऊ शकत नाही. मी रचलेल्या रागांतील चीजा रागादि वर्णनाबरोबर शेवटी दिलेल्या आहेत.

ज्या ज्या लोंकानी हा ग्रंथ पुरा करण्यास मला साह्य केले त्यांचा मी अत्यंत आभारी आहे. सर्वांचा नामनिर्देश करणे अशक्य आहे. परंतु खालील व्यक्तींचा नामनिर्देश केल्याशिवाय रहावत नाही. नोकरी निमित्त वरचेवर बदल्यांमुळे पुण्यात मी कधीच स्थायिक झालो नव्हतो पण निवृत्ती नंतर सन १९७८ पासून पुण्यात स्थिर झालो आहे. पुण्यात कांही शिष्य वर्ग निर्माण झाला. तो आकाशवाणीवर नेहमी होणाऱ्या माझ्या कार्यक्रमातून गायल्या गेलेल्या माझ्या चीजांमुळे आणि गायकी मुळे. पुण्या बाहेरील रसिकांनीही माझ्या चीजांचे खूप कौतुक केले आहे. कित्येकांना त्या हव्याशा वाटल्या म्हणून माझ्याशी पत्र व्यवहारही केलेला आहे.

अनेक संगीत चर्चा सत्रातूनही गायल्या गेलेल्या माझ्या चीजा रसिकांना खूप आवडल्या आहेत. या आधी मुंबई दूरदर्शन वरून 'प्रतिभा आणि प्रतिमा' मध्ये झालेला माझा कार्यक्रम माझ्या स्वरचित चीजांवरच आधारित होता.

पुण्यांतील अेक प्रसिद्ध बंदिशकार स्वर्गीय उस्ताद महंमदहुसेन खॉं यांच्या अध्यक्षतेखाली पुण्यांतील एक नामवंत संगीत संस्था 'गानवर्धन' तर्फे माझ्या चीजांचा खास कार्यक्रम आयोजित केला गेला होता. या सर्व बाबी मला या चीजा

प्रसिद्ध करण्यास स्फूर्ती देणाऱ्या झाल्या आहेत.

चीजांचे स्वर लेखन शक्य तो साधे आणि सरळ केले आहे. एक गोष्ट इथे लक्षांत ठेवण्या सारखी आहे की खऱ्या अर्थाने संगीत, विशेषतः कंठसंगीत, हे लिहिले जाऊ शकत नाही. त्यामुळे मी जशा या चीजा म्हणतो त्या प्रमाणे त्या नोटेशन मधून त्या प्रमाणात लिहिता येणार नाहीत हे जाणून भविष्य काळांत या चीजा कॅसेट रूपातून काढण्याचा विचार आहे. या ग्रंथाच्या प्रकाशनात माझी पत्नी डॉ. सौ. मालती बर्वे (पांडे) यांचा सिंहाचा वाटा आहे. कारण हे सर्व लिखाण त्यांनी संसाराची जबाबदारी संभाळून वेळात वेळ काढून-सह धर्म चारिणी म्हणून केले आहे. तिचे आभार मानणे हा निव्वळ औपचारिक-पणा होतील.

कळत वा नकळत ज्या ज्या थोर कलावंतांनी माझ्या ज्ञानात भर घातली त्यांचे आभार मानून रसिकां समोर हा छोटासा ग्रंथ नम्रभावनेने सादर करित आहे. कृपाभिलाषी.

५/५/८९.

॥ कृष्णार्पण मस्तु ॥

प्रज्ञाकर बर्वे.

एका कलाकाराच्या दृष्टिकोनातून 'रसराज'

संगीताच्या माध्यमातून आम्ही अेकत्र आलो-पती पत्नी झालो. परंतु सर्व प्रथम ते माझे गुरु आहेत. या ग्रंथाच्या प्रकाशना निमित्ताने त्यांच्या 'रसराज' या बंदिशींच्या पुस्तकासंबंधी त्यांची शिष्या व एक कलाकार या नात्याने मला काय वाटते या संबंधी चार शब्द ! खरं म्हणजे हें माझं धाडसच आहे. पण गुरुआज्ञा प्रमाण मानून प्रस्तुत पुस्तकासंबंधीचे माझे विचार मी मांडीत आहे. अन् ते ही जास्तीत जास्त त्रयस्थपणे.

'रसराज' या पुस्तकाच्या प्रकाशनाने लेखकाची जन्मभराची तपश्चर्या सुफलित होत आहे याचा आनंद त्यांच्या पेक्षा ही कांकणभर अधिक मला होत आहे. कारण पुस्तकाच्या लेखनात माझा हातभार लागला आहे आणि संगीता संबंधीचा वैचारिक व भावनिक दृष्टिकोन, जो माझ्या या गुरुमुळे मला मिळाला आहे, त्या बदल अंशतः तरी अुतराओी होण्याचं समाधान मला मिळतंय.

बंदिशी रचावयास संगीताचे सखोल ज्ञान, भावनिक दृष्टिकोन हा जितका महत्त्वाचा तितकंच काव्यगुण असणं ही ही महत्त्वाची गोष्ट आहे. प्रस्तुत बंदिशीत हा गुण प्रकर्षाने जाणवतो. ही देणगी त्यांना त्यांच्या आईकडून मिळालेली आहे.

संगीताच्या माध्यमातून कलाकाराला जे कांहीं सांगावस वाटतं, आपलं मनोगत व्यक्त करावसं वाटतं, ते स्वराविष्कारातून तो सांगतोच, पण त्याला शब्दांची जोड मिळाल्यावर हा आविष्कार अधिक सुस्पष्ट व प्रगल्भ होतो. म्हणूनच स्वरांना तितक्याच प्रभावी शब्दांची जोड मिळणं आवश्यक असतं - अशा आविष्कारातून निर्माण झालेली कलाकृती म्हणजेच बंदिश !

अनेक कलाकारांच्या अुत्तमोत्तम स्वरचित बंदिशी आपण अेकतो. वैयक्तिक मनोधारणा व गायकी यामुळे प्रत्येक बंदिश ही नावीन्यपूर्णच वाटते, अेकमेकीहून वेगळी भासते. एखादी सुंदर शब्दालंकारांनी नटलेली, तर अेखादी सुंदर स्वर - विन्यासाने अलंकृत झालेली, तर कुणी कुशल नर्तिके प्रमाणे तालावर पदन्यास करीत असलेली दिसते. सारांश, कलाकाराच्या गायकीच व प्रतिभेचं मूर्तिमंत प्रतिबिंब त्याने. रचलेल्या बंदिशीत आपल्याला दिसतं.

परंतु अुत्स्फूर्त बंदिश आणि सहेतुक, सविचार बांधलेली बंदिश यात जेव्हा फरक आढळतो तेव्हा बंदिश कशी बांधावी, ती वेगवेगळ्या दृष्टिकोनातून कशी बांधली जाते, अुत्तम बंदिश कोणती; अशा अनेक मुद्यांचं तौलनिक व अभ्यासपूर्ण असं सुंदर विवेचन श्री. बर्वे यांनी या पुस्तकाच्या भूमिकेत केलेलं आहे.

स्वर प्रधान, ताल प्रधान, शब्द प्रधान बंदिशी म्हणजे काय याचं विस्तृत विवेचन सोदाहरण करून शेवटी ते म्हणतात की बंदिश म्हणजे अेका पेक्षा अधिक स्वर शब्द वाक्यांचा ताल बद्ध सूमह किंवा शब्दद्वारां गुंफलेल्या स्वर वाक्यांचा तालबद्ध आलेख. अथवा स्वरचित्र भाव. आणि हें अुत्तमपणे व्यक्त करणारी बंदिश अुत्तम

बंदिश ठरते.

हे विचार नवीन पिढीतील कलाकारांना ज्यांच्यात काव्यगुण आहेत-अशांना निश्चितच मार्गदर्शन पर होतील असा मला विश्वास आहे.

अशा अुत्तमोत्तम निवडक बंदिशींचा खजिना लेखकाने ह्या पुस्तक रुपानं वाचकांना दिलेला आहे. भावना प्रधानता हा विशेष गुण श्री. बर्वे यांच्या गाण्यात प्रामुख्यानं असल्याने तोच गुण त्यांच्या बंदिशीतही पुरेपुर अुतरला आहे. निवळ बंदिश बांधायची म्हणून बांधली गेलेली नाही. बंदिशींना शोभेशी स्वर रचना व ताल यांचा समन्वय प्रत्येक बंदिशीतून दिसतो. उदाहरणार्थ, दरबारी कानड्यातील विलंबित ख्यालाची रचना, 'श्री गुरुदेव दत्त' ही दत्तात्रयांचा महिमा वर्णन करणारी ही बंदिश. यांतील भावप्रमाणे तितक्याच धीर गंभीर स्वरांतून प्रकट व्हावयास हवी. या साठी दर बारी कानड्यासारखा गंभीर, भारदस्त राग त्यांनी निवडला यात फार मोठं औचित्य साधलेलं आहे. समजा हाच ख्याल त्यांनी शंकरा किंवा कामोद, केदार सारख्या रागात रचला असता तर इष्ट तो परिणाम साधला नसता. रागाप्रमाणे बंदिश झूमरा तालात बसवल्यामुळे झुमन्यासारख्या आड लयीच्या तालाने या बंदिशीला अेक वेगळंच वजन प्राप्त झालेलं दिसतं.

तसंच शुध्दसारंगातील 'सुंदर कंचन लागे चमकन' हा ख्याल व 'धन जानकी' ही सीता स्वयंवराची चीज. ह्या दोन्हीही रचना स्वर व शब्द यांचा सुंदर मिलाफ म्हणून अुत्कृष्ट बंदिशी म्हणतां येतील.

बंदिश मनांत ठसण्यासाठी अत्यंत सोपी व सुटसुटीत काव्य रचना आवश्यक असते. जें तत्त्व भावगीताला लागू आहे तेच तत्त्व शास्त्रीय संगीताच्या बंदिशीलाही, कारण बंदिश म्हणजे रागदारी - संगीतावर आधारीत भावगीत अशी व्याख्या केल्यास फारसे चूक होणार नाही. क्लिष्ट शब्द रचना व अवाजवी विस्तार ह्याच जसं भावगीताला कुपथ्य आहे तसंच बंदिशीलाही असते. म्हणूनच मर्यादित विस्तार आणि सोपी शब्दरचना हें पथ्य या बंदिशींच्या रचनेत कटाक्षाने पाळलेलं आहे.

यासाठी त्यांनी केलेली ब्रज भाषेची निवड समर्पक वाटते. कारण ही भाषा अत्यंत मृदू व रसाळ आहे. कठोर पणा त्यांत नांवालाही नाही. मला आठवतं कीं दिल्लीला आम्ही असतांना दिल्ली आकाशवाणीनं 'ब्रजमाधुरी' या कार्यक्रमासाठी माझ्या कडून ब्रजभाषेतील कांही बंदिशी ध्वनिमुद्रित करून घेतल्या होत्या अर्थातच या बंदिशी श्री. बर्वे यांच्याच होत्या. परंतु अैकणान्यांना शंकाही आली नाही इतक्या त्या खानदानी व जुन्या वाटल्या.

वेगवेगळ्या अंगाने बंदिशी कशा बांधाव्यात यांच नुसतं विवेचन करूनच ते थांबले नाहीत तर हे विवेचन त्यांनी प्रत्यक्षात अुतरवले आहे असेच आपणास आढळून येतील. अुदा. तालाशी खेळ करणाऱ्या बंदिशी. यांच कारण म. खौं फैय्याजखांसाहेब यांच्या गाण्याचा पुष्कळसा ठसा श्री. बर्वे यांच्या गायकी वर अुमटला आहे. तसंच

वेगळ्या तालाचा आभास निर्माण करणाऱ्याही बंदिशी यांत दिसतील. सोहनी रागांतील 'डारंगी डारंगी डारंगी' ही चीज वास्तविक आहे झपतालात पण आभास निर्माण करते अेकतालाचा आणि तबलजी पटकन अेकतालाच पकडतात हा माझा अनुभव आहे. तशीच बहारातील अेक बंदिश - 'चित चोरा चित चोरत' ही आहे अेकतालात . पण अेकणाऱ्यांना त्रितालाचा आभास निर्माण करते,

वेगवेगळ्या वजनाने अस्ताई अंतऱ्यात येणारी तिहाही हाही अेक मनोरम प्रकार बंदिशींमध्ये आहे. जयजयवंती रागांतील 'जाओ जी जाओ जी हम से क्या मचाओ' ही अेकतालातील चीज आहे. या चीजेत शेवटी अस्ताई अंतऱ्यात येणारा 'पराओ' शब्द अेकच असला तरी त्यातुन दोन वेगवेगळे अर्थ सूचित करतो. अस्ताईत तो 'परकी' किंवा दुसऱ्याची' अशा अर्थाने येतो व अंतऱ्यात तो पारखी झाली असा अर्थ सूचित करतो. बसंत बहारातील 'डारंगी डारंगी' ही अेकतालातील बंदिश. यात अस्ताओ - अंतऱ्यात येणारा 'भारी' हा शब्द वेगळ्या अर्थाने व वेगळ्या वजनाने दोन्ही वेळेस आलेला आहे.

संवादात्मक बंदिशीही त्यांनी हाताळल्या आहेत. पुरिया रागांतील 'चल जलदी कर अब तो' किंवा अहिर भैरवातील 'हाथ कंगना को' अशां सारख्या पुष्कळ बंदिशी आपल्याला दिसतील.

शब्दांची कसरत करणाऱ्या अनुप्रासात्मक बंदिशी ही यांत आहेत. अुदा - गुनी जन कहत गुनी को गुनी (बहार), झनझन झांजे झांजरिया (चंद्रकौस), तन कपत मन डरत अतही सोच (कर्नाटश्री) चित चोरा चित चोरत (बहार).

त्यांच्याकडे शिकायला येणाऱ्या विद्यार्थ्यांत जसे अुनभवी विद्यार्थी आहेत तसेच नवशिकेही आहेत. अशा नवशिक्या विद्यार्थ्यांसाठी त्यांनी सोप्या सोप्या बंदिशी बांधल्या आहेत. संगीत विद्यालयांतून अथवा शाळांतून संगीत शिकण्याऱ्यांची, ही फार मोठी गरज आहे असं मला वाटतं. अशा प्राथमिक विद्यार्थ्यांना पेलतील, म्हणावयास सोप्या जातील अशा बंदिशींची रचना होणं आवश्यक आहे.

सारांश, वेगवेगळ्या ढंगाच्या, वेगवेगळ्या बांधणीच्या बंदिशी रचून प्रस्तुत लेखकांना या पुस्तकाच्या रूपाने अुत्तर हिंदुस्तानी संगीतात मोलाची भर टाकली आहे असे मला प्रामाणिक पणे वाटतं.

क्वचित काहीं बंदिशी उत्स्फूर्त - तिथल्या तिथे स्फुरलेल्या आहेत हा अेक आश्चर्याचा भाग आहे. भारत गायन समाजात गाताना श्री बर्वे यांना तिथल्या तिथे अेक रचना स्फुरली. आभोगी कानड्यातील ख्याल संपविल्यावर अेकदम माझ्या कानी चीजेचे शब्द आले 'बजी रे बजी सांवरियाकी अत ही मधु धुन मुरली की'. क्षणभर मी आश्चर्यचकित झाले कारण ही बंदिश मी कधीच अेकली नव्हती बंदिशीची सम ठेवली होती तार सप्तकांतील गंधारावर कृष्णाच्या मधुमुरलीचा अेकणाऱ्याच्या तनमनावर होणारा परिणाम व त्याची तीव्रता साधण्यासाठी केलेला तारसप्तकांतील

कोमल गंधाराचा अपुयोग हा लेखकाचं बुद्धि कौशल्य व स्वरांचा समयोचितपणाच दर्शवितो. या बैठकीला स्व. मास्तर कृष्णराव, कै. नरहरी बुवा पाटणकर कै. आबासाहेब मुजुमदार वगैरे जाणकार मंडळी हजर होती. आणखीही अेक प्रसंग सांगते. प्रस्तुत लेखकास आकाशवाणीत नौकरी लागली. त्यानिमित्ताने मित्रमंडळींनी त्यांच्या गाण्याची मैफल आयोजीत केली होती. अेकणारे मित्र होते पण संगीतांचे शत्रू होते, गाणं चालूं असतां कुणी गप्पा मारीत होते, कुणी जांभया देत होते. अशा प्रसंगी बंदिश स्फुरली 'दरबार की सुरत तो देखो, कोअी अलसाये, कोअी सोये' आणि हें म्हणतांक्षणी सारी मंडळी खडबडून जागी झाल्यासारखी होऊन मग अेक चित्ताने गाणं अेकू लागली.

अशा अुत्स्फूर्त रचना करायला तितकीच तरल प्रतिभा व जबरदस्त काव्यगुण हवा.

या बंदिशी अैकायला जितक्या गोड तितक्याच म्हणायला अवघड आहेत. कारण मात्रा मात्रा गणिक शब्द व त्यासाठीं लागणारा दमसास. शिवाय त्या त्यांच्या अनोख्या गायकी ढंगात बांधलेल्या असल्यानं गाणाऱ्याच्या गब्यांतून तंतोतंत अुतरण्यातच त्या बंदिशीचं सौंदर्य आहे.

या बंदिशी शिकवताना लेखकाला अैकणं हा अेक अनोखा अनुभव असतो कोणतीही चीज किंवा राग शिकवताना प्रथम त्या बंदिशीचा अर्थ, मग त्या रागाचं स्वरूप, त्यांतील बारकावे तर ते सांगतातच. पण अमुक एक स्वर संगति वाढवली तर कोणत्या रागाची छाया त्या रागावर पडते, ती टाळण्यात कटाक्षाने काय करावं, हे विस्तृतपणे सांगण्यात लेखकाची हातोटी आहे. कोणता स्वर कशा पद्धतीनं लागला पाहिजे आणि तो तसा कां, हे ही ते विद्यार्थ्याला विविधतऱ्हेने समजावून देतात. सारांश, ते जसे अुत्तम रचनाकार आहेत तसेच अुत्तम शिक्षकही आहेत. खरं म्हणजे त्यांची बुद्धी सर्वगामी आहे. कोणत्याही विषयात तेवढाच रस घेऊन खोलवर विचार ते करतात. म्हणूनच मला पुष्कळदा वाटतं ते अुत्तम इंजिनिअर होऊ शकले असते, वकील होऊ शकले असते, तसेच अुत्तम प्रोफेसर ही होऊ शकले असते. नौकरी केली नसती तर संगीतात ही ते अुच्च शिखरावर पोचले असते.

एक कलाकार या नात्याने माझ्या दृष्टिकोनातून दिसणाऱ्या त्यांच्या बंदिशी व त्यांचं विविध पैलू असलेलं व्यक्तिमत्त्व या संबधी लिहलेले हे विचार वास्तवतेला धरून आहेत. अतिशयोक्तीचा त्यांत लवलेशही नाही. व्यक्तिमत्त्वाचा उल्लेख वाचकांना कदाचित अवाजवी वाटेल पण व्यक्तिमत्त्वाला असलेले अनेक पैलू अप्रत्यक्ष रित्या बंदिशींच्या रचनेला कारणीभूत आहेत असं मला वाटतं.

मानवी भावनांचा बहुरंगी आविष्कार तर या बंदिशीतून दिसतोच पण 'श्री कृष्ण' हे त्यांच अाराध्य दैवत असल्यानं पुष्कळशा बंदिशी या विषयाशी निगडीत आहेत. इतकेच नव्हें तर ग्रंथाची समाप्ती देखील त्यांनी कृष्णाच्या भुवनमोहिनी मुरली वर

आधारित बंदिशीने केली आहे.

हिंदुस्तानी शास्त्रीय संगीत व श्रीकृष्ण यांचं अतूट नातं सर्वज्ञात आहे. नव्हे आपल्या संगीतास मिळालेला तो अेक अमोल वारसा आहे. अशा आगळ्या ढंगानं व आगळ्या घाटणीनं नटलेल्या या बंदिशींचा हा संग्रह 'रसराज' रसिकांना निश्चितच स्वागतार्ह वाटेल असा मला विश्वास आहे.

डॉ. सौ. मालती बर्वे.

स्वरलिपि चिन्ह

मंद्र सप्तक के स्वरके नीचे बिन्दु होता है । नि
 तार सप्तक के स्वरके उपर बिन्दु होता है । सां
 मध्य सप्तक के स्वरको कोओभी चिन्ह नहीं । प म ग अित्यादि
 कोमल स्वर के नीचे आडी रेखा होती है । नि
 तीव्र स्वर के उपर खडी रेखा होती है । मं
 जिस स्वर के आगे जितनी आडी रेखाएं होती हैं,
 उस स्वर को उतनी ही मात्रा बढ़ाकर गाते हैं । ग -- (तीन मात्रा)
 जिस शब्दके आगे जितने अवग्रह चिन्ह हो,
 उस शब्द को उतनी ही मात्रा बढ़ाकर गाते हैं । जो s s s (चार मात्रा)
 एक मात्रामें अनेक स्वर लेने हों तो स्वरों के
 नीचे कंस लगाया जाता है । रेगमप
 स्वर के उपर इस प्रकारके चिन्ह को मीड कहते है । ग प
 किसी स्वर के उपर के स्वरको कण स्वर समझना चाहिये । मप
 सम +
 काल ०
 अन्य तालियोंके लिए क्रमशः २, ३, ४ आदि संख्याएँ लगाते हैं ।
 ये स्वरलिपि चिन्ह स्व. पं. भातखंडे पध्दति के है ।

इस पुस्तकमें आये हुए ताल तीनताल (त्रिताल)

मात्रा=१६, सम-१, काल-९, टाळी-१,५,१३.

खंड - ४ (४+४+४+४)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६
धा	धिं	धिं	धा	धा	धिं	धिं	धा	धा	तिं	तिं	ता	ता	धिं	धिं	धा
+				२				०				३			

एकताल

मात्रा - १२, सम - १, काल - ३, ७, टाळी - १, ५, ९, ११

खंड - ६, (२+२+२+२+२+२)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२
धी	धी	धागे	त्रक	तू	ना	कत्	ता	धी	त्रक	धी	ना
+		०		२		०		३		४	

झपताल

मात्रा - १०, सम - १, काल - ६, टाळी १, ३, ८.

खंड - ४ (२+३+२+३)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
धी	ना	धी	धी	ना	ती	ना	धी	धी	ना
+		२			०		३		

आडाचौताल

मात्रा - १४, सम - १, काल - ५, ९, १३, टाळी - १, ३, ७, ११.

खंड - ७, (२+२+२+२+२+२+२)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
धी	तिरकिट	धी	ना	तूं	ना	कत्	ता	तिरकिट	धी	ना	धी	धी	ना
+		२		०		३		०		४		०	

झूमरा

मात्रा - १४, सम - १, काल - ८, टाळी - १, ४, ११.

खंड - ४ (३+४+३+४)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
धी	५	धा,त्रक	धी	धी	धागि	त्रक	तीं	५	ता,त्रक	धी	धी	धागि	त्रक
+			२				०			३			

धमार

मात्रा - १४, सम - १, काल - ८, टाळी - १,६,११

खंड - ४, (५+२+३+४)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
क	धि	ट	धि	ट	धा	ऽ	क	त्ति	ट	ति	ट	ता	ऽ
+					-		०			-			

चौताल

मात्रा - १२, सम - १, काल - ३,७ टाळी - १,५,९,११.

खंड - ६, (२+२+२+२+२+२)

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२
धा	धा	दीं	ता	किट	धा	दीं	ता	तिट	कत	गदि	गुन
+		०		२		०		३		४	

अनुक्रमणिका (परिशिष्ट - अ)

- १) राग - यमन
 - १) जा चला जा चला जा (अकताल)
 - २) औसी करो ना बतिया (तीनताल)
- २) राग - शुध्दकल्याण
 - १) हो गयी मनकी बाते (अकताल)
 - २) जाने बलि बलको (अकताल)
 - ३) पियरवा आये आये (तीनताल)
- ३) राग - श्यामकल्याण
 - १) अे राधे तोरे बदनपर (अकताल)
 - २) जा जारे जारे जा जारे (अकताल)
- ४) राग - जैतकल्याण
 - १) तरपत हूं मीन जैसे (अकताल)
- ५) राग - पूरिया कल्याण
 - १) कैसे धीर धरूं (तीनताल)
 - २) सांझ भभी मोरा रे (तीनताल)
- ६) राग - गोरख कल्याण
 - १) रतन की खान रे (अकताल)
- ७) राग - हमीर
 - १) फूली चमेली बेलरिया (तीनताल)
 - २) चल हट अब मोहन श्याम (अकताल)
 - ३) रुंड माल त्रिशुल हात (चौताल)
- ८) राग - केदार
 - १) मंदर बाजे री (अकताल)
 - २) झांझनवा झन् झन् झन् झन्के (तीनताल)
- ९) राग - बिहाग
 - १) जान सुजान मोरी (अकताल)
 - २) आली री अलबेली नार (अकताल)

- १०) राग - विहागडा
 १) सुखके दिन थे वोही (झपताल)
 २) सौर करने चलो राधे रानी (तीनताल)
- ११) राग - छायाण्ट
 १) ये री मालनिया गूंदलाओरी (तीनताल)
- १२) राग - नंद
 १) किसबिध पाअूं में (तीनताल)
- १३) राग - शंकरा
 १) अे बैया मोरी छोंड दे रे (तीनताल)
 २) अैसे कुटिल से जब बात (तीनताल)
- १४) राग - हंसध्वनी
 १) तनिक सी तान अैसी लेवो (रूपक)
 २) पतिया लिख भेजी (तीनताल)
 ३) तानोम् तानोमूतन देरे (एकताल)
- १५) राग - कलावती
 १) मीठी बातें करो मोसे (अेकताल)
- १६) राग - भूप
 १) मोरे मन बसकर (आडाचौताल)
 २) महादेव देवन देव (रूपक)
- १७) राग - देशकार
 १) भौर ही आये (रूपक)
 २) मधुमास की मधुरात (तीनताल)
 ३) जागो जागो जागो नंदलाल (अेकताल)
- १८) राग - नारायणी
 १) आनंद मनावो मंगल दिन आज (तीनताल)
- १९) राग - भवानी
 १) गुन गावत हरि के माओ (तीनताल)
- २०) राग - देवगिरी विलावल
 १) मैं सन लागी तोरी (अेकताल)
 २) मन के मोती तुम मेरे (तीनताल)

- २१) राग - खमाज
१) खेलन को नही आयी (रूपक)
- २२) राग - सरस्वती
१) अं माअी मेरो (अकताल)
२) घर मोरे आये नंदलाल (तीनताल)
- २३) राग - भिन्नषड्ज
१) शाम मोहे दे दे (रूपक)
२) राम जनम आज (अकताल)
- २४) राग - निलांबरी
१) साजन बिन मोरी (तीनताल)
- २५) राग - देस
१) मै चली चली चली (अकताल)
२) धियाना दिरु दिरु (तीनताल)
- २६) राग - जयजयवंती
१) अं मा तनिक बूंद (झपताल)
२) जाने दे जाने दे रे (रूपक)
३) जावोजी जावो जी (अकताल)
४) सुझत नाही कछु (तीनताल)
- २७) राग - सिंदूर
१) आज तुम कैसे खेलत फाग (रूपक)
२) खेलत आज तुम कैसे हो फाग (धमार)
- २८) राग - भीमपलास
१) छाँड देरे कलाअी (अकताल)
२) जारे कगवा पियासो संदेसवा (तीनताल)
३) बनठन नार आज चली है (रूपक)
- २९) राग - देसी
१) तोरे मोहन माअी (अकताल)
२) तुमरे नयन तुमरो (तीनताल)
३) गुरुजन की कही मानोरे (तीनताल)

- ३०) राग - कर्नाटश्री
 १) घन घोर घन दौर (झपताल)
 २) तन कपत मन डरत (तीनताल)
- ३१) राग - बागेश्री
 १) मोषे सखी (तीनताल)
 २) देख आली सौतन घर (तीनताल)
- ३२) राग - विद्रावनी सारंग
 १) बाजे बाजे मंदर सब (अकताल)
- ३३) राग - शुद्धसारंग
 १) सुंदर कंचन लागे (तीनताल)
 २) धन जानकी बर पायो (तीनताल)
- ३४) राग - गौडसारंग
 १) सूर साधे सब साधे (अकताल)
- ३५) राग - दरबारी कानडा
 १) श्री गुरुदेव दत्त (झूमरा)
 २) जा जारे-जा जारे (अकताल)
 ३) झन झन झनकवा बाजे (तीनताल)
- ३६) राग - नायकी कानडा
 १) दरबार की सुरत तो (तीनताल)
- ३७) राग - अभोगी कानडा
 १) बजी रे बजी सांवरिया की (तीनताल)
 २) आज मथुरा नगर (अकताल)
- ३८) राग - अडाणा
 १) काहे मारे तीर (तीनताल)
- ३९) राग - शहाना
 १) मैं निरास होत जात (तीनताल)
- ४०) राग - मियामल्हार
 १) मैं कभी नही तुमसे बोलूंगी (तीनताल)
 २) बरसन लागीरे (अकताल)

- ४१) राग - गौड मल्हार
 १) जारे जारे जारे (तीनताल)
 २) बरखा ऋत आओ (तीनताल)
 ३) सोहे जटाभार (झपताल)
- ४२) राग - मेघ मल्हार
 १) मोरी पकर कर बैया (तीनताल)
- ४३) राग - जयंतमल्हार
 १) घन घोरत घन दौरत (अकताल)
- ४४) राग - बहार
 १) चित चोरा चित चोरत (अकताल)
 २) डार डार पात पात (तीनताल)
 ३) टेसू के बन फूले (रूपक)
- ४५) राग - बसंतबहार
 १) डार डार पात पात (अकताल)
 २) दीम् दीम् तदीम (अकताल)
- ४६) राग - मालकंस
 १) साहेब सत्तार (तीनताल)
 २) चतुर सुधर बालमुवा (अकताल)
- ४७) राग - चंद्रकंस
 १) झन झन झांजे (अकताल)
- ४८) राग - संपूर्ण मालकंस
 १) कासे कहूं मनकी (झूमरा)
 २) असो बिलम न करो (तीनताल)
- ४९) राग - जोग
 १) तुमसा नही देखा (अकताल)
- ५०) राग - श्री
 १) डम डम डमरु (रूपक)
- ५१) राग - बसंत
 १) पनघटवा ठाडो (तीनताल)
 २) मधुवनी वसंत फुलला (तीनताल)

- ५२) राग - परज
१) सखी नंदके लाल रसिया (तीनताल)
- ५३) राग - ललत
१) बिरहन में दुख कैसे सहूं (तीनताल)
- ५४) राग - कोमल आसावरी
१) अरी सुन सखी आज (रूपक)
२) सगुन बिचार करो (तीनताल)
- ५५) राग - जौनपुरी
१) अे री सखी आज (तीनताल)
२) दीम् दीम् तदीम (अकताल)
- ५६) राग - तोडी
१) आज मोरे घर (झपताल)
२) मै तो वारुं वारुं (तीनताल)
३) जा मैं तोसे (अकताल)
- ५७) राग - भूपालतोडी
१) मंद मंद बहत पवन (अकताल)
- ५८) राग - बहादुरी तोडी
१) दीन दयाल तुम (अकताल)
- ५९) राग - लाचारी तोडी
१) साजन बिन कैसे (तीनताल)
२) दिन रात चैनन (अकताल)
- ६०) राग - बिलासखानी तोडी
१) ये कगवा कछु बोले (तीनताल)
२) दिर दिर तदीम् (तीनताल)
- ६१) राग - मारवा
१) कैसे कर जीये (तीनताल)
२) झांझन इनके मोरा (अकताल)
- ६२) राग - पूरिया
१) चल जलदी कर (तीनताल)

- ६३) राग - भटियार
 १) अनंग मदन मोषे (झपताल)
 २) चुहूँ चुहूँ करत (तीनताल)
- ६४) राग सोहनी
 १) डारूंगी डारूंगी (झपताल)
- ६५) राग - शिवमत भैरव
 १) सुधर सलोने (तीनताल)
 २) साँची साँची साँची कहो (अकताल)
- ६६) राग - अहीर भैरव
 १) आवो रिझावे (झूमरा)
 २) हाथ कंगना (तीनताल)
 ३) घन झूम झूम आये (अकताल)
- ६७) राग - नट भैरव
 १) बरजोन माने (तीनताल)
- ६८) राग - बिभास
 १) कनक कलश (अकताल)
- ६९) राग - भैरवी
 १) सैयाजी हो लाओ (तीनताल)
 २) ठायी ठायीं स्वरराणी (अकताल)
 परिशिष्ट (ब)
 स्व-रचित राग
- ७०) राग - कल्याण बहार
 १) जब सुनी मन मोहन की (तीनताल)
- ७१) राग - मलुहा तिलक
 १) रात अंधेरी (झपताल)
 २) कैसे कर जीये (तीनताल)
- ७२) राग - स्वर मोहिनी
 १) और न दूजो काज (एकताल)
 २) बहुत दिन बीते (तीनताल)
- ७३) राग - भटियारी दुर्गा
 १) कारी कारी घिर आओ (तीनताल)

७४) राग - ललिता तोडी

- १) जा पर बीते (अकताल)
- २) जुगसूं रैन लागे (तीनताल)

७५) राग - रसराज

- १) कन्हैया मोरा नादान (झपताल)
- २) आओ आओ नओ ऋत (तीनताल)

राग - यमन - ऐकताल (म. ल)

जा चला जा चला जा, जारे छेडोना हमरी बाट कन्हाओी ॥धू॥
नीलज निदूर तुम, छेडत नार पन घट पर, काहूँकी तोरी
ऐसी ढीठाओी ॥१॥

अर्थ :- या चीजेत त्रागा, भांडण आहे, अर्थात त्या भांडणांमार्गे प्रेमाचीच भावना आहे.

“माझी वाट अडवु नकोस कृष्णा । आतां तू निघून जा बरं ! पाणवठ्यावर आमच्या सारख्या नारींना तू नेहमी छेडत असतोस. इतका तू निर्लज्ज आणि निष्ठूर आहेस. असं कसं तुझं धारिष्ट्य ?

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
सानि जा	ध ऽ	नि च	रे ल	ग जा	- ऽ	निध चऽ	पमं लऽ	रे जा	सा जा	- ऽ	सा रे
सा छे	ध डो	नि ना	निध हऽ	पमं मऽ	प री	पमं वाऽ	गरे ऽऽ	गध टऽ	पमं कऽ	गरे न्हाऽ	सा ओी
अंतरा											
मं नी	नीध ऽऽ	पमं ऽऽ	ग ऽ	मं ल	ध ज	सां नि	सां हू	- ऽ	सां र	सां तु	सां म
नी छे	रे ड	गं त	रेसां नाऽ	निध ऽऽ	प र	निध पऽ	पमं नऽ	गध घऽ	पमं टऽ	गरे पऽ	सा र
सा का	ध हू	नी की	नीध तोऽ	पमं ऽऽ	प री	पमं औऽ	गरे ऽऽ	गध सीऽ	पमं ढीऽ	गरे ठाऽ	सा ओी

राग - यमन, ताल-तीनताल (म. ल.)

ऐसी करो ना बतिया, तुमरे बिन मोहे चैन नही आवे ॥६॥

तुमरे कारन सब कछु छौंड़ी, रैन दिना पिया अबना सहावे ॥१॥

अर्थ :- या चीजेत वैफल्याची भावना आहे. प्रियतमाला सर्वस्व अर्पण करूनही त्याला त्याची जाणीव नाही, याचं फार दुःख आहे तिला. म्हणून ती म्हणते, "तु असे बोलू नकोस, तुझ्याशिवाय माझा अेकही क्षण सुखाचा जात नाही. कारण, तुझ्यासाठी सर्व काही सोडून मी आले. आता तुझं हे वागणं मला सहन होत नाही.

स्थायी

+	२	०	३
	.		सा - ध - नी ऐ ऽ सी ऽ क
प - - - रौ ऽ ऽ ऽ	रे - ग रे ना ऽ ब ति	सा - नि सा या ऽ तु म	ध - नी रे रे ऽ वि न
ग म धनी सांसा मो हे चैऽ ऽऽ	नीसां नी प रेग ऽन नही आऽ	पप गेरे सा ॥ ऽऽ ऽऽ वे ॥	

अंतरा

			प प सां - तु म रे ऽ
सां - सां सां का ऽ र न	ध नी रे गं स ब क छु	सांसां नीध प - छौंऽ ऽऽ डी ऽ	पमं गेरे ग रे रेऽ ऽऽ न दि
सा - नि रे ना ऽ पि या	ग म सां नि अ ब ना स	प रेग सा । हा ऽऽ वे ।	

राग - शुद्धकल्याण - अकताल (विलंबित)

हो गयी मनकी बातें पूरन

जब तें मोर पिया आभीला ॥६॥

सकल सिंगार करुंगी अब तो री

हुलसित मन जो पी मोर सजीला ॥१॥

अर्थ - माझा प्रियकर आल्या बरोबर माझें. इप्सित साध्य झालें !

आता मी अल्लासित मनाने माझ्या देखण्या प्रियकरासाठी सर्व शृंगार करेन

स्थायी

+	०	२	०	३	४					
					धसारेग होऽऽग	रेसाधप ओऽमन				
प की	- ऽ	रेग सा	प ऽ	रेग सा	सा पूऽ	सा ऽ	सारे रऽ	सा न	ग ज	गरे बऽ
पग तैंऽ	प ऽ	पसां मो	ध ऽ	ध र	-सां ऽपि	प या	ग ऽ	रेग-रे आऽऽओ	सा ल	॥६॥
अंतरा										
सां गा	- ऽ	सां र	सांध कऽ	धसां रंऽ	सारंग गीऽऽ	सारंग ऽऽऽ	सां-धसां हुऽलऽ	पप सीत	प म	गप ऽऽ
रे न	- ऽ	ग जो	प ऽ	सांध पीऽ	धसां ऽऽ	गप मो	ग,प र,स	रे जी	-सा ऽल	॥१॥

राग - शुद्धकल्याण - ऐकताल (म. ल.)

जाने बली बलको, निरबल बल का जाने ? ॥६॥

गजबल वनराज जाने, बायस पिक गुन का जाने

गुनी गुनी को पहचाने ॥१॥

अर्थ :- ही चीज गुण वर्णनपर आहे. जो सामर्थ्यवान आहे त्यालाच सामर्थ्याची कल्पना असते. दुर्बलाला शक्तीची काय कल्पना असणार ? कारण, हत्तीचं सामर्थ्य वनराज सिंहच जाणू शकतो. कावळ्याला कोकिळेच्या गुणाची काय किंमत ? गुणवानालाच गुणाची पारख असते.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
निध्	- सा	- -	फ् रे	नीध् ध्	प -
जा ऽ	ने ऽ	ऽ ऽ	ब ली	ब ल	को ऽ
सा सा	ग रे	ग रे	ग प	रेग -	सा -
नि र	ब ल	ब ल	का ऽ	जाऽ ऽ	ने ऽ
अंतरा					
गुप रे	ग प	सां ध	सां -	सां सां	ऽ सां
गुऽ ज	ब ल	व न	रा ऽ	ज जा	ऽ ने
सांनि ध	धुं रे	सां सां	प ध	प ग	प रे
बा ऽ	यऽ सऽ	पि क	गु न	का जा	ऽ ने
ग प	सां ध	सां -	गुध पुप	रेग ग	सा -
गु नी	गु नी	को ऽ	पुऽ हुऽ	चाऽ ऽ	ने ऽ

राग - शुद्ध कल्याण - तीनताल (म. ल.)

पियरवा, आये आये ! हियमें आनंद ना समावे ॥धृ॥

बजाव बजाव सब तत - बितत - चतुर - सरस सूर-
सूरमें स्वामी घर आवे ॥१॥

अर्थ :- या रागात अधिक तर शुद्ध स्वर येत असल्याने रागाची प्रकृती धीर गंभीर आहे, त्यामुळे सात्त्विक भावना या रागात अधिक खुलुन दिसतात. या चीजेत सात्त्विक आनंद आहे अनेक दिवसांनी प्रियकर आलेला आहे. तेव्हा त्याचे सर्वात सुंदर स्वागत हें स्वरांनदातच व्हायला नको कां ? म्हणून ती म्हणते "सख्यांनो, माझा प्रियकर आलेला आहे. माझ्या हृदयात हा आनंद मावत नाही. (तेव्हा) हे चतुर कलावतांनो, तुमच्या सर्व प्रकारच्या वाद्यांवर अेकाहून अेक असे सरस सूर वाजवा की ज्या योगे माझ्या स्वामीचें शुभागमन होतील.

स्थायी

+	२	०	३
		रे ग पधप रे	- सा - सा
		पि य रऽऽ वा	ऽ आ ऽ ये
प - ग -	गुप घुप रे -	सा ग रे गप	रे ग प प
आ ऽ ऽ ऽ	ऽऽ ऽऽ ये ऽ	हि य में आऽ	ऽ नं ऽ द
सांघ सांरें सां ध	प- गुप रे -		
ना ऽऽ ऽ स	माऽ ऽऽ वे ऽ		

अंतरा

		गुप रे उे रे	ग प सां ध
		बऽ जा ऽव ब	जा ब स ब
सां सां सां सां	सां रे सां सां	सां रें गं सां	ध सां प प
त त बि त	त च तु र	स र स सू	र स् र में
रे ग - गधु	प रे - सा		
स्वा मी ऽ घऽ	र आ ऽ वे		

राग - शामकल्याण - अकताल (म. ल.)

जा जारे जारे जा जारे, पकर न बैया मोरी, निलज निरूर
शाम मोहन तुम ॥६॥

छल बलिया पहचानी, कुटिल चाल तोरी आछि, नटखट
झटपट हटहट-खाओंगे गारी कन्हाओी तुम ॥१॥

अर्थ :- तीव्र मध्यम कोणत्याही रागात एक प्रकारची आर्तता, करुणा आणतो. "हे निरूर निर्लज्ज कृष्णा ! माझा हात तू पकडू नकोस तू मुकाट्याने जावेस हें बरे ! (तुझ्या पाया पडते) अशा जागी तू मला गाठलं आहेस की तुझी ही कुटिल रीत मी चांगलीच ओळखली आहे. हे नटखट ! तू लौकर जा नाहीतर माझ्या शिव्या खाशील.

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
म	रे	ऽ	मं	मं	प	ध	प	म	रे	सा	सा
जा	ऽ	ऽ	जा	ऽ	रे	जा	रे	जा	ऽ	जा	रे
रे	प	मं	प	गुम	रे	सा	सा	प	सा	नि	रे
प	क	र	न	बैऽ	या	मो	री	नि	ल	ऽ	ज
सा	ध	नी	प	सा	-	सा	रे	मं	प	ध	ध
नि	तु	ऽ	र	श्या	ऽ	म	मो	ह	न	तु	म

अंतरा

प	प	सां	सां	सां	-	सां	सां	सां	-	सां	-
छ	ल	ब	लि	या	ऽ	प	ह	चा	ऽ	नी	ऽ
सांघ	सांघ	ध	सां	-	सां	सांनि	रे	सां	ध	नी	प
कु	टि	ल	चा	ऽ	ल	तोऽ	री	आ	ऽ	छी	ऽ
रे	मं	प	नी	सां	नी	मं	प	ग	म	रे	रे
न	ट	ख	ट	झ	ट	प	ट	ह	ट	ह	ट
रे	मं	प	गुम	रे	सा	-	रे	मं	प	ध	ध
खा	ओ	गे	गाऽ	ऽ	री	ऽ	क	न्हा	ओ	तु	म

राग- पूरियाकल्याण - तीनताल (म. ल.)

कैसे धीर धरुं सजनी मैं समझत ना मोरी आली अब ॥६॥

जुग जुग जतन कियो हियमे री, जिसको, छुटो न जाय अब ॥१॥

अर्थ :- करुण रसाचा हा राग असल्यानें यात विरह व दुःखाची भावना गांभीर्याने खुलुन दिसत असताना त्यात येणाऱ्या पंचमामुळे विरहाला शृंगाराचा साज चढतो.

सखे ! माणसाने धीर किती अन् कसा धरावा हेंच आता कळेनासै झाले आहे. (कारण) ज्या प्रियकराला युगायुगापासून अंतःकरणात जतन करत आले तो आता दुरावणार तर नाही ?

स्थायी

+	२	०	३
		नि रे मं ग सा के SS S से	- निधु नि सा S धीS र ध
नी -धु प निधु रं SS S स	नि रे सा - ज नी मैं S	रेसा निधु नि रे सS मS झ त	ग - गमं धनि ना S मोS SS
रे - नी ग S S री आ	मं ग रे सा S ली अ ब		

अंतरा

		ग ग मं ध जु ग जु ग	सां सां सां सां ज त न कि
नि रे नि ध यो S हि य	धनी धु प - मैं SS री S	मंध मंप रे - जिस सS को S	ग - गमं धनी रू S दोS SS
रे रे नि ग S S न जा	मं ग सा नि S य अ ब		

राग पूरिया कल्याण-तीनताल (म.ल)

सांझ भभी मोरारे, लाडला प्यारा नटखट अलबेला, चंचललाल अज
हुं न आयो ॥६॥

ऐसी बाट जोहत रही हुं, समझयो नाही, हमारे मनकी बिथा ये अब
तो जी भर आयो ॥१॥

अर्थ :- या रागाचा समय सायं संधी प्रकाश आहे. या रागात कारुण्य, भक्ती इत्यादी
भावना खुलून दिसतात. त्यानुसार ही चीज ! आईचे अंत करण तीत स्पष्ट आहे. संध्याकाळ
झालेली आहे आणि माझा लाडका, चंचलमनाचा कन्हैया अजून आलेला नाही. वाट तरी
किती पहायची ? कसें कळत नाही याला ? माझे प्राण अगदी कंठाशी आले आहेत.

स्थायी.

+	२	०	३
		- - - ग	मं घ नी सां
		- - - सां	ऽ झ ऽ भ
नी - प -	प॒ - मं ग	रे सा - सा	नी रेसा नी ध
ओ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ मो रा	रे ऽ ऽ ल	ऽ डऽ ल ऽ
नी रे ग रे	मं ग रे सा	नि सा नी -	ध नी रे ग
प्या ऽ रा ऽ	न ट ख ट	अ ल बे ऽ	ल चं ऽ च
रे गमं प प	ग मं ध नीसां	नी - प ।	
ल लऽ ऽ ल	अ ज हूं नऽ	आ ऽ यो ।	

अंतरा

सां - सां सां	नी रे नी ध	नी ध प -	ग - मध नीसां
बा ऽ ट जो	ऽ ह त र	ही ऽ हूं -	अ ऽ सीऽ ऽऽ
ग - ग ग	म धनी रेगं गं	रे सां - मं	प प रे -
ना ऽ ही ह	म रेऽ ऽऽ म	न की ऽ वि	स म झ्यो ऽ
सां नी प ग	म ध नी सां	नी - प ।	धनी सां सां -
अ ब तो ऽ	जी ऽ भ र	आ ऽ यो ।	थाऽ ऽ ये ऽ

राग - हमीर - तीनताल (मध्यलय)

फूली चमेली बेलरिया, चंपा मोगरा खिले खुले सब, आरे आरे सांवरिया ॥६॥

बरन बरन के हरवा बनाये, बडे चावसे, चुन चुन कलिया बनके मालनिया ॥१॥

अर्थ :- शबरीने ज्या भावनेने रामाला अुष्टी बोरे अर्पण केली तीच भावना या चीजेत व्यक्त झाली आहे. पण इथे तिला श्रृंगाराची छटा आहे चमेलीची वेल बहरली आहे. चाफा मोगरा फुललेले आहेत, तेव्हां माझ्या श्याम सुंदरा तू आता ये ! अनेक प्रकारच्या कळ्यांचे हार मोठ्या आवडीने मी तयार केले आहेत आणि ते सुध्दां अेक मालन बनून.

स्थायी

+	२	०	३
	सांनि धप फूऽ ऽऽ	मंप धनी सांरें सांनी ऽऽ ऽऽ ऽऽ लीऽ	धप पप ग म ऽऽ चऽ मे ली
नी ध नी नी वे ऽ ल रि	सां - ग म या ऽ चं ऽ	धनी सां निसां ध पाऽ ऽ ऽऽ मो	नी प प - ऽ ग रा ऽ
प ग म प खि ले ऽ खु	गुम रे सा सा लेऽ ऽ स ब	म ग प - आ रे आ ऽ	धनी ग - म रेऽ आ ऽ रे
पनी ध नी नी सां ऽ व री	सां - ॥ या ऽ ॥		
अंतरा			
		प प सां सां व र न ब	सांनि रें सां रऽ न केऽ
ध नी सां रें ह र वा ब	सां- धनी प - नाऽ ऽऽ वेऽ	प धनी - ग य लेऽ ऽ चा	- म नी ध ऽ ब से ऽ
ध नी सां गं चु न चु न	मं रें सां - क लि यां ऽ	प प धनी सां व न केऽ ऽ	- पुप ग म ऽ माऽ ल नि
नी ध नी - या ऽ ऽ ऽ	सां - । ऽ ऽ ।		

राग - हमीर - अकताल (मध्यलय)

चल हट अब मोहन श्याम दूंगी अब तो गारी नटखट, हट छाँड बाओी,
लपट झपट करन, झलके शीस मटकी भारी ॥६॥

तोसे कोन रार करत, तू ही नित हमसे लरत-छलत छेडछाड करत
हम तो कुलीन नारी ॥१॥

अर्थ :- खोडसाळ कृष्णाने निमार्ण केलेले भांडण आहे हें. गोपी म्हणते, "कृष्णा !
तू आता वाट सोडतोस की नाही ? नाहीतर शिव्या खाशील हं. अरे नटखट ! सोड
माझा हात माझ्या अंगाशी असा झोंबू नकोस. पाण्याने पूर्ण भरलेली घागर आतां सांडली
आहे तूच नेहमी आमच्याशी भांडण अुकरुन काढतोस. तुझ्याशी भांडायला आम्ही काय
अडाणी आहोत ? आम्ही तर कुलीन घरच्या स्त्रिया.

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
नी	ध	नी	सां	नी	ध	मं	प	धनी	मं	प	प
च	ल	ह	ट	अ	ब	मो	ह	नु	झ्या	ऽ	म
प	मं	प	धनी	मं	प	ग	म	ध	-	-	-
दू	ऽ	गी	अऽ	ब	तो	गा	ऽ	री	ऽ	ऽ	ऽ
म	नी	ध	प	मं	प	ग	म	रे	सा	-	सा
न	ट	ख	ट	ह	ट	छां	ऽ	ड	बा	ऽ	ओी
सा	सा	सा	म	म	मग	प	प	प	ध	मं	प
ल	प	टू	झ	प	टऽ	क	र	न	छ	ल	के
प	मं	प	ध	मं	प	ग	म	ध	-	नि	सां
शी	ऽ	स	म	ट	की	भा	ऽ	री	ऽ	ऽ	ऽ

अंतरा

+		०		२		०		३		५	
प	-	प	सां	-	सां	सां	-	सां	रें	सां	सां
तो	ऽ	से	को	ऽ	न	रा	ऽ	र	क	र	त
सां	ध	सां	-	सां	सां	रें	सां	सां	ध	ध	प
तू	ऽ	ही	ऽ	नि	त	ह	म	से	ल	र	त
ग	ग	म	ध	मं	प	ग	म	रे	सा	नि	सा
छ	ल	त	छे	ऽ	ड	छा	ऽ	ड	क	र	त
नी	सां	ध	नी	मं	प	ग	म	ध	-	नि	सां
ह	म	तो	कु	ली	न	ना	ऽ	री	ऽ	ऽ	ऽ

राग - हमीर - चौताल (धृपद)

रुंड माल त्रिशुल हात, चंद्रमौली शिवशंकर, वाम अंक
गिरिजा स्थित, दुजे गणपती गणेश ॥धृ॥

व्याघ्रांबर आसन रुढ, बैठे है देवन के देव, निरखत सब
मुनीवर नर, नत मस्तक योगी महेश ॥१॥

अर्थ :- हे अेक धृपद आहे. बहुतेक धृपद गुणवर्णनपर अथवा भक्तीभावाची असतात.
या धृपदात शंकराचे वर्णन आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
नि रुं	ध ऽ	नि ड	सां मा	नि ऽ	रें ल	सां त्रि	नि श्	सां ल	ध हा	नी ऽ	प त
प चं	ग ऽ	ग द्र	म मो	ध ऽ	प लि	ग शि	ग व	म शं	रें ऽ	सा क	सा र
सा वा	- ऽ	सा म	म अं	- ऽ	ग क	मंघ गिऽ ()	मंघ रिऽ ()	ग जा	म ऽ	नी स्थि	ध त
ध दू	नी ऽ	सां जे	रें ऽ	नी ग	सां ण	ध प	नी ती	ध ग	प णे	ग ऽ	म श

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
प	-	सां	-	सां	सां	सां	सांनि	रे	सां	-	सां
व्या	ऽ	घ्रां	ऽ	ब	र	आ	सऽ	न	रुं	ऽ	ढ
सां	ध	सां	-	सांनि	रे	सां	नि	सां	ध	नी	प
वे	ऽ	ठे	ऽ	देऽ	ऽ	ब	न	के	दे	ऽ	व
ध	नी	सां	गं	मं	रे	नि	सां	ध	नी	प	प
नि	र	ख	त	स	ब	मु	नी	व	र	न	र
ग	ग	मं	ध	मं	प	ग	म	रे	सा	नि	सा
न	त	म	ऽ	स्त	क	यो	ऽ	गी	म	हैं	श

राग - केदार अकताल (मध्यलय)

मंदर बाजेरी तत बितत घन सुशिर सब ॥६॥

बडी भोर नंदसदन धूमधाम मची आज, अपने लाडले के जनम दिन पर सब दे बधाओ ॥१॥

अर्थ :- मंदिरातून वाद्यांचा झंकार निनादत आहे. अगदी पहाटे पासून नंदराजाच्या घरात धूम धाम चालेली आहे कारण आज आपल्या सर्वांच्या लाडक्या कृष्णाचा जन्म दिवस आहे. सर्व शुभचिंतनाचा वर्षाव करीत आहेत. अकताल या चीजेस पोषक झालेला आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
साम मंडु	- ऽ	गप द	मंप रऽ	मंध बा ऽ	- ऽ	म जे	- ऽ	म री			
सारे तऽ	सा ते	पध मिऽ	पमं तऽ	प त	सांरें घऽ	सां न	प सु	मम शीऽ	रेसा रऽ	रे स	सा ब
अंतरा											
प ब	म डी	-ग ऽऽ	प भो	- ऽ	प र	पसां नंऽ	- ऽ	सां द	सां स	सां द	सा न
सां धू	ध ऽ	ध म	सां धा	- ऽ	सां म	रें म	सां ची	- ऽ	ध आ	- ऽ	प ज
सा अ	मं प	रें ने	सां ला	- ऽ	रें ड	सां ले	- ऽ	सां के	ध ज	नी न	प म
म दि	मग नऽ	प प	प र	सांरें सऽ	सां ब	म दे	- ऽ	प ब	म धा	- ऽ	रेसा ओ

राग- केदार - तीनताल (मध्यलय)

झाँझनवा झन् झन् झन् झनके, तैसो ही जियरवा मनहि मन हुलसे
॥६॥

अब मोरे श्याम सुंदर कब निकसे ? मुरली संग ताल धरन पग तरसे
॥१॥

अर्थ :-आनंद, सुख व्यक्त करणारा पण गंभीर प्रकृतीचा हा राग आहे ह्यांत तीव्र म थोडी आर्तता व कोमल निषाद अल्प मार्दव देतो. आपल्याला पुष्कळदा असे वाटते की अखादी गोष्ट खूप छान झाली की तिचा प्रेरक तिथे असावा. कलेच्या बाबतीत तर ते प्रकर्षाने जाणवतें. या चीजेचा आधार हीच कल्पना. पायात घातलेले पैजंण रुणझुण करू लागताच मन आनंदाने अुचंबळून येते. अन् मग वाटतें, अशा वेळी माझा श्याम सुंदर केव्हा येणार ? कारण त्याच्या मुरलीवर ताल धरण्यास माझे पाय आतुरलेले आहेत. स्वर आणि लयीचा संगम म्हणजेच बंदिष ॥

स्थायी

+	२	०	३
			प झाँ
			सां ध म मग झ न वा ५५
प - - प झन् ५ ५ झन्	- प सां ध ५ झन् झ न	म - - मंघ के ५ ५ तै५	प म - सा सो हि ५ जि
रे रे सा सा य र वा म	म मग पम प न हि५ म५ न	पसां ध म । हु ल से ।	
		अंतरा	
		पुम अ५	प म - प व मो ५ रे
सां - सां सां श्या ५ म सुं	ध नी सांनि रे द र क५ व	सां धनी प म नि क५ से मु	मं रे सां सां र ली सं ग
ध नी प प ता ५ ल ध	मं प सां ध र न प ग	मं प म । त र से ।	

राग - बिहाग - ऐकताल (मध्यलय)

जान सुजान मोरी तनिक बात अरे तुम पर वारी तन मन धन सब
॥धृ॥

मोरे प्रानकी आन, जावो ना अकेली छाँड अिस भँवरन में मोहे तुम
मेरो आधार ॥१॥

अर्थ :- तू सुजाण आहेस. तेव्हा माझं ऐक ! लहानशी गोष्ट ऐक ! अरे, तुझ्या
वरून मी तन-मन धन अर्पण केले आहे. माझी तुला शपथ आहे, या जगात मला ऐकटी
सोडून तू जाऊ नकोस, तूच तर माझा आधार आहेस.

स्थायी

+	०		२	०		३	४				
ग	नी	नीध	प	-	ध	मं	प	ध	पप	ग	म
जा	ऽ	ऽऽ	न	ऽ	सु	जा	ऽ	न	मोऽ	ऽ	री
प	गुम	ग	सा	-	सा	नि	प	नि	सा	ग	म
त	निऽ	क	बा	ऽ	त	अ	रे	तु	म	प	र
प	नीध	प	-	ध	मं	प	ग	म	ग	नि	सा
बा	ऽऽ	री	ऽ	त	न	म	न	ध	न	स	ब

अंतरा

+	०	२	०	३	४						
ग मो	- ऽ	म रे	प प्रा	नी ऽ	नी न	सां की ऽ	- ऽ	- ऽ	सां आ	- ऽ	सां न
सां जा	गं ऽ	मं वो	गं ना	- ऽ	सां अ	रे के	नी ऽ	प ली	ध छाँ	मं ऽ	प ड
ग जि	म स	प भँ	नी व	सां र	नि न	पुमं (मेंऽ)	गुम (ऽऽ)	ग मो	- ऽ	सा हे	- ऽ
ग तु	म म	प मे	नी ऽ	प रो	- ऽ	गुम (ऽऽ)	प ऽ	म अ	ग धा	- ऽ	सा र

राग - बिहाग - अकताल (मध्यलय)

आलिरी अलबेली नार वो जौ कर सिंगार-अपने पियाके दरसन के तो चली नहीं ? ॥६॥

का जानूं उसके रंग मैं बनठन के नित जात है- देखत हूं अपने मोहन के कने हर घरी हर दिन ॥१॥

अर्थ :- एक दुसरीला म्हणते "अग नेहमीच थाटामाटात असणारी ही आज शृंगार करुन आपल्या पतीच्या घरी तर चालली नाही ना ? तोवर ती दुसरी म्हणते "काय सांगू बाई ! नेहमीच अशा तऱ्हेने ती कृष्णाकडे जात असते. आज ती कुठे जाते हे मला काय ठाऊक ?

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
							नि	-	नि	सां	-
							आ	ऽ	लि	री	ऽ
गं	रें	सां	नी	प	-	-	ग	-	म	ग	-
अ	ल	बे	ऽ	ली	ऽ	ऽ	ना	ऽ	र	वो	-
साग	मध	ग	म	ग	सा	-	सा	नि	प	नि	सा
जोऽ	ऽऽ	क	र	सिं	गा	ऽ	र	अ	प	ने	पि
ग	-	सा	-	ग	म	पनी	ध	प	-	गम	पध
या	ऽ	के	ऽ	द	र	सुऽ	न	के	ऽ	तोऽ	ऽऽ
ग	म	ग	सा	-	सा	-					
च	ली	न	ही	ऽ	न	।					

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
ग	म	प	नी	सां	-	सां	नी	प	ग	म	म
का	ऽ	जा	ऽ	नूं	ऽ	अु	स	के	ऽ	ऽ	रं
नी	नी	सां	-	प	नी	सां	रें	सां	-	नी	प
ऽ	ग	मै	ऽ	ब	न	(सां)	न	के	ऽ	नि	त
						(ठऽ)					
(पनी)	सां	नी	प	-	प	ग	म	ग	-	गम	पघ
(जाऽ)	ऽ	त	है	ऽ	दे	ख	त	हूं	ऽ	(अऽ)	(पऽ)
ग	म	ग	रें	सा	-	-	ग	म	प	(धति)	(मप)
ने	मो	ह	न	के	ऽ	ऽ	क	ने	ह	(रऽ)	(धऽ)
प	-	ग	म	ग	सा	ऽ	।				
री	ऽ	ह	र	प	ल	ऽ	।				

राग - बिहागडा - झपताल (विलंबीत)

सुखके दिन थे वोही, सौतन जब न थी ॥६॥

मोरे नही आज रहे, अुसके तो दास भये, मैं अभागी रही ॥१॥

अर्थ :-कोणत्याही रागात कोमल निषाद आला की, कोमल भावना तो अधिक कोमल करतो आणि जोडीला शुद्ध निषाद आला म्हणजे त्यातला फरक विशेष जाणवतो. त्यातल्यात्यात चीजेची लय जेव्हा विलंबीत होते तेव्हां तर हा फरक प्रकर्षाने जाणवतो. लय वाढली की भावनेचे गांभीर्य कमी होते हे दाखवणाऱ्या या दोन चिजा. "ते दिवस सुखाचे होते-जेव्हा माझ्या जीवनात सवत आलेली नव्हती. आज ते माझे राहिलेले नाहीत. इतकेच नव्हे तर तिचे दास झालेले आहेत. आणि मी ? मी अभागी आहे."

स्थायी

+		२		०		३			
				प	ध	पपग	गम	रेग	
				सु	ख	केऽऽ	दिड	नुऽ	
प	-	प	गम	पधर्सांनी	पनी-	-सांनी	धप-	धनीसांसांनी	धपमंप.
थे	ऽ	थो	ऽऽ	हीऽऽ	सोऽ,ऽ	ऽ,ऽऽ	ऽऽ,ऽ	तऽऽऽऽ	नऽऽऽ
-धप	मग	गमधप-म	गरेसा	गमपधर्सांनी					
ऽजड	ऽऽ	बऽऽऽऽन	थीऽऽ	ऽऽऽऽ					
अंतरा									
				गम	पनी	सां	-गं	गं, रे	
				मोऽ	रे	ही	ऽआ	ज, र	
सां	-, निसां	नी	धनीनी	धप	गं	रेगंमं	गं	सां	पधनीसां
हे	ऽ, अुस	के	ऽ,ऽऽ	तोऽ	दा	सऽऽऽ	ब	ने	मैंऽऽ
धपमंप, -	धपमग, -	गमधप, म	गरेसा	गमपधनी					
अऽऽऽ,ऽ	भाऽऽऽऽ	गीऽऽऽ, र	हीऽऽ	ऽऽऽऽ					

राग - बिहागडा - तीनताल (मध्यलय)

सैर करने चलो राधेरानी, विधु किरन मुदित करत मन भारी ॥धृ॥

आज की री रात पूरन पुरन की, शीत पवन लहर अत भर डारी ॥१॥

अर्थ :- राधे ! चल सहलीला जाऊ. चंद्राच्या प्रकाशात मन आनंदाने न्हायुन निघाले आहे. रात्र पौर्णिमेची आहे ! गार वारा सुटला आहे.

स्थायी

+	२	०	३
			सा सै
			ग म प ध ऽ र क र
सां नी सां - ध, प ने ऽ च लो	- गुम धप म ऽ राऽ ऽऽ धे	गरे सारे सा, सा राऽ ऽऽ नी, वि	रे रे ग ग धु कि र न
म म प प मु दि त क	ध ध नी रैसां र त म नऽ	नीध पध प । भाऽ ऽऽ री ।	

अंतरा

			ग आ
			म पानि सां नि ज कीऽ ऽ री
सां - सां सां रा ऽ त पू	गं रे गं मं र न पू न	गंरे सारे सां पध मऽ ऽऽ की शीऽ	नी ध प प ऽ त प व
ग म प ध न ल ह र	नी धप म धप अ तऽ भ रऽ	मा रेसा सा । डाऽ ऽऽ री।	

राग - छायाण्ट - तीनताल (मध्यलय)

येरी मालनिया गूँद लावोरी, बरन बरन के फूल चुन चुन ॥६॥
 फूल खिले गुलशन गुलशन में मोरे नंदलाल काजे -- ॥१॥

भावार्थ - अग माळीणीनो विविध प्रकारची फुलं निवडून त्यांचे गुच्छ करा बरं ! बागे-
 बागेतून फुलांना जो बहर आलेला आहे तो माझ्या कृष्णासाठीच !

स्थायी

+	२	०	३
	प सां ये री	- सां ध प ऽ मा ल नि	रे ग म प या ऽ गूँ द
म ग म रे ल ऽ ऽ वो	सा -, - - री ऽ, ऽ ऽ	सा प सा सा ब र न ब	रे रे ग म र न के ऽ
प सांनि रे सां फू लऽ चु न	धेनि प । चुऽ न ।		

अंतरा

		प - सां सां फू ऽ ल खि	सां - सां सां ले ऽ गु ल
रे गं मं रे श न गु ल	सां सां धनी प श न मेऽ ऽ	प प रे रे मो रे नं द	(सां) - धनी प (ल) ऽ लऽ के
पप रेरे सांनि धप काऽ ऽऽ जेऽ ऽऽ	मग रेसा । ऽऽ ऽऽ ।		

राग - नंद - तीनताल (मध्यलय)

किसबिध पाअूं में अपने पिया को ॥धृ॥

जप तप साधन सब कछु कीन्हो,

होत न सफल, दुखवा अत मन को ॥१॥

अर्थ :- माझा प्रियकर प्राप्त होण्यासाठी मी काय करूं ? जप तप सर्व प्रकार केले. परंतु यश कशातच मिळाले नाही याचे मनाला फार दुःख आहे.

स्थायी

+	२	०	३
			<p>मध किऽ</p> <p>प रे - सा स वि ऽ ध</p>
<p>ग - - - पा ऽ ऽ ऽ</p>	<p>म - म ग ऽ ऽ ऽ ऽ</p>	<p>प - ग, ग अूं ऽ ऽ, अ</p>	<p>म प - ध प ने ऽ पि</p>
<p>नी - - - या ऽ ऽ ऽ</p>	<p>प ऽ पध नीध ऽ ऽ ऽऽ ऽऽ</p>	<p>पप ग म । कोऽ ऽ ऽ ।</p>	
अंतरा			
			<p>प प सां सां ज प त प</p>
<p>सां - सां सां सां ऽ ध न</p>	<p>नि सां नी प स ब क छु</p>	<p>पध नीप पप ग कीऽ ऽऽ न्हो ऽ</p>	<p>ग - मध पप हो ऽ तऽ ऽन</p>
<p>रे रे सा सा स फ ल दु</p>	<p>ग म प धनी ख वा अ तऽ</p>	<p>पध मंप ग । मऽ नऽ को ।</p>	

राग - शंकरा - तीनताल (मध्यलय)

अ, बैया मोरी छौंड देरे निलज कान्ह कहती बार बार ॥४॥

देखें गांवके दुरजन लोग सब धरत नाम मोहे तब बार बार ॥१॥

या रागातील चीजातून क्रोधादि भावना अधिक खुलून दिसतात.

स्थायी

+	२	०	३
		गुं निसां गुंरे निसां अेऽ ऽऽ ऽऽ बैऽ	नीनी पुप गे सा ऽऽ याऽ मोऽ री
ग - - गुप छौं ऽ ऽ डऽ	रे - सा - दे ऽ रे ऽ	प नि सा ग नि ल ज का	- ग प प ऽ न्ह क ह
निसां गुंरे पसां - तीऽ ऽऽ बाऽ	नीनी पुप गे सा। रऽ बाऽ ऽऽ र		
अंतरा			
		ग - प सां दे ऽ खे गां	- सां सां - ऽ व के ऽ
नि सां नी प दु र ज न	नी ध सां नी खे ग स ब	सां गं गुंपं रेगं ध र तऽ ना	- सां नी प ऽ म मो हे
नि सां सां - त ब बा ऽ	नी पुप गे सा र बाऽ ऽऽ रा		

राग - शंकरा - तीनताल (म. ल)

ऐसे कुटिलसे जब बात चीत होत तब काहे डरत ? ॥धृ॥

लाज न कुछ आवे ऐसे नंदनदन को हमरी छेड छाड करत ॥१॥

अर्थ :- अेका निरागस बालिकेला अुद्धेशून अेक अनुभवी स्त्री म्हणते की, असा कुटिल कृष्ण तुझ्याशी बोलण्याचा प्रयत्न करेल तेव्हा मुळीच भिऊ नकोस अग ! ज्याला लाज नाही तो आपली छेडछाड करणारच.

स्थायी

+	२	०	३
			पप अेऽ
			नीध पप गे सासा सेऽ कुऽ टिऽ लऽ
साप ग प - सेऽ ऽ ऽ ऽ	ग - ग प ऽ ऽ ज ब	रेग - सा, नि बा ऽ त, चि	- प सा - ऽ त ह्ये ऽ
सा पप सां नी त तऽ ब का	- प पप नीध ऽ हे डऽ रऽ	पप गे सासा । तऽ ऽऽ ऽऽ ।	

अंतरा

			सांसां लऽ
			गरे सांसां नि प जऽ नऽ क छु
सां - सां सां आ ऽ वे अै	नी पप नी ध से नऽ द नं	नि सां नी, सां द न को, ज	नीध पप गे सासा वऽ हऽ मऽ रीऽ
ग प ग प छे ड ड छा	सां नी पप नीध ऽ ड कऽ ऽऽ	पप गे सासा । रऽ ऽऽ तऽ	

राग - हंसध्वनी - रूपक (साधारण विलंबीत)

तनिकसी तान ऐसी लेवो चमके बिजुरीसी ॥६॥

घन सम सुखदे आलापही तान की लरियोँजचे तब कहो कैसी ॥१॥

अर्थ :- गायन कसे असावे ? तानाच घ्यायच्या झाल्यावर त्या अशा घ्या की आकाशात जणू वीज चमकते आहे. पण नुसत्याच विजा चमकल्या तर सुख मिळेल काय ? तें सूख मेघच देतात. त्यामुळे गायनात महत्त्व मेधासारख्या आलापांचे असते. तानांच्या भेडोळ्यात नाही.

स्थायी

०	२	३	०	२	३			
			प सां सां त नि क	सां सी	- S	<u>सांनीपप गगरेसा</u> <u>SSSS SSSS</u>		
रे - सा ता S न	सा ऐ	सा सी	- S	रे नी प ले S वो	सा च	ग म	रे - के S	
प सां सां बि जु री	<u>सांनीपनी</u> <u>सीSSS</u>	<u>सांरेंगें</u> <u>SSSS</u>	<u>सांनीपप</u> <u>SSSS</u>	<u>गरेसासा</u> <u>SSSS</u>				
अंतरा								
सां - सां दे S अ	सां ल	सां प	सां ही	सां नी प ता S न	ग म	रे S	ग प सु ख रें रें ल रि	
सां - सां योँ - ज	सां चे	सां त	सां ब	प सां प क हो S	<u>सांनीपनी</u> <u>कैSSS</u>	<u>सांरेंगें</u> <u>SSSS</u>	<u>सांनीपप</u> <u>सीSSS</u>	<u>गरेसासा</u> <u>SSSS</u>

राग - हंसध्वनि - तीनताल (म. ल.)

पतिया लिख भेजी मोरे पीको, जबतें विलम किये पाति लिखन ॥६॥

जारे जारे जारे कागा-पिया का संदेसा ला रे -विकल मोरा जिया कर न ॥१॥

अर्थ :- पत्राला अशीर झाल्यामुळे कित्येक पत्र लिहिली त्यांना. पण त्यांच्या कडून कांही उत्तर नाही. (म्हणून) हे 'कावळ्या' तांतडीने जा आणि 'तिकडली' खुशाली घेऊन ये, इकडे माझे प्राण व्याकुळ झाले आहेत (म्हणून अशीर करून नकोस)

या चीजेत तिच्या मनाची आतुरता चीजेच्या स्वरांतून आणि लयीतून स्पष्ट होत आहे.

स्थायी

+	२	०	३
			प गंरें सां नि प प तिऽ या लि ख
पसां - - पुप भे ऽ ऽ जीऽ	ग प रे सा ऽ ऽ मो रे	नीरे - सा, नि पी ऽ को, ज	रे नि प प ब ते ऽ वि
सा - सा, सा ल ऽ म, कि	ग - प नि यो ऽ पा ति	सां गंरें सां । लि खऽ न ।	

अंतरा

	प नी जा रे	सांगं रे रे गंरें जाऽ ऽ रे जाऽ	सां - - प रे ऽ का ऽ
सां - - - गा ऽ ऽ ऽ	प नी सांगं रे पि या काऽ ऽ	गं सां - प सं दे ऽ सा	गरे सानि रे - लाऽ ऽऽ रे ऽ
पप गेरे सा, पग विऽ कऽ ल मोऽ	प प गंरें सानि ऽ रा जिऽ याऽ	प गंरें सां । क रऽ न ।	

राग - हंसध्वनी - अकताल (द्वुतलय)

ता नोम् तानोम् तन देरे तना तदरे दानी, नादिर दिर दानी, तुंदिर् दिर तदीम् तदीम् तदीम् ॥४॥

दानी तोम् तोम् तदरे तदरे, तदियनरे तानोम् तारे तदरे दानी, दानी तोम् तन देरेना, देरेना ना दिर दिर दानी तुंदिर दिर तदीम् तदीम् तदीम् ॥१॥

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
सां	-	सां	प	निसां	गरे	सां	सां	नी	प	गरे	सा
ता	ऽ	नो	म	ताऽ	ऽऽ	नो	म	त	न	देऽ	रे
रे	ग	-	प	ग	रे	सा	नि	प	नी	सा	ग
त	ना	ऽ	त	द	रे	दा	नी	ना	दिर	दिर	दा
रे	ग	प	नी	गं	रें	रें	नी	प	प	गरे	सा।
नी	तुं	दिर	दिर	त	दी	म	त	दी	म्	तऽ	दीम्।

राग - कलावती - ऐकताल (म. ल.)

मीठी बाते करो मोसे श्याम प्यारे, प्यासी अिसकी हूं मैं ॥६॥

और देखूं तो हमसे सदा रुठत - लरत सतत बैरिन जैसी कोओ मै

॥११॥

अर्थ :- यात विनवणी आहे. 'मी तुझ्या प्रेमाच्या दोन शब्दांसाठी भुकेली आहे. पण मी पहाते आहे कीं, तू माझ्याशी तिन्ही त्रिकाळ भांडत असतोस, रुसत असतोस. जणू मी तुझी वैरीण आहे.'

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
सा	ग	प	ध	नी	धप	ग	सा	-	पनी	-	ध
मी	ठी	बा	ऽ	ऽ	तेंऽ	क	रो	ऽ	मो	ऽ	से
सा	-	-	सा	-	-	ग	प	ध	सांनी	धप	ग
झ्या	ऽ	ऽ	म	ऽ	ऽ	प्या	ऽ	ऽ	ऽ	रेऽ	ऽ
ग	प	ध	सां	-	-	सां	गं	सां	प	नी	धप
प्या	ऽ	सी	ऽ	ऽ	ऽ	अि	स	की	हूं	ऽ	मैऽ
अंतरा											
नी	नी	धप	पग	प-	प	ध	सां	-	नी	ध	सां
औ	ऽ	रऽ	दे	ऽ	खूं	तो	ऽ	ऽ	ह	म	से
सां	गं	पं	गं	गं	सां	पनी	ध	प	ग	ग	प
स	दा	ऽ	रू	ठ	त	ल	र	त	स	त	त
ग	प	ध	नी	ध	प	ग	-	गप	ग	-	सा
वै	ऽ	रि	न	जै	ऽ	सी	ऽ	कोऽ	ओ	ऽ	मै

राग - भूप - आडाचौताल (साधारण म. ल.)

मोरे मन बसकर मन मोहन काहे रे छलत आज ? ऐसी कैसी पीत तुमरी हमरे संग, हम कछु समझत ना ॥४॥

दोअु मन जब अेक होत, लेन देन की कहा बात तब, पर देखत हूं मन-दरपन नित, हमरे तुम रहे न आज ॥१॥

अर्थ :-आडा चौतालात, विशेषत : मध्यलयीन, कमी चीजा दिसून येतात. या तालाचा डौल काही वेगळाच आहे.

“ माझ्या मनांत विराजमान झाला असून सुध्दां तू मला कां छळतोस ? अशी कशी तुझी प्रेमाची रीत ? मला तर कांही कळतच नाही. एक गोष्ट मला ठाऊक आहे कीं, जेव्हा दोन मने अेकजीव होतात तेव्हां देण्याघेण्याची गोष्टच कुठे येते ? पण मी माझ्या मनाच्या आरशात पहाते कीं तू माझा राहिला नाहीस.”

स्थायी

+	२	०	३	०	४	०							
सा	सां	धप	गरे	सासा	सारे	साध	सारे	ग	परे	ग	गध	प,रे	गग
मो	रे	मन	बस	कर	मन	मोऽ	हन	का	हेऽ	रे	छळ	त,आ	ऽज
ग-	पसां	ध	सां	सांसां	सांसां	सांरें	सांध	-प	गरे	गप	धसां	धप	गरेसा
अेऽ	सी,कै	सी	पी	त,तु	मरी	हम	रे,सं	ऽग	हम	कळु	सम	झऽ	तऽना

अंतरा

गरे	गप	सांध	सां-	सांसां	-सां	सांध	धसां	सां	सां	सांरें	गं,सां	-ध	पप
दोअु	मन	जब	अेऽ	कहो	ऽत	लेऽ	नदे	न	की	कहा	ऽ,बा	ऽत	तब
गरे	गप	धसां	धप	गरे	गरे	गरे	सासा	गरे	गप	धसां	सांध	प,ग	रेसा
पर	देऽ	खत	हूंऽ	मन	दर	पन	नित	हम	रेऽ	तुम	रहे	न,आ	ऽज

राग - देशकार - तीनताल (म. ल)

मधुमास की मधुरात आयी मधु प्रीतम असो मधु दिन पायो री ॥१॥

मधु बातकी अब तो झलक अउठेंगी पलन लगेंगी पलकन मोरी ॥१॥

अर्थ :-आनंद, अुत्साह, तडफ इत्यादी भावना या रागात खुलून दिसतात. ही चीज अेका नवविवाहितेचे हृद्गत आहे तिच्या मनात येणाऱ्या मधुचंद्राच्या सुखद कल्पनांचे हें शब्दचित्र आहे. मधुमासाची मधुरात्र आली. मधुप्रियकराचे मिलन अशा मधुदिनी होणार आहे. अशावेळी मधूर हितगुजाची बहार अुठेल-मग अशा वेळी क्षणभर तरी माझा डोळ्या लागेल कां ?

स्थायी

+	२	०	३
			ग प ध सां ध म धु मा ऽ स
सां - - - की ऽ ऽ ऽ	प - ग - ऽ ऽ ऽ ऽ	प - - , री ऽ ऽ, म	प गप ध प धु राऽ ऽ त
ग - - - आ ऽ ऽ ऽ	सा - रे ध ऽ ऽ ऽ ऽ	सा - - , सा यी ऽ ऽ, म	ध सा - सा धु प्री ऽ त
प ग प - म ऽ ऽ ऽ	- - सां ध ऽ ऽ अै ऽ	सां - - , प सो ऽ ऽ, म	ग गप ध प धु दिऽ ऽ न
ग - - - पा ऽ ऽ ऽ	सा - रे ध ऽ ऽ यो ऽ	सा - - । री ऽ ऽ	

अंतरा

+	२				०	ग म	३				
	ध	सां	ध	सां			प	ध	सां	ध	
की	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ध	सां	-,	ध	ध	सां	ध
					तो	ऽ	ऽ,	झ	धु	बा	ऽ
सां	-	-	-	-	ध	सां	-,	गं	ध	सां	-
ठे	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ध	गी	ऽ,	प	ल	न	ऽ
सां	-	-	-	-	ध	सां	-,	प	ग	गुप	ध
गे	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	गी	ऽ	ऽ,प	ल	कु	ऽ
ग	-	-	-	-	सा	-	-				
मो	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	री	ऽ	ऽ			

राग - देशकार - अेकताल (म.ल)

जागो जागो जागो नंदलाल भौर भयो, ठाड्डे सब

गोपबाल ललकारत तेरो नाम ॥६॥

ले ले ले लकुट कमरि, मोर मुकुट बाँसन बाँसुरि अधीर धेनु भओ सारी, हुँकारत तोहे श्याम ॥१॥

अर्थ :- यशोदा लाडक्या कन्हैयाला म्हणते "अूठ अूठ ! पहाट झाली तुझे सर्व सवगडी आले आहेत. आणि तुझ्या नावाने हाका मारीत आहेत. अरे ! चल तयारीला लाग ! तुझी काठी घे, मोर पंखी मुकुट घाल, बासरी घे. गायी अधीर झाल्या आहेत आणि तुझ्या नावाने हुंकारत आहेत.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
धसां -	सां प	- प	ध ग	प -	ध सां
जा ऽ	गो जा	ऽ गो	जा ऽ	गो ऽ	नं द
प -	- -	- प	गप ध	-प ग	सा -
ल ऽ	ऽ ऽ	ऽ ल	भौऽ ल	ऽर भ	यो ऽ
रे ध	सा -	प ग	प -	धसां प	- प
ठा ऽ	डे ऽ	स ब	गो ऽ	पऽ बा	ऽ ल
प प	गं रे	सां- पध	सां -	धप गेरे	सा सा
ल ल	का ऽ	रऽ तऽ	ते ऽ	रेऽ नाऽ	ऽ म

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
ग	-	प	-	सां	ध	सां	सां	सां	सांरें	ध	सां
ले	ऽ	ले	ऽ	ले	ऽ	ल	कु	ट	कऽ	म	रि
सां	घ	ध	सां	सां	सां	सां	रेंग	सांघ	धसां	प	प
मो	ऽ	र	मु	कु	ट	बाँ	सऽ	नऽ	बाँऽ	सु	रि
प	ध	प	ध	-	ध	प	ध	सां	प	-	प
अ	धी	र	धे	ऽ	नु	भ	भी	ऽ	सा	ऽ	री
प	-	प	गंरें	सांसां	पध	सां	-	धप	गरे	सा	सा।
हूँ	ऽ	का	ऽऽ	रऽ	तऽ	तो	ऽ	हेंऽ	श्याऽ	ऽ	मा

राग - नारायणी - तीनताल (म.ल)

आनंद मनावो, मंगलदिन आज, यशोदा के सदन

नंदलाल लायो ॥धृः॥

कंसदमन कर जैसे आयो, धरती - आकाश

अमित गुण गायो ॥१॥

अर्थ :- ज्या ज्या रागात पंचममुक्त असतो, स्वैर असतो, प्रधान असतो असे विशेषतः शुद्ध स्वरांचे, राग आनंददायी असतात.

“आजचा दिवस मोठा मंगलकारी आहे. चला आनंदोत्सव करू. असा हा मंगल दिवस यशोदेच्या घरी तिच्या लाडक्याने आणलेला आहे. ज्या क्षणी कंसाचा वध करून तो परतला दशदिशातून त्याच्यावर स्तुतीसुमनांचा वर्षाव झाला.”

स्थायी

+	२	०	-
			प आ
			पुध म - रे नुं द ऽ म
म - म, सा ना ऽ वो, मं	रे म प नी ग ल दि न	ध - प म आ ऽ ज, ज	प ध सां रे शो दा ऽ के
नी ध म, नी स द न, नं	ध म - रे द ल ऽ लु	सा रे प । ल यो ऽ ।	

अंतरा

			म कं	प ध सां ध ऽ स ऽ द
सां ऽ सां ध म ऽ न क	सां रे मं रे र जै ऽ से	नी ध प, नी आ ऽ यो, ध	धुप म - प रुं ती ऽ आ	
म - रे सा का ऽ श अ	रे म प नी मि त गु ण	ध - प । गा ऽ यो ।		

राग - भवानी

बिलावल थाटातून अुत्पल होणाऱ्या या रागाला हेमवती असे ही नांव आहे. कै. पं. नारायण राव व्यास यांनी गायिलेल्या ध्वनिमुद्रीकेत मात्र भवानी हेच नांव दिलेले आहे.

या रागाच्या आरोहावरोहात. गंधार पंचम व निषाद हे स्वर वर्ज्य आहेत. त्यामुळे हा चार स्वरांचा राग होतो. कै. पं. भातखडे यांच्या मतानुसार राग कमीत कमी पाच स्वरांचा असला पाहिजे. पण कर्नाटक पद्धतीत चार स्वरांचेही राग आहेत. असल्या रागांत विस्तार फार करतां येत नाही. समय रात्रीचा दुसरा प्रहर. रुचिवैचित्र्य आणि बैठकीत रंगत भरण्यासाठी हा राग बरा वाटतो.

आरोहावरोह :- सा रे म ध सां । सां ध म रे सा.

स्वर विस्तार - धसा, सारे धसा, रेमरेसा धसा, रेम, मरेसा, धसारेमरेसा. रेमध, धम, मरेसा. सारेमध, धम, मधसांधमरे, रेमधसा. मध सां, ध सांरें सां धम, मध मरे धसां मरे सांध, म ध सां रें सांध मरे, धसा.

राग - भवानी - तीनताल (मध्यलय)

गुन गावत हरी के माओ, कहत हमतो बड़ाभागनकी ॥धृ॥

जैसो ही देखत कर में लेवत, अपने लाल के लाड करत ॥१॥

मातृवात्स्यल्याने भरलेली ही चीज आहे.

स्थायी

+	२	०	३
	रे म गु न	धसां रे सां ध गाऽ ऽ व त	म म रे सा ह री के ऽ
रे - - - मा ऽ ऽ ऽ	सा - - - ओ ऽ ऽ ऽ	म रे म ध क ह त ह	ध म म ध म तो व ड
धसां रे सां ध भाऽ ऽ ग न	ध म । की ऽ ।		

अंतरा

		म म रे म जै सो ही ऽ	ध - म ध दे ऽ ख त
सां सां सां - क र मे ऽ	रे ध सां सां ले ऽ व त	मं मं रे सां अ प ने ला	ध ध म - ऽ ल के ऽ
मध सांरे सां ध लाऽ ऽऽ ड क	म रेसा । र तऽ ।		

राग - देवगिरी बिलावल - अकताल (म. ल)

मै सन लागी तोरी प्रीत सांवरो कन्हाओ, सरसी जीवन - बेली ॥धृ॥

अंसुवन जल सींची सींची, प्रेमबेल बोओ, अब तो बेलि ये बहरी प्रेमांगनमें कन्हाओ ॥१॥

अर्थ :- प्रेम भक्तीचा भाव या चीजेत आहे "हे कृष्णा ! माझ्यावर तुझी प्रीत जडताच माझी जीवन-वेल फूलून आलेली आहे. माझ्या नयनातील अश्रूंचे सिंचन करून ही प्रेमवेल मी जोपासली. माझ्या प्रेमांगणात ती आता बहरून आली आहे."

स्थायी

+	०	१	०	३	४						
सारे	गम	गरे	ग	सा	-	ध	नीप	प	ग	-	ग
मैऽ	ऽऽ	सऽ	न	ल्य	ऽ	गी	ऽऽ	ऽ	तो	ऽ	री
ग	म	रे	ग	प	प	ध	सां	ध	म	ग	रे
प्री	ऽ	त	सां	ऽ	ब	रो	ऽ	क	न्हा	ऽ	ओ
ग	प	धनी	सां	प	ध	म	ग	रे	ग	सा	धा
स	र	सीऽ	ऽ	जी	ऽ	व	न	बे	ऽ	ली	ऽ।

अंतरा

ग	प	नीध	नी	सां	सां	सां	-	रेग	सां	-	सां
अ	सु	व	न	ज	ल	सी	ऽ	चीऽ	सी	ऽ	ची
सां	-	सां	ध	नी	प	प	धनी	धप	मम	ग	रे
प्रे	ऽ	म	बे	ऽ	लि	बो	ऽऽ	ऽऽ	ओऽ	ऽ	ऽ
सा	रे	ग	मग	रेग	रे	सा	-	धनी	प	ग	-
अ	ब	तो	बेऽ	ऽऽ	लि	बे	ऽ	बऽ	ह	री	ऽ
ग	रे	ग	प	प	प	ध	सां	ध	म	म	गरे।
प्रे	ऽ	सां	ऽ	ग	न	में	ऽ	क	न्हा	ऽ	ओऽ।

राग - देवगिरी बिलावल - तीनताल (म.ल)

मनके मोती तुम मेरे यशके सर ताज बने मोरे ॥६॥

बहुगुनी तुम, मोमें कछु नाही, अवगुणीको तुम गुनी कियोरे ॥१॥

अर्थ :- तू माझ्या मनाचा मोती आहेस - यशाचा मुकूट झालेला आहेस. वास्तविक पहातां माझ्यात कोणताही गूण नसताना अेका अवगुणीला तू गुणी करून सोडलं आहेस.

सकाळचा हा शुद्ध स्वरांचा राग आहे. ह्यामुळे या चीजेला भावार्थाच्या दृष्टीने आगळेपणा आहे ज्यात समर्पणाची भावना आहे.

स्थायी

-	३	०	३
	ध नी म न	रे ग म ग के ऽ ऽ मो	- सा धनी प ऽ ती तुऽ म
पग - - म	ग रे ग रे	ग प - , प	ध म - ग्रे
मे ऽ ऽ ऽ	रे ऽ, य श	के ऽ ऽ, स	र ता ऽ जऽ
पग पनी ध गम	- ग्रे ।		
ब नेऽ ऽ मी	ऽ रेऽ ।		

अंतरा

		ग प नीध नी	सां सां सां -
		ब हु गु नी	तु म मो ऽ
धनी प प प	धनी धप म ग	ग प नीध नी	सां नी प ध
मेंऽ ऽ क छु	ताऽ ऽऽ ही ऽ	अ व गु नी	को ऽ तु म
ग पनी - ध	म ग्रे ।		
गु नीऽ ऽ कि	यो रेऽ ।		

राग - खमाज - रूपक (मध्यलय)

खेलन को नही आजी होरी, संग की सखी मोरी ॥धृ॥

कैसी अकेली खेलूंगी, कान्ह करे बरजोरी ॥१॥

अर्थ :- रूपक तालात तुमच्या कमी आहेत म्हणून ही तुमरी रचली. राधा अन् तिच्या सर्व सख्या उरवितात - की कृष्णाला अेकटे गाठून त्याला रंगाने मारवायचे. पण तिचा बेत फसतो. अन् ती म्हणते "भाइया बरोबरीच्या सख्या अजून कशा आल्या नाहीत ? इकडे तर हा कृष्ण येऊन टपलेला आहे. अेकटी मी आता काय करणार ? आणि हा मनमानी करणार.

स्थायी

०				१				२				०				१				२
ग	ग	म	प	ध	नि	सां	नि	ध	म	म	प	ग	सा							
खे	ल	न	को	ऽ	न	ही	आ	ऽ	ऽ	आ	ऽ	हो	री							
नि	नि	सां	-	निसां	सां	प	पसां	निरे	-	नी	मप	ग	सा							
सं	ग	की	ऽ	ऽऽ	ऽ	स	खीऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	मो	री							

अंतरा

नि	नि	नि	सां	-	सां	-	पसां	निरे	-	नी	-	धम	प							
कै	सी	अ	के	ऽ	ली	ऽ	खेऽ	ऽऽ	ऽ	खूं	ऽ	नीऽ	ऽ							
ग	ग	म	प	ध	नि	सां	नी	-	ध	म	प	ग	सा							
का	न्ह	क	रे	ऽ	ब	र	जो	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	री	ऽ							

राग - सरस्वती - अकताल (विलंबित)

अे माई मेरो धन धन भाग ॥धृ॥

धन आज की घरी, धन यह पल

मुहरत, आज आये मोरे शाम ॥१॥

अर्थ :- सरस्वती हा कर्नाटक पद्धतीचा राग आहे. यात मध्यम तीव्र, निषाद कोमल आहे. आरोहात गंधारवर्ज्य, निषादवक्र आहे. अवरोहात गंधार पूर्णपणे वर्ज्य आहे. तीव्र मध्यम भावनेची उत्कटता दाखवितो तर कोमल निषाद कारुण्य भाव दर्शवितो.

आतुरतेने वाट पहात असलेल्या अेका मीलनोत्सुक युवतीचं भाग्य उदयाला येतं. ती आपल्या आईला म्हणते 'मी आज धन्य झाले. आजची घडी, क्षण खरोखर शुभ म्हटला पाहिजे. कारण या शुभमुहूर्तावर माझा शाम आलेला आहे.' (ज्याची मी आतुरतेने वाट पहात होते)

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
					रेमं, प होऽऽ						
					पनीपमं ऽ,माअी						
मं मे	रे ऽ	धंसा ऽ,रेऽ	- ऽ	धंसा ध	धसारे ऽऽऽ	सान्नी न	धसा ऽ,धन	धसारेमं भाऽऽऽऽ	प,रेसा गऽ	॥धृ॥	
अंतरा											
					प-प धऽन					धसांघ आऽज	
पसां की	- ऽ	सांघ घ	सां री	सांघ ध	सांघ नऽ	धसां य	सां ह	परेनी पल	-पध ऽ,ऽऽ	नीध मुऽ	धसां हऽ
मं र	प त	रे आ	मं ज	प आ	धसां येऽ	मं मो	प रे	रे श्या	धसां म	॥१॥	

राग - सरस्वती - तीनताल (म. ल.)

घर मोरे आये नंदलाल, आनंद की आभी छबी आज ॥६॥

जन की रखूंगी लाज काहे को मै री आज पूरन करुं मनके सबही काज ॥१॥

अर्थ :- विलंबित ख्यालाच्या अर्थाला अनुसरून ही चीज बांधलेली आहे. (काही गुणी विद्वानांचं असं मत आहे की, विलंबित ख्यालाच्या भावाला अनुसरून मध्यलयीची चीज असावी.)

'आज माझ्या घरी माझे नंदलाल आले आहेत. जणू आनंदाची साक्षात् मूर्तीच ! (ज्याची मी टक लावून वाट पहात होते तो माझा 'आनंद' आला असता) मी जनमनाची लाज कशाला धरुं ? मी माझं मनोवांछित पूर्ण करणार !

स्थायी

+	२	०	३
			पसां घ
			नी ध प - र मो रे ऽ
सां - - -	घसां ध सां रे	सांनी - धुप मं	- प - प
आ ऽ ऽ ऽ	येऽ ऽ नं द	ल ऽ लुऽ आ	ऽ नं ऽ द
घसां - - मं	प मं मंघ प	रे - सा ।	
कीऽ ऽ ऽ आ	ऽ यी लुऽ वी	आ ऽ ज ।	
अंतरा			
			प ज
			प मंघ - प न की ऽ र
सां - - -	सां - सां ध	सां - - - , ध	सां घसां रे रे
खूं ऽ ऽ ऽ	गी ऽ ल ऽ	ज ऽ ऽ , का	ऽ हेऽ ऽ को
नी - - -	पधु - - -	सांनी - प मं	मं प - प
मै ऽ ऽ ऽ	ऽऽ ऽ ऽ री	आऽ ऽ ज, पू	र न ऽ क
घसां - - ध	प मं पधु प	रे - सा ।	
रुंऽ ऽ ऽ म	न के सुव ही	का ऽ ज ।	

राग - भिन्नषड्ज

या रागात सर्वे स्वर शुद्ध येत असून ऋषभ, पंचम वर्ज्य असल्याने जाति ओडव ओडव आहे. वादी, संवादी मध्यम, षड्ज मानायला हरकत नाही. गान समय रात्रीचा दुसरा प्रहर बरा दिसेल याचा थाट कै. भातखंडे यांच्या मतानुसार बिलावत मानावा लागेल.

हे रागरूप प्रभावी व मधुर आहे. मध्यमावर न्यास चांगला दिसतो.

आरोहावरोह स्वरूप - सा ग म ध नी सां ।

सां नी ध म, ग म सा ध नी सा.

स्वर विस्तार - ध नी सा, म ध नी सा, ध नी सा ग, म ग सा, नी सा ध नी सा
म, म ग, म सा ध नी, सा ग म ग सा, सा ग म ध ग म, ध नी सा ग, नी ध म,
म ग, म ग सा. म ध नी, नी ध म, म ग नी, नीधम, मग, मगसा, धनीमधनीसा, सागमधनी,
नीसां धमधनीसां, धनीगंसा, मंसां, मंगंसांनी, नीसांधम, मधनी नीधम, गमगसा.

राग - भिन्नषड्ज - अेकताल (म. ल.)

राम जनम आज ! दशरथ मन अति आनंद ॥६॥

ठाडे सकल नगर जन, अति आतूर पुलकित मन देखनको मुख मिलिंद
॥१॥

अर्थ :- आज प्रभुरामचंद्र जन्म घेणार. दशरथाच्या मनांत किती आनंद आहे ! (इकडे)
अति अधीर अन् आनंदित मनाने सर्व प्रजा रामचंद्रांचे कमल मुख पाह्यला उभी आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
म -	-	सा	सा	घ नि	- सा ग
रा ऽ	ऽ	म	ज	न म	ऽ आ ऽ ज
सा ग	म	घ	नि सां	घ (सां)	घ म ग -सा
द श	र	ध	म न	अ (ति)	आ नं ऽ ऽद

अंतरा

म -	नि	ध	नि	नि	सां	नि	सां	नि	सां	सां
ठा ऽ	ऽ	डे	ऽ	स	क	ल	न	ग	र	ज न
सां	ध	ध	गं	सां	सां	सां	ध	नि	ध	म म
अ ति	आ	तु	ऽ	र	पु	ल	कि	त	म	म न
म	ध	नि	सां	धनि	ध	ग	ग	म	ग	- सा।
द्रे ऽ	ऽ	ख	न	कोऽ	ऽ	मु	ख	मि	ली	ऽ दा

राग - नीलांबरी - तीनताल (म. लय)

अर्थ :- कर्नाटक पद्धतीचा हा राग असूनही माझे प. पु. गुरुजी स्व. पं. ओंकारनाथ ठाकूर यांनी स्वतःच्या बुद्धी सार्मथ्याने 'नीलांबरी'चं कारुण्य मूर्तीत रुपांतर केलं. ते इतकं की, 'नीलांबरी ही अेक विलापिका होऊन बसली.

हा राग पुष्कळसा जयजयवंतीच्या जवळ येतो. पण हा प्रामुख्याने 'सिंधुरा' अंगाने गायला जातो. याचा आरोह जवळ जवळ 'सिंधुराचाच म्हणजे' सा, रे, म, प ध सां असून अवरोह रें, नी, ध, म, ग, ग, sss रे, ग,सा ध नी ग, रे असा आहे.

कोमल गंधार यात खूप प्रबल आहे. अेकापूढे अेक येणारे दोन गंधार मग - ग हे या रागाचे खास स्वरंग आहे. यातच या रागाचं सर्व सामर्थ्य अभिप्रेत आहे. अेक विलापिका म्हणून मी ही चीज रचलेली आहे.

स्वर विस्तार -

धनीगरे, रेगसा, रेसाधनीगरे, मग, रेग, रेगसा, नीधप, मपधसा, नीसा, मग, रेग, रेगसा, रे(सा) धनीगरे, नीप, धसा, रेम, मपग, सारेम, पग, रेगसा, रे(सा) धनीगरे, सारेमप, मपधग, रेमप, पध, नीध, मग, मगग, रेग, सा, सारेमप, धसां, नीसां, धनीगरे, गरेनीधप, मप,नीसां, धगरे, मंगगरे, रेसां, रेनी धम, गग, रेगसा, रे(सा), धनीगरे, सारेमपधसां, सांनीधम, गरेगरे, गसा, रे(सा), धनीगरे. असे ह्या रागाचें साधारण स्वरूप आहे.

राग - नीलांबरी - तीनताल (मध्यलय)

साजन बिन मोरी रतिया कटत अब नाही सजनिया, सुनी सेजरिया ॥६॥

अुचट गअी निंदिया - पलभर न लागे पलक अखिया, अैसी बैरनिया भी सेजरिया ॥१॥

अर्थ :- सजणाशिवाय माझ्या रात्री जात नाहीत. माझी सेज रिकामी आहे. झोपण्याचा प्रयत्न करते. पण क्षणभरही झोप लागत नाही. याला कारण ही माझी वैरीण झालेली सेज !

स्थायी

+	२	०	३
			सा रे म प ध जा न वि न
मगु - - - मो S S S	रे म रे सा SS SS S S	नी - ध - री S S S	- - नी ग S S र ति
रे - - सा या S S क	रे म प ध ट त अ ब	गरे ग सा, सा ना S ही, सा	रे म प ध जा न वि न
मगु - - - मो S S S	रे म रे सा SS SS S S	नी - ध - री S S S	- - नी ग S S र ति
रे - - सा या S S क	रे म प ध ट त अ ब	सां - - नी ना S S ही	ध म म प S S स ज
नी गु - सा नी या S सू	रे म प ध नी से ज रि	गु रे गु । या S S ।	

अंतरा

+	२	०	३
		म अु	प ध सां ध च ट ऽ ग
सां - - - ओी ऽ ऽ ऽ	सां रे नी ध ऽ ऽ निं दि	सां - -, नि या ऽ ऽ, प	सां रे नी ध ल भ र न
ध गुं रे - ल ऽ गी ऽ	सां नी ध ग प ल क अ	म गु -, सा खि, याऽ, औ	रे म प ध सी वै र नि
सां - - नी या ऽ ऽ भ	ध म प ध ओी से ज रि	गु रे गु । या ऽ ऽ ।	

राग - देस - ऐकताल (म. ल)

मै चली चली चली चली सुन सखीरी, मधुबन में बजन लगी मुरली ॥धृ॥

गूंज अुठी सब धरती, जमुना थमी थमो पवन, पन्नगखग मृग इकटक सुनत
मधुर मुरली ॥१॥

अर्थ :- कृष्णाची मुरली सुरु झाली की याक्षिणीची कांडी फिरल्यागत गोकूळ - वृंदावनाची गत व्हायची. "अग सखे ऐक ! मधुवनात मनमोहनाची मुरली वाजू लागली. आणि काय आश्चर्य ! सर्व विश्व स्वरमय झाले. यमुनाही स्थिर झाली. वाराही थांबला. नाग, पक्षी, मृग इत्यादी ऐकाग्रतेने मधुर बांसरी ऐकत आहेत.

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
सा	नी	सा	रे	-	रे	म	-	म	प	-	नि
मै	च	ली	ऽ	ऽ	च	ली	ऽ	च	ली	ऽ	च
सां	-	-	रे	नी	नी	ध	प	रे	म	प	नी
ली	ऽ	ऽ	सु	न	सं	ली	री	म	धु	ब	न
पनि	सांरे	नी	धप	ग	म	रे	ग	रे	म	गग	सा
मेंऽ	ऽऽ	ब	जऽ	न	ल	गी	ऽ	ऽ	मु	ऽऽ	ली

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
रे	म	प	नी	सां	-	सां	नी	सां	नी	सां	-
गूं	ऽ	ज	अू	ठी	ऽ	स	ब	ध	र	ती	ऽ
नि	सां	रें	मं	गं	रें	रें	नी	-	नी	ध	प
ज	मु	ना	थ	मी	ऽ	थ	मो	ऽ	प	ब	न
रे	म	प	नी	सां	रें	नी	धप	ग	म	ग	रे
प	ऽ	ब	ग	ख	ग	मृ	गऽ	जि	क	ट	क
रे	म	प	नी	धप	ध	म	गरे	ग	सानि	सा	-
सु	न	त	म	धुऽ	र	धु	नऽ	मु	रऽ	ली	ऽ

राग - देस - तीनताल (द्वुतलय)

धियाना दिर् दिर् तानोम् तनदेरे ना तदियनरे,
 यलली यलली यल लाले - यललाले यललाले ॥धृ॥
 नादिर् दिर् तुंदिर दिर् दिर् दिर् दिर् तोम् तननन
 तदियनरे तदियनरे तदियनरे, धाकिटतक धिरकिटतक
 धित्ता कडान् धा कडान् धा, तिरकीड धिरकिड धा, तिरकिड
 धिरकिड धा तिरकिड धिरकिड था ॥१॥

स्थायी

+	२	०	३
			ग धि
			सा रे म प या ना दिर् दिर्
नि - सां -	- सां, प नी	सां रे नीध प	प ध म म
ता ऽ नो ऽ	ऽ म्, त न	दे रे नाऽ ऽ	त दि य न
ग रे - -	रे नी ध नी	ध नी ध नी	ध प प -
रे ऽ ऽ ऽ	य ल ली य	ल ली य ल	ला ऽ ले ऽ
प ध म -	ग रे म गे	नि - सा ।	
य ल ल ऽ	ले ऽ य लऽ	ल ऽ ले ।	

अंतरा

+

नि नि सां सां
दिर दिर तो म्

नी नी सां -
य न रे ऽ

नि नि, नि सां
धित् ता कडा न्

नी नी ध प
धिर किड धा ऽ

२

नि नि सां सां
त न न न

नि सांरें नी नी
त दिऽ य न

सां नि सां -सां
धा क डान् ऽधा

रे म म म
तिर किड धिर किड

०

म म म प
ना दिर दिर तु

नि सां रें मं
त दि य न

ध प, रे रे
रे ऽ, धा किट

नि सां रें मं
तिर किड धिर किड

ग रे ।
धा ऽ ।

३

प प नि नि
दिर दिर दिर दिर

गं रें रें गं
रे ऽ त दि

म म प प
त्क धिर किड त्क

गं रें प नी
धा ऽ तिर किड

राग - जयजयवंती - रूपक (मध्यलय)

जाने दे जाने देरे जाने दे मैका, श्याम सुंदर तोरे परंरुगी पैया ॥४॥
जानत हुं तोरे रसीले, लछन मतवारे मोहन धडके छतिया ॥१॥

अर्थ :- ही एक स्वररचनेच्या वृष्टीने वेगळ्याच प्रकारची चीज आहे. जयजयवंती साधारणपणे जशी गातात तशी ही नाही. या चीजेत कोमल गंधाराला विशेष प्राधान्य देऊनही जयजयवंतीचे रूप बदलत नाही. पं. ओंकारनाथ ठाकूर यांनी गायलेली नीलांबरी थोडी बहुत अशीच आहे. पण त्यांत सिंदुराचे अंग आहे. जयजयवंती ही अत्यंत कोमल प्रकृतीची भावना प्रधान रागिणी आहे. विरह, विनवणी, आराधना वगैरे भावना या रागिणीत खुलून दिसतात. ती कृष्णाला म्हणते "तुझ्या पाया पडते, मला जाऊ दे. हे रंगल कृष्णा तुझी लक्षणे मला ठाऊक आहेत. म्हणूनच मी अगदी वावरून गेले आहे."

स्थायी

०							१							२						
ग	प	म	ग	रे	मा	रे	सा	ग	ग	म	पध	पध	म	गरे	म	गरे	का	SS		
जा		ने	दे	जा	ने	दे	रे	जा	ने	दे	मैऽ	ऽऽ								
म	पनी	नी	सां	नी	सां	सां	सां	नी	नी	सां	धपमप	निसारंसां	सांनी	-धप	सांनी	-धप	या	S,SS		
श्या	मुऽ	सुं	द	र	तो	रे		प	तुं	गी	पैऽऽऽ	ऽऽऽऽ	या	S,SS						
अंतरा																				
नी	धप	पध	म	गरे	पम	प	नि	सां	सां	गं	मं	रे	सां	नि	सां	सां	गं	मं	रे	सां
जा	नुऽ	तुऽ	हूं	ऽऽ	तो	रे	र	सी	ले	ल	छ	न	S	र	सी	ले	ल	छ	न	S
प	रें	सां	रें	नी	ध	प	रे	ग	म	प	पध	म	गु	रे	ग	म	प	पध	म	गु
म	त	वा	ते	मो	ह	न	ध	ड	के	छ	तिऽ	या	ऽऽ	ध	ड	के	छ	तिऽ	या	ऽऽ

राग-जयजयवंती - अेकताल (म. ल.)

जावो जी जावो जी हमसे क्या मचाओ है लराओ अपने सब साथी छोडके
अिक नारी सन आयो जो है पराओ - पराओ - पराओ ॥६॥

ये ही है क्या राजनीति ? ये ही है नंदकी पढाओ ? यदि होवे तो कहूंगी
गोकूल से सब नयनीति पराओ - पराओ - पराओ ॥१॥

अर्थ : अेखादा कोमल स्वभावाचा मनुष्य ही रागवू शकतो. परंतु त्याच्या रागावण्यात सुध्दा
मार्दव असते. स्त्री प्रकृतीच्या रागांचे सुध्दा असेच असते. ती म्हणते "माझ्यासारख्या एका
परस्त्रीशी काय तू हे भांडण लावलं आहेस ? हीच का तुझी राजनीति ? हेच का नंदाने
तुला दिलेलं शिक्षण ? असं असेल तर मी असेच म्हणने की गोकुळाला न्याय नीति पारखी
झाली आहे. चीजेतील अस्ताई व अंतऱ्यातील पराओ हा शब्द तालात वेगळ्या वजनाने
येतो.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
रे	ग	म	प	म	ग
जा	यो	जी	जा	वो	गरे
					(जीऽ)
				ह	म
				से	सासा
					(क्याऽ)
					ध
					नी
					म
ग	रे	ग	-	-	-
चा	ऽ	ओ	ऽ	ऽ	ऽ
					रेग
					(मप)
					मग
					(रेग)
					रेसा
					(ऽऽ)
					ओ
नि	सां	रेंगं	मं	गं	रें
अ	प	(नेऽ)	ऽ	स	व
					रें
					सां
					सां
					सां
					सां
					-
					रेंसां
					(ऽऽ)
सां	नी	ध	प	धध	पप
के	(सांनी)	अि	क	(नाऽ)	(रीऽ)
	(ऽऽ)			(सऽ)	(नऽ)
				(आऽ)	ग
					ध
					पध
					(हैऽ)
					(ऽऽ)
(सांनी)	ध	-	प	पम	ग
(पऽ)	रा	ऽ	ओ	(पऽ)	रा
					-
					रे
					ग
					रे
					-
					सा
					ओ

अंतरा

+	०	२	०	३	४
म प ये ही	पनी (हैऽ)	- ऽ	सां - ऽ	रे गुं ऽ	रे सां नी ऽ
नि सां ये ही	रे है	गुं ऽ	रे सां नं द	सां नी की ऽ	नी ध प ढा ऽ
नि सां य दि	रेगुं (होऽ)	मं ऽ	गं रे वे ऽ	रे गुं तो ऽ	रे सां क हूं ऽ
नी सांनि गो (ऽऽ)	ध कु	प ल	निसां नी सेऽ ऽ	ध प स ब	म ग न य ऽ
सांनि पऽ (ऽ)	ध - ऽ	प ओ	पम (पऽ)	ग - ऽ	रे गुं प रे रा ऽ
					नी सां प नी नि सां नी ध नी - ऽ
					सां ति प ओ सां नी सां ति सां ओ। ओ।

राग - जयजयवंती - तीनताल (म. ल.)

सुझत नाही कछु काम काज अब, मोरे मोहन मोहे छौंड गये जब ॥धु॥

घरी घरी पलपल श्याम छवि दिखत, रैन दिन मोसे नाही कटत अब ॥१॥

अर्थ :- जयजयवंतीत अल्पप्रमाणात येणारा कोमल गंधार (परमेल प्रवेशकस्वर) जर वाढवला तर जयजयवंती ही जयजयवंती राहुनही तिच्यात अेक आगळेपण येऊ शकतं की नाही ही भूमिका या चीजेच्या पाठीमागची आहे.

“माझा कृष्ण माझ्यापासून दूर गेल्यापासून मला काहीच कामकाज सुचेनास झालंय ! क्षणाक्षणाला त्याची मूर्ति डोळ्यासमोर उभी रहाते. रात्रदिवस त्याच्यावाचून मला चैन पडत नाही.” (कंस वधासाठी गोकुळ सोडून गेलेला कृष्ण या चीजेचा आधार आहे.)

स्थायी

+	२	०	३
		धः सारेग रे सा सु ङःःः त ना	नि सा धः नी ः ही क छु
रे - रे रे का ऽ म काऽ	म रे नी धः ऽ ज अ ब	नि नि नि - मो रे मो ऽ	सां सां सां सां ह न मो हे
धसां रेगं रे नीप छांऽ ऽऽ ड गऽ	ग रे नी धः ये ऽ ज ब		
अंतरा			
		नि नि नि नि घ री घ री	सां नि सां सा प ल प ल
धसां रेगं रे नी श्याऽ ऽऽ म छ	ध प मग रे वि दि ख त	मं गं मं रे रे ऽ न दि	गुं रे सां सां ऽ न मो से
धसां रेगं रे नीप नाऽ ऽऽ ही कऽ	ग रे नी धः ट त अ ब		

राग - भीमपलास - तीनताल (म.ल)

जा रे कगवा पियासो संदेशवा ला रे ला रे, ला रे ला -- ला ॥धृ॥
कह दे आवनकी घरी आभी, तब बिलम काहे करें, जा रे जा रे जा रे
जा जा ॥१॥

अर्थ :- कावळा हा संदेश वाहक असल्याने पारंपारिक चीजातून त्याचे खूप लाड केलेले आहेत. "हे कावळ्या माझ्या परदेशी प्रियाकडून तातडीने संदेश आण त्याला सांग की आता घरी यायची वेळ झालीय. विलंब करू नकोस."

स्थायी

+	२	०	३
			प जा
			नी - सां गुं रे ऽ क ग
रे - - - वा ऽ ऽ ऽ	नी सां गुं रे ऽ ऽ पि या	नी प प, सां सो ऽ ऽ सं	नी प म्गु सा दे स वा ऽ
म - म प ल ऽ रे ल	नी नी सांगं रेंगं ऽ रे लऽ रेऽ	सारें निंसां । लऽ लऽ ।	
अंतरा			
			नी ध प - क ह दे ऽ
			- म्गु म प ऽ आ व न
सां - - गुं की ऽ ऽ घ	रे नी प सां री आ ऽ औ	प नी सां गुं त व वि ल	रे नी - प म का ऽ हे
म्गु सा गु म क रे जा रे	प नी सांगं रेंगं जा रे जाऽ रेऽ	सारें नीसां - । जाऽ जाऽ ऽ ।	

राग - देसी - अकताल (मध्यलय)

तोरे मोहन, माअी नजरिया 'लग गअी तोरी, सब दिन आज रुदन करत
- तुम जानत नाही ॥६॥

मंत्र जंत्र जबतक नही, चैन न तोरे कन्हाअी, देरी माअी कारीराअी, नजर
उतारंगी ॥१॥

अर्थ : वात्सल्य भावाची ही चीज आहे. राधा यशोदेला म्हणते "हे माअी ! तुझ्या कृष्णाला तुझीच नजर लागली आहे म्हणून तो रडतो आहे हे तुला कसे कळत नाही ? ह्याची दृष्ट काढल्याखेरीज त्याचे रडणे थांबणार नाही, म्हणून म्हणते काळ्या मोहन्या आण, त्याची दृष्ट काढते. (इथे खऱ्या अर्थाने कृष्णाला राधेचीच नजर लागलेली असते).

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
रेम (<u>रे</u>) तोऽ (<u>रे</u>)	पध (<u>प</u>) ऽऽ	मप (<u>म</u>) रेऽ (<u>रे</u>)	धप (<u>ध</u>) मोऽ (<u>म</u>)	मम गु (<u>ग</u>) हऽ (<u>ह</u>)	रे न	मम गु (<u>ग</u>) माऽ (<u>म</u>)	रेसा (<u>रे</u>) ऽऽ	नी आ	रे न	सा ज	सा रि
म या	रे ऽ	म ल	म ग	प ग	पध (<u>प</u>) आऽ (<u>अ</u>)	म तो	प ऽ	मप (<u>म</u>) ऽऽ (<u>ऽ</u>)	धप (<u>ध</u>) ऽऽ (<u>ऽ</u>)	मम गु (<u>ग</u>) रीऽ (<u>र</u>)	रे ऽ
रे स	म ब	प दि	ध न	मध (<u>म</u>) आऽ (<u>अ</u>)	मप (<u>म</u>) जऽ (<u>ज</u>)	म रु	प द	नी न	रे क	सा र	सा त
रेम (<u>रे</u>) तुऽ (<u>त</u>)	रे म	म जा	- ऽ	प न	पध (<u>प</u>) तऽ (<u>त</u>)	म ना	प ऽ	मप (<u>म</u>) ऽऽ (<u>ऽ</u>)	धप (<u>ध</u>) ऽऽ (<u>ऽ</u>)	मम गु (<u>ग</u>) हीऽ (<u>ह</u>)	रे ऽ

अंतरा

+	०	२	०	३	४						
नी मं	म ऽ	प त्र	पसां जं	- ऽ	सां त्र	सां ज	सां ब	(सांनी) तऽ	रे क	नी न	सां ही
नी चै	सां ऽ	रे न	गं न	रे तो	सारे ऽऽ	नी रे	सां ऽ	रेसां कऽ	प न्हा	नी ऽ	प आ
नी दे	म ऽ	प री	(पनी) माऽ	सां ऽ	सां आ	म का	प ऽ	(धप) रीऽ	मं रा	मं ऽ	रे आ
(रेम) नऽ	रे ज	म र	म अु	प ता	ध ऽ	म ऽ	प ऽ	(मप) हंऽ	(धप) ऽऽ	मं गी	रे ऽऽ

राग - देसी - तीनताल (म.लय)

तुमरे नयन तुमरो मरम है, चाँद सूरज की प्रभा बरसत है ॥धृ॥

मन चाहे मृग नयनी, तुम्हारे समीप रहे निरखन मुख तुमरो रे ॥१॥

अर्थ :- ही चीज अेका मृगनयनी बालिकेला पाहून अेक प्रकारचे स्वगत आहे. "तुझे डोळे हेच तुझ्या सौंदर्याचे मर्म आहे. त्या डोळ्यात चंद्राची शीतलता तसेच सूर्याचे तेज आहे हे मृगनयने ! तुझा मुखचंद्र नेहमी माझ्या दृष्टीस पडावा."

स्थायी

+	२	०	३
		सा रे नि सा	रे म प नी
		तु म रे न	य न तु म
मृग - रेग सा	रे नी सा -	म - नीनी प	सां सां नीप प
रो S SS म	र मं है S	चाँ S दS सू	र ज कीS प्र
म प नी प	म प गग रेग		
भा S ब र	स त हैS SS		

अंतरा

		म म नी प	पसां - सां सां
		म न चा S	हे S मृ ग
रें गं रें सां	रें नी सां -	प रें सां रें	नी सां पनी प
न य नी तु	म्हा S रे S	स मी प र	हे S नि र
म प नी प	म प गग रेग		
ख न मु ख	तु म वेS रेS		

राग - देसी - तीनताल (म.ल.)

गुरुजनकी कही मानोरे, अनुकी बातनमे अनुभव नित ॥६॥

जो अपने गुरुको नही माने, उसकी कला कतही नही उभरत ॥१॥

अर्थ :- संगीताच्या क्षेत्रात गुरुचा अनुभव मानायलाच हवा. कारण या अनुभवातूनच तो शिकवत असतो. गुरुबद्दल श्रद्धानसेल तर विद्यार्थ्याची कला उभारी घेत नाही.

स्थायी

+	२	०	३
		सा रे नी गु रु ज	सा सा रे प न की क ही
ग रे ग सा मा S S S	रे नी सा सा S नो S रे	म म नी प अु न की S	सां - नी प बा S त न
म प नी प मे S अ नु	म प ग रे भ व नि त	ग S	

अंतरा

		म - नी प जो S अ प	सां - सां सां ने S गु रु
रे गं रे सां को S न ही	रे नी सां - मा S ने S	प रे सां रे अु स की क	नी सां प प ला S क त
म प नी प ही S न ही	म प ग रे अु भ र त	ग । S ।	

राग - कर्नाटश्री - तीनताल (म.लय)

तन कपत मन डरत अतही सोच

अर्थ : या रागाची तालीम माझे सर्व प्रथम गुरु कै. दिनकर भाऊ पटवर्धन (नागपूर) यांनी दिली. श्री पटवर्धन ग्वाल्हेर घराण्याचे पंडित कृष्णराव शंकर पंडित यांचे गुरुबंधु होते. कै. भातखंडे यांचा व त्यांचा बराच पत्रव्यवहार होता. तोही मी पाहिलेला आहे. त्यातून दिनकरभाऊ पटवर्धनांबद्दलचा आदर दिसून आला.

कर्नाटश्री हा कर्नाटक पद्धतीचा राग असून त्याचं अकंदर चलन लंकादहन सारंगाशी मिळतं जुळतं आहे. फरक येव्हदाच की लंकादहन सारंगात अवरोही येणारा कोमल गंधार मीडेने येतो, तोच यात स्पष्टपणे येतो 'लंका दहन सारंगापेक्षा याची प्रकृती अधिक चंचल आहे. केवळ धैवत वर्ज्य आहे. निषाद कोमल आहे.

आरोहावरोह स्वरूप - सा रे म प नी सां । सांनी पम रेग रे नी सा.

चलन - रेग रेसा नी सा, रेसा नी प, पसा रेसा, रेगरेनिसा, रे परेगरे, निसा रेम पम, रेग रे, गरेनी परे, गरे, पम नी प रेग रे, रेम प (नी) पम, रे गरे, परेग रे निसा.

रिषभ हा न्यास स्वर आहे. समय दिवसाचा दुसरा प्रहर. माझ्या मते हा राग रात्रीच्या दुसऱ्या प्रहरी सुद्धा गाण्यास हरकत नाही.

राग - कर्नाटश्री - तीनताल (म.ल)

तन कपत, मन डरत अतही सोच, कुचमुज फरकत हीय धरकत अत ॥धृ॥

शुभ शकून मानूं कैसे तब-सब आभास यह मृगजल सम ॥१॥

अर्थ : या चीजेची शब्दरचना तालाला डौल देते. एका विरहीणी स्त्रीची ही व्यथा आहे. पारंपारिक चीजांतून प्रियकराच्या आगमनाचे अनेक शुभशकून वर्णिलेले आहेत. पण इथे हे शकून थोड्या वेगळ्या अर्थाने घेतलेले आहेत. ती म्हणते, हे शुभ शकून मेले नेहमीच होत असतात. ते मृगजळासारखे फसवे आहेत. माझे तन आणि मन जो जो मी अधिक विचार करते तो तो भीतिने व्याकूळ होते.

स्थायी

+	२	०	३
	रे रे त न	ग रे रे, ग क प त, म	रे सा सा सा न ड र त
नी सा रेसा प अ त हीऽ सो	नी प म प ऽ च कु च	नी प नी नी भु ज फ र	सा सा, रे म क त, ही य
नी प ग रे ध र क त	नी सा । अ त ।		
अंतरा			
		म प नी सां शु भ श कू	- सां सां - ऽ न मा ऽ
सां नी रे निसां नूं ऽ कै ऽऽ	सां - नी प से ऽ त ब	रे म प रे स ब आ भा	ग रे नी सा ऽ स य ह
रे म पनी मप मृ ग जुऽ लऽ	ग रेसा । स मऽ ।		

राग कर्नाटश्री - झपताल (विलंबीत)

घन घोर घनदौर आये बादल छाये ॥धृ॥

बिजुरी चमकन लागी, सीत पवन मोहे

अतही डर पावे, पिया नाही घर आये ॥१॥

स्थायी

+	प॒रे	रे	२	रे	-	सा	०	नी	सा	३	प॒नी	-	प॒
	घ	न	घो	S	र		घ	न	दौ	S	र		र
	रेसा	निसा	रेम	पनी	मप		ग	रे	सा	नी	सा।		
	(आS)	(SS)	(वेS)	(SS)	(बाS)		द	ल	छा	S	ये।		

अंतरा

	म	प	प॒नी	प	सां	सां	सां	सां	सां	रे	सां
	बि	जु	री	S	च	म	क	न	न	ला	नी
	नि	सां	रे	गं	रे	नी	सां	सां	नी	प	प
	सी	S	त	S	प	व	न	मो	S	हे	हे
	मनी	मप	प	रे	रे	रे	म	प	मप	नीसां	प
	(अS)	(तS)	ही	S	S	ड	र	पा	(SS)	(वेS)	प
	प॒सां	नीप	प	ले	रे	ग	रे	सा	नी	सा	।
	पि	(याS)	ना	(SS)	ही	घ	र	आ	S	ये	।

राग - बागेश्री - तीनताल (म.ल)

मोपे सखी सांवरियाने मारी भरी पिचकारी केसर की, भीग गओ तन सारी ॥धृ॥

होरी की घूम ऐसी मची - सब सखियनमिल मोहि पकरकर मोरी छीन लओ पिचकारी हाथनकी नरनारी हंसत हंसत तब दे दे तारी ॥१॥

अर्थ :- या चीजेत पंचम मुक्त आहे. सावळ्याने माझ्यावर केशरी रंगाने भरलेली पिचकारी अशा रीतीने मारली की माझे सर्व अंग रंगाने माखले गेले.

होळीची रंगत अशी भरली. सर्व सख्यानी मला पकडून माझ्या हातातली पिचकारी हिसकावून घेतली (त्यावेळी) सामील झालेल्या सर्व नरनारींनी हंसत हंसत टाळ्या वाजवून आनंद व्यक्त केला.

स्थायी

+	२	०	३
			ध नी ध प ध मो S पे S स
सां - - सां	धनी प गु रे	म S S, मगु	- सां - सा
खी S S सां	वS रि या S	ने S S, मा	S री - भ
रे - - -	मगु रे नी ध	सा - -, मगु	- मगु - सा
री S S S	पि च का S	री S S, के	S स S र
ग म ध म	सां ध सांरें गुं	सांरें - सां ।	
की S भी ग	ग ओ तS न	सा S री ।	

अंतरा

+	२	०	३
	मग म- हो S	म नी ध धनी री S S कीS	सां सां - सां S धू S म
नी सां नी रेंसां औ S सी मS	सां नी सां- ध - ची S S S	सां नी सां मंग स ब स खी	रें रें सां सां य न मि ल
सां नी सां रें मो S हि प	सां नी घ सां रें क र क र	गुं रें - सां नी मोS री S छी	- ध प ध S न S ल
सां - - - औ S S S	नी प मग रें पि च का S	म - - मग री S S हा	- रें - सा S थ S न
रें - - - की S S S	मग रें नी ध न र ना S	सा - - मग री S S हं	मग मग सा सा स त S हं
ग म ध म स त त ब	सां ध सां रें गुं दे S देS S	सां रें - सां । ता S री ।	

राग - बागेश्री - तीनताल (म. ल)

देख आली सौतन घर जागे - सगरी रतिया, रंगरलिया कर, अब मनावन
आये ॥६॥

मै अितनी भोली भाली नही, उनके रंगढंग जानत हूँ भोरं भअी तब आये
॥१॥

अर्थ :- ती आपल्या सखीला म्हणते, 'पहा, पहा, सवतीच्या घरी सगळे रंगढंग केल्यावर
आता माझी मनघरणी करायला आले आहेत. पण मी अशी भोळीभाळी नाही, त्यांचे सर्व
रंगढंग मला माहीत आहेत. अग जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा हे घरी आले.

या चीजेत पंचम मुक्त आहे

स्थायी

+	२	०	३
	म प दे ख	नीप मग सा सा आऽ ली ऽ सौ	मग म नीध सांनी त न घ र
सां - धनी प जा ऽ ऽऽ ऽ	गुग सारे - - गेऽ ऽऽ ऽ ऽ	-, ग रे सा ऽ, स ग री	निरे रे सा - र ति या ऽ
सा सा नी ध रं ग र लि	नी सा सा सा या ऽ क र	-, मग मग म ऽ, अ ब म	धनी सां धनी प नाऽ ऽ ऽऽ ऽ
म प नी प व न आ ऽ	गु रे । ये ऽ ।		

अंतरा

+	२	० म॒ग॒ म॒ नी॒ध॒ नी॒ मैं S अि त	३ सां - सां ध नी S भो S
सां॒रे॒ म॒ग॒ रे - लीS S भा S	सां॒नी॒ ध सां - ली न ही S	ध सां सां रे अि न के S	नी नी धप ग रं S गS ढं
- रे म॒ग॒ म॒ग॒ S ग जा SS	रे रे सा - न त हूं S	-, ग॒ ग॒ म S, भों र भ	धनी सां धनी प अीS S SS S
म प नी प त ब आ S	ग॒ रे । ये S ।		

राग - बिंद्रावनी सारंग - ऐकताल (म.ल)

बाजे बाजे मंदर सब सुमधुर सुरबाजे रे

बहुगुनी गुनी कलाकार आये चहूं देस से ॥६॥

दुरजन रावण बध कर सीतापती आये है, पुलित अयोध्या मनसे - रघुवीर गुनगान करे ॥१॥

अर्थ :- मंदिरामंदिरातून वाद्यघोष चाललाय. देशोदेशीच्या गुणवान कलाकारांचे गायन चालू आहे. कारण दुर्जन रावणाचा वध करून सीतापती परत आले आहेत. आणि हर्षभराने सर्व अयोध्या रघुरामांचे गुणगान करीत आहे.

स्थायी

+	०	३	०	३	४		
प३	म	रे सा	- सा	म प	नि सां	रेंमं	रे
बा	ऽ	जे बा	ऽ जे	म ऽ	द र	सऽ	ब
नि	सां	नि रेंसां	नी प	म रे	म -	प -	
सु	म	धु रऽ	सु र	बाऽ ऽ	जे ऽ	रे ऽ	ऽ
रे	म	पसां नीनी	नीनी पम	रेम नी	- सा	- सा	
ब	हु	गुऽ नीऽ	गुऽ नीऽ	कऽ ल	ऽ का	ऽ र	
नि	सां	रे मं	नि सां	सां सां	निसां रेंसां	नीनी	प
आ	ऽ	ये ऽ	च हुं	दे ऽ	ऽऽ सऽ	सेऽ	ऽ

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
रे	म	पनी (जऽ)	म	पनी (राऽ)	सां ऽ	सां	सां	सांनी (वऽ)	रे	सां	सां
डु	र		न			व	ण		ध	क	र
नि	सां	रें	मं	नि	सां	नि	सां	निसां (येऽ)	रेसां (ऽऽ)	नी	प
सी	ऽ	ता	ऽ	प	ती	आ	ऽ			है	ऽ
रे	म	प	नी	नी	-	मनी (ध्याऽ)	मप (ऽ)	रे	रे	सा	सा
पु	लि	त	अ	यो	ऽ			मऽ	न	से	ऽ
नि	सां	रेमं (वीऽ)	रेमं (रऽ)	नि	सां	नि	सां	निसां (नऽ)	रेसां (कऽ)	नी	पा
र	धु			गु	न	गा	ऽ			रे	ऽ।

राग - शुद्धसारंग - तीनताल (विलंबीत)

सुंदर कंचन लागे चमकन, जब रामचंद्र आये ॥६॥

कनक किरिटी कुंडल, हीरा मोतीयन माल, दमके जस भानुचंद्र ॥१॥

अर्थ :- का कुणास ठाऊक ? सारंगाचे प्रकार म्हटले की ते प्रभु रामचंद्राशी निगडित आहेत असं मला नेहमी वाटत असतं. याला कारण असही असेल की, प्रभुरामचंद्रांचा जन्म, राज्यारोहण इ. महत्वाच्या घटना दिवसाच घडल्या आहेत.

शुद्धसारंग किंवा सुधसारंग यात वास्तविक नीपमरे हें सारंगाचे अंग दिसत नाही. ते केवळ प मरेसा या अेक स्वर संगतीत दिसून येतं. त्यामुळे या रागाची प्रकृती, मला अेखाद्या सात्विक, थोर व्यक्तीप्रमाणे भासते.

सालंकृत अशा प्रभुरामचंद्राच आगमन झाल्याबरोबर यांच्या मस्तकावरील सुवर्ण मुकूट, कानांतील कुंडल व कंठात घातलेल्या हिऱ्यामोत्यांच्या माला ह्या चंद्रसूर्याप्रमाणे दैदिव्यमान् भासू लागल्या.

विलंबित तीनतालाचा डौल काही औरच ! कारण त्यात झूमरादि तालाप्रमाणे कोणतेही आड बोल नाहीत. स्थिर प्रकाशाच्या झोताप्रमाणे त्याच्या लयीचा झोत असतो.

स्थायी

+	२	०	३
			मेम, निसा नि धप सुंSS दर कं चन
पसा पसा सा सासा ल SS ने Sच	म - रे म- म S S S	म - -मप प क S S,SS न	मरे म - प ज व - रा
मंपनीसां नी - प SSSS S S, म	मरे म रे मसा चं S S S,द्र	नि - सा -सा आ S S S,ये	

अंतरा

+	२	०	३
सां -सां सां - री <u>S</u> ट कुं S	मिरे सां निसां रेंमं ड ल हीरा मोS	नि मंसां नी प S <u>S</u> ती य न	मरे मं प मंपसांसां क न क <u>SSS</u> , कि -रेम - - रे <u>S,माS</u> S S ल
रे मं प मंपनीसां द म के <u>SSSS</u>	नी - प मरे ज S स भा	म सा,नि - सा S <u>नु,चं</u> S द्र	

राग - शुद्धसारंग - तीनताल (म.ल)

धन जानकी ! वर पायो पुरुषोत्तम रामचंद्रसम ॥६॥

अनगिन भूप नरेश स्वयंवर आये लंका पतिसह पर हार गये अनुपम पन
॥१॥

अर्थ :- जनक कन्या सीतेच्या स्वयंवराचे वर्णन यात आहे. त्याप्रसंगी उपस्थित असलेल्या सर्व जनतेच्या मनाने हाच कौल दिला असेल की, पुरुषोत्तम रामचंद्रासारखा वर तुला मिळाला आहे. जानकी ! तू धन्य आहेस ! भाग्यवान आहेस ! कारण जनकाने लावलेला 'पण'च असा होता की, जिथे त्रिलोक जिंकणाऱ्या रावणासारख्या महापराक्रमी राजालासुद्धा (रामापुढे) हार खावी लागली.

स्थायी

+	२	०	म३ ध	३ मंप न	रे म सा जा ऽ न
सा - - - की ऽ ऽ ऽ	नि सा नि प ब र पा ऽ	सा नी रे - यो ऽ ऽ, ऽ	म३ ध	नि सा रे म पु र षो ऽ	नि सा रे म पु र षो ऽ
सा सा रे मं त म रा ऽ	प रे म सा म चं ऽ द्र	म३ मं प । स म ऽ ।			

अंतरा

रे मं प नी अ न गि न	सां - सां, सां भू ऽ प, न	सां - सां सां रे ऽ श, स्व		सां - सां सां धं ऽ ब र	
नि सां रे मं आ ऽ ये ऽ	नि सां नी - लं ऽ का ऽ	मं प म रे प ति स ह		रे मं (पनी) सां प र (ह) ऽ	
नी नी प - र ग ये ऽ	रेम रेम सा सा अऽ नुऽ प म	रे मं प । प न ऽ ।			

राग - गौडसारंग - ऐकताल (म. ल)

सूर साधे सब साधे, प्रथम सच सूर साधे, सूरकी महती अमोल, सच सुर बिन कुछ न आवे ॥६॥

सच सूर ही राग - प्रान सच, सूर ही बह्यज्ञान, पति बिन जस होत नार, सच सूर बिन राग होवे ॥१॥

अर्थ : ज्याने खरा सूर मिळवला त्याला सर्व मिळाले. त्या शिवाय सर्व व्यर्थ आहे. कारण सचा सूर हा रागाचा प्राण आहे तो स्वरब्रह्माची अनुभूती आहे. ज्याप्रमाणे स्त्रीच्या जीवनाला पतीशिवाय पूर्तता नाही त्या प्रमाणे खऱ्या सुराशिवाय राग नाही.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
ग रे	म ग	- सा	सानि	रे सा	नी सा
सू ऽ	र सा	ऽ धे	सऽ	ब सा	ऽ धे
ग रे	ग प	प प	प मं	प ग	म गे
प्र थ	म ऽ	स च	सू ऽ	र सा	ऽ धेऽ
ग रे	ग प	प प	धनी सांसां	धप मग	रेम ग
सू र	की ऽ	म ह	तीऽ ऽऽ	अऽ मोऽ	ऽऽ ल
ग रे	म ग	पध मंप	म ग	रे सा	नि सा
स च	सू र	बिऽ नऽ	क छु	न आ	ऽ वे

राग - दरबारी कानडा - अकताल (म.ल)

जा जारे - जा जा रे, तुम हम सन कभी न बोलो तुमरी हमरी बनै कैसी ?
॥धृ॥

तुमको राधा भावे अुसकेही गुण गावे कौन हमें पहचाने ? हमरी दुरगति
ऐसी ॥१॥

अर्थ : या चीजेत विरोधाची, बंडखोरीची धार कमी आहे. कारण दरबारी हा अधिकतर कोमल भावना दाखवणारा राग आहे. ती म्हणते, "आजपर्यंत तुझे माझे कधीच पटले नाही. तेव्हा कशाला बोलतोस माझ्याशी ? मला माहीत आहे की, मनापासून तुला तीच आवडते, तिचेच गुणवर्णन नेहमी तू करीत असतोस, माझे अंतःकरण तू काय ओळखणार ? खरोखर हे माझे दुदैव आहे. तेव्हा तू इथून जावेस हे बरे !"

स्थायी

+	०	२	०	३	४
नी३	-	रे	म०	म३	-
जा	S	जा	जा	S	S
नी३	सा	रे	नी३	रेसा	नी३
तु	म	ह	क	नS	S
नी३	सा	रे	रेप	गुम	-
तु	म	री	बS	नैS	S

अंतरा

म	प	नी३ध३	-	सां३नी३	-	सां३	-	सां३	-
तु	म	को	S	रा	S	धा	S	भा	S
सां३नी३	सां३	नी३३	-	नी३	सां३	रे	सां३	नी३ध३	नी३
अु	-	स	के	ही	-	गु	न	गा	S
म	-	म	म	प	-	म	प	ध३	नी३
कौ	S	न	ह	मे	S	प	ह	चा	S
म	म	प	सां३	म०	म	रे	सां३	नी३	सा
ह	म	री	S	दु	र	ग	तिS	अै	S

राग - दरबारी कानडा - तीनताल (म.ल)

झन् झन् झनकवा बाजे पायलिया, जबही जात पियाके मिलनवा ॥४॥

सास बुरी अुससे भी ननद बुरी, रखत नजर दिनरात बैरनिया ॥१॥

अर्थ : ती म्हणते 'जेव्हा जेव्हा मी माझ्या प्रियकरांला भेटण्यासाठी चोरून जाते त्या त्या वेळी हे पैजण धोका देतात. त्यात भर म्हणजे सासू तर खाष्ट आहेच. पण तिच्या पेशाही वरचढ नणंद आहे. रात्रदिवस माझ्यावर नजर ठेवून असतात.' (मेल्या)

स्थायी

+	२	०	३
		रे रे रे रे () () - झ	म सा सा - न क वा ऽ
नी सा - सा बा जे ऽ पा	नी सा ध नी य लि या ऽ	- नी म प ऽ ज व ही	सां - नी प जा ऽ त पि
म मनी प प या के ऽ ऽ मि	ग रेसा ध नी ल ऽ न ऽ वा ऽ		

अंतरा

		म - प प सा ऽ स बु	नी ध नी - नी नी री ऽ अु स
सां सां - नी से भी ऽ न	सां रेसां नी ध नी न द ऽ बु री	म प नी सां र ख त न	म गं रे सां ज र ऽ दि न
पसां ऽसां - नीप रा ऽ ऽत ऽ बै ऽ	म म रेसा ध नी र नि या ऽ ऽ		

राग - दरबारी कानडा - झूमरा (विलंबित)

श्री गुरुदेव दत्त, त्रिगुणात्मक रूप तुमको शतशत प्रमाण ॥६॥

जो कोओ ध्यावे - शुभ फल पावे असो तुमरो प्रताप ॥१॥

अर्थ : ह्या चीजेची प्रेरणा त्रिगुणात्मक त्रैमूर्ती दत्त हा जाणा, या दत्ताच्या पारंपारिक आरतीतून मिळालेली आहे. परंतु शास्त्रीय संगीतात शब्दांचं अवडंबर खूप करून चालत नाही. कमी शब्दात अधिक भावार्थ देणं हे शास्त्रीय संगीतातील चीजांचं मर्म असावं लागतं असं माझं मत आहे.

चीजेचा अर्थ अगदी सोपा आहे.

स्थायी

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
												सानी	सारे
												श्रीऽ	गुरू
नी	नी	प	पसा	-	नीसा	-	सा	सा	रेनी	सारे	मग	म	प
दे	ऽ	व	द	ऽ	त्त	ऽ	त्रि	गु	णाऽ	त्मक	रु	ऽ	प
प	म	म	म	प	म	प	म	पनी	मगम	सारे	सा॥६॥		
ऽ	तु	म	को	ऽ	श	त	श	त,प्र	णाऽ	ऽऽ	म		

अंतरा

												मप	धनीप
												जोऽ	कोऽओ
पसां	-	नी	नी	सां	-	सां	सां	सां	सां	नी	नी-	धनी	प
ध्या	ऽ	ऽ	वे	ऽ	ऽ	शु	ऽ	भऽ	फल	पा	ऽ	ऽऽ	वे
साम	-	मप	म	म	प	मपनी	मग	म	म	सा	सा		
ओ	ऽ	सो	ऽ	तु	म	रोऽ,प्र	ता	ऽ	ऽ	ऽ	प		॥१॥

राग - नायकी कानडा तीनताल (म.ल)

दरबारकी सुरत तो देखो कोओ अलसाये कोओ सोये कोओ बातों में मगन भये ॥६॥

कालिदास सत बचन कह गये तब हम और न कहना चाहे ॥१॥

अर्थ : शास्त्रीय संगीताच्या श्रोत्यांना गंध नरोल तर बैठकीची अवस्था चीजेत दिल्याप्रमाणे होते.

स्थायी

+	२	०	३
			म प नी म प द र बा ऽ र
सां - सां नी की ऽ ऽ सु	प प प - र त तो ऽ	मप नीप मग, मग देऽ ऽऽ खो, को	म रे - सा ओ अ ऽ ल
रे - सा - सा ऽ ये ऽ	- - रे सा ऽ ऽ को ओ	रे प मग, सा सो ऽ ये, को	सा म रे म ओ बा ऽ तो
प - - - में ऽ ऽ ऽ	म प नी सां म ग न भ	गंमं सांरें सां । येऽ ऽऽ ऽ ।	

अंतरा

			म प नीप सां का ऽ लिऽ दा
सां सां सां सां ऽ स स च	नी सां रे सांरें ब च न कुऽ	नी सां पनी प ह ग येऽ ऽ	म प नी सां त ब ह म
मगं मं रें सां ओ ऽ र न	सां नीप ग म क हऽ ना ऽ	रे - सा । चा ऽ हे ।	

राग - अभोगी कानडा - तीनताल (म.ल)

बजी रे बजी सांवरिया की अतही मधुघुन मुरली की, सुनत हमारी सुधि हरलीन्ही ॥४॥

मोहे ना सुझे अब कछु काम, नीको ना लगे तैसोही धाम, जब ते हमारी सुधि हरलीन्ही ॥१॥

अर्थ : भाव समाधीत नेणारे जे स्वर असतात, ज्यांचा साक्षात्कार स्वानुभूतीतच होतो असे स्वर तार समकात विशेष प्रभावी व अद्भुत ठरतात. चीजेची सम तार कोमल गंधारावर असल्याने चीजेचा सर्व बहार तार समकातच आहे. त्यामुळे मध्य समकातील व अंतःत्यातील स्वर झाकळून जातात. या चीजेत बेणूनादाच्या मंत्रमुग्धतेशिवाय काही नाही. वासरीच्या सुरांमुळे तिची विदेही अवस्था झाली आहे.

स्थायी

+	२	०	३
			म ध सां रे गं रें ब जी रेऽ ऽ ब
मं गं - - - जी ऽ ऽ ऽ	गं रे सां ध सां रें सां ऽ ऽ व री	गं - सां, ध या ऽ की, अ	सां ध सां ध त ही ऽ म
मं गं - - - धु ऽ ऽ ऽ	रे सा ध सा रे धुऽ न मु र	गं - सा, सा ली ऽ की, सु	रे गं म म न त ऽ ह
सां ध सां - मा ऽ री ऽ	म ध सां रें सु धि ह र	गं - सां । ली ऽ न्ही ।	

अंतरा

+	२	०	३
		म	ध सां रे ध
		मो	हे ना ऽ सु
सां - - ध	म ध सां रे	गुं - सां, म	ध सां रे गुं रे
झे ऽ ऽ ऽ	अ ब क छु	का ऽ म, नी	को ना ऽ ल
गुं - - -	गुं रे सांध सां रे	सां - सां सा	रे म गुं म म
गे ऽ ऽ ऽ	तै ऽ ऽ सो हि	धा ऽ म ज	ब ते ऽ ह
सांसां ध सां -	म ध सां रे	गुं - सां ।	
मा ऽ ऽ री ऽ	सु धि ह र	ली ऽ न्ही ।	

ररर - अडररर - तीनतरल (म.लय)

करहे मररे तीर ! येही तुरी रीत ? सररकी गररररर तडक गरी देखु
झरत नीर ॥धु॥

देख मुहे असहरर अकेली, डीठ भरु तधि करन ठठुरी, वु भी तु देखु
लुकत छुपत मररे मुपे तीर ॥१॥

अर्थ : परणरने भरलेली धरगर धेऊन ती येत असतरं कृषुण लपून छपून तीर मररतु.
धरगर फुटते. सरुव पणी वरहुन गरते. ती कृषुणरलर कृतक कुपाने म्हणते, "नेहमी खडे
मररणरर तू अरर तीर कुतून मररलरस ? मरझी धरगर फुतून पणी मरझर देहरवरून ओसंडत
आहे. मलर असहरर गरतून लपून छपून तीर मररणरत कसली धरतरी ?

स्थरयी

+	२	०	३
	नी म का ॡ	पनी सारंर सानी पम हेऽ ढऽ ढऽ ढऽ	रेसर रे सर रे ऽऽ मर ऽ रे
मगु - म - ती ऽ ऽ ऽ	प प, प म ऽ र, ये ऽ	नीप मप मगु - दीऽ ढऽ ऽ ऽ	- रेम पम रेसर ऽ तुऽ ढऽ रीऽ
रे - - - री ऽ ऽ ऽ	सर - - सर ऽ ऽ ऽ त	रेम रे प प सर र की गर	प प नीप मप गर री यरऽ ढऽ
गं गं मं रं त ड ऽ क	सरं सरं नी म गर ओ दे ऽ	पनी सारंर सानी पम खुऽ ढऽ ढऽ ढऽ	रेसर रे सर रे ऽऽ झ र त
मगु ऽ म ऽ नी ऽ ऽ ऽ	प प । ऽ र ।		

अंतरा

+	२	०	३
		म - प नीध	- ध नी नी
		दे ऽ ख मो	ऽ हे अ स
सां - सां सां	रेसां नी सां -	नी - सां सां	नीरे - सां सां
हा ऽ य अ	केऽ ऽ ली ऽ	ढी ऽ ठ भ	ये ऽ त धि
नी नी सां रेसां	ध नी प -	म प नी सां	मंगं मं रें सां
क र न ठऽ	ठे ऽ री ऽ	वो ऽ भी तो	दे ऽ खो ऽ
नी रें सां रें	नी सां नी म	पनी सांरें सांनी पम	रेसा रे सा रे
डु क त छु	प त मा ऽ	रेऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	ऽऽ मो ऽ पे
मंग - म -	प प ।		
ती ऽ ऽ ऽ	ऽ र ।		

राग - शहाना - तीनताल (म.ल)

मैं निरास होत जात, अजहूं न आयो प्रीतम प्यारा ॥६॥

सावन बीतो भादो बीतो, ऐसन गओ लो सब ऋतुमास ॥१॥

अर्थ : दिवसेंदिवस मी निराश होतेय आजतागायत माझा प्रियकर आलेला नाही. श्रावण गेला, भाद्रपद गेला आणि अशा प्रकारे सर्व ऋतु, महिनेही गेले

स्थायी

+	२	०	३
			मग - म मैऽ ऽ नि
ध - - -	नी प, नी म	नी प सां -	नीप " " "
रा ऽ ऽ ऽ	स ऽ, हो ऽ	त ऽ जा ऽ	तऽ " " "
ध - - -	नी प, नी म	नी प सां -	नी प मग म
रा ऽ ऽ ऽ	स ऽ हो ऽ	त ऽ जा ऽ	त ऽ अ ज
रे सा रे -	सा - नी ध	नी प नी म	पसां ।
हूं न आ ऽ	यो ऽ प्री ऽ	त म प्या ऽ	राऽ ।

अंतरा

			म - नी प सा ऽ ब न
सां - सां -	सां नी रे सां	नी ध नी प	मग म रे सा
बी ऽ तो ऽ	भा ऽ दो ऽ	बी ऽ तो ऽ	ऐ ऽ स न
रे रे सा -	प ध नी सां	नी ध नी पा	
ग ओ लो	स ब ऋ तु	मा ऽ ऽ सा।	

राग - मिया-मल्हार - तीनताल (म.ल)

मैं कभी नहीं तुमसे बोलुंगी, तुम हमरे पीछे पड़ोना पड़ोना ॥६॥

निसदिन तुम अपनीही चलावत, बहुत सही अब कछु न सहावत अैसे
हो हठीले मग रोकोना रोकोना ॥१॥

अर्थ :- या रागाचा गानसमय रात्रीचा दुसरा तिसरा प्रहर आहे. त्यामुळे या रागातील चीजातून वर्षाऋतूंचेच वर्णन असले पाहिजे असा नियम नाही. अन्य विषयांवर सुद्धा पारंपारिक चीजा आहेत.

विरोध भक्ती हा भक्तीचा अेक प्रकार मानला आहे. ती कृष्णाला म्हणते, 'मी तुझ्याशी कधीही बोलणार नाही. तू माझ्या अुगीच पाठीमागे लागू नकोस. नेहमीच तू आपल्या मनासारखे करत आलास. पुष्कळ सहन केले. आता सहन होत नाही. अरे हटवाद्या सोड माझी वाट.'

या चीजेचे वैशिष्ट्य सर्वस्वी शुद्ध निषादावर आहे. तो स्वर तिचा त्याच्याशी न बोलण्याचा ठाम निश्चय दाखवतो.

स्थायी

+	२	०	३
	नि- मै-	सा रे म रे क भी न ही	नी नी म प तु म से ऽ
नी ध नि नि बो ऽ लूं ऽ	सा -, सा सा गी ऽ, तु म	म रे प - ह म रे ऽ	- म प नीप ऽ पी छे पऽ
मग मग - म रो ना ऽ प	रे सा । रो ना ।		
	अंतरा		
		म रे प प नि स दि न	प प नी ध तु म अ प
नि - सां सां नी ऽ ही च	नि नि सां सां ल ऽ व त	म नी ध नी ब हु त स	सां - नि सां ही ऽ तो री
नि सां रे रे क छु न स	नी ध नी प हा ऽ व त	म प नीध नी अै से होऽ ह	सां सां नी प ठी ले म ग
मग मग मग म रो को ना रो	रे सा । को ना ।		

राग - मियामल्हार - ऐकताल (म. लय)

बरसन लागी रे कारि घटा सावन की ॥धृ॥

रिमक झिमक झुम झुम कर, पवन लहर पर डोलत, आयी आयी लो भावन

॥१॥

अर्थ : कृष्ण मेघ आता मोठ्या डौलाने आले आहेत. त्यांची रिमझिम वाऱ्याच्या लहरीवर अशी होत आहे की जणू ते हिंदोळ्यावर झोके घेत आहेत. मनाला आनंद देणारी ही गोष्ट नाही का ?

स्थायी

+	०	२	०	३	४
म रे	- प	- प	सां -	- नीप	मगु -
व र	ऽ स	ऽ स	ला ऽ	ऽ गिऽ	रे ऽ
मगु का	म रे ऽ रि	सा घ ऽ टा	- ऽ सा ऽ	मगु व म न	रे सा की ऽ
अंतरा					
रे म	रे प	प प	पनी ध	नि नि	सां सां
रि म	क झि	म क	धु म	शु म	क र
म नी	ध नि	सां सां	सानि पऽ	रे सां ध	नी प
प व	न ल	ह र	र	डो ऽ	ल त
म म	रे प	- प	धनी सां	गु म	रे सा
आ ऽ	यी आ	ऽ यी	लेऽ ऽ	भा ऽ	व न

राग - गौडमल्हार - तीनताल (म.ल)

जारे जारे, जारे, जारे, पियाकासंदेसवा लारे लारे ॥६॥

बरखा की ऋत आभी समीप, कह दे मोरा जियरा घबरावे ॥१॥

अर्थ : या चीजेत ती संदेशवाहकाला मोठ्या उत्सुकतेने तिच्या परदेशी प्रियकराचा संदेश आणण्यासाठी पुन्हा पुन्हा सांगत आहे. ती पुढे म्हणते की, 'वर्षाऋतु आता जवळ आला आहे त्यामुळे माझा जीव किती घाबरतो आहे हे त्यांना सांग'. अशाच शब्दरचनेची दरबारी रागतील चीज पहा. रागाच्या प्रकृती नुसार शब्दाचाहि भाव बदलतो हे या दोन चीजातून दिसेल.

स्थायी

+	२	०	३
		रे प - प	प नी म प
		जा रे ऽ जा	रे जा ऽ रे
प सां - - -	धनी प म -	-, रे ग म	पध प मग रेग
जा ऽ ऽ ऽ	ऽऽ ऽ रे ऽ	ऽ, पि या का	संऽ ऽ वेऽ ऽस
सा, सां - -	धप म ग मा		
वा, ल ऽ ऽ	रेऽ ल ऽ रे		
अंतरा			
		प प सां -	सां - सां सां
		ब र खा ऽ	की ऽ ऋ त
सां - सां -	रे सां धनी प	मं मं रे सां	सां सां धनी प
आ ऽ आी ऽ	स मी ऽऽ प	क ह दे ऽ	मो रा जिऽ य
मू प - प	धनी सां धप मा		
रा घ ऽ ब	राऽ ऽ वेऽ ऽ।		

राग - गौडमल्हार - तीनताल (म.ल)

बरखा ऋत आभी, रिमक झिमक झिम झिम कर छाभी ॥धृ॥
लेले सीतल झर बरसाभी, कामुक जन मन तरसाभी ॥१॥

स्थायी

+	३	०	३
		म रे ब र	प - नीध नि खा ऽ ऋऽ त
सां - - - आ ऽ ऽ ऽ	धनी प मप धप ऽऽ ऽ ऽऽ ऽऽ	म - " " ओ ऽ ब र	" " " " खा ऽ ऋऽ त
सां - - - आ ऽ ऽ ऽ	धनि प म - ऽऽ ऽ ओ ऽ	मरे मरे मरे मरेम रि म क झिऽ	सा सा म रे म क झि म
प प मप धनी झि म कऽ रऽ	सांरें गंरें सांनि धप छाऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	मग रेसा । ओऽ ऽऽ ।	
अंतरा			
		सांनि रें नी प लेऽ ऽ ले ऽ	म प नी ध सी ऽ त ल
नि नि सां सां झ र ब र	धनि सांरें गंरें सां साऽ ऽऽ ऽऽ ओ	नी प रें रें का ऽ मु क	नी ध नी प ज न म न
प प मप धनि त र साऽ ऽऽ	सांरें गंरें सांनि धप ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	मग रेसा । ओऽ ऽऽ ।	

राग - मेघमल्हार - तीनताल (म.ल)

मोरी पकर कर बैया श्याम कहे मोहे चले मधुवन खेलन फाग, अब कहो कैसे जाऊं कैसे जाऊं - कैसे जाऊं - तज जनकी लाज ॥धृ॥
सास कहे मै भभी बावरी, जेठी ननदी तो देत गारी, मैं न जाऊं रुठत श्याम, रुठत श्याम, रुठत श्याम - तब सूझे न काज ॥१॥

अर्थ : या चीजैत गोपींच्या मनांतील द्वंद्व दाखवले आहे. अंतःकरणापासून त्यांनी कृष्णाच्या चरणी सर्वस्व वाहिले आहे परंतु जनरीतही त्यांना सांभाळावी लागते. प्रसंग असा-माझा हात पकडून श्याम म्हणतो, "चल ग, मधुवनात रंग खेळायला जाऊ." आता तुम्हीच पहा - कशी जाऊ मी ? जनाची लाज सोडून ? शिवाय इकडे घरात सासू म्हणते की, मला वेड लागले आहे, नणंद व मोठी जाअू तर शिव्यांची लाखोली वहातात. आणि तिकडे मी गेले नाही तर माझा श्याम माझ्यावर रूसून बसतो. मग मला काहीच सुचत नाही.

या चीजेतील अस्ताभीतील "कैसे जाअू" हा तिया आणि अंतःन्यातील "रुठत श्याम" हा तिया चीजेचे मर्मस्थान आहेत.

स्थायी

+	२	०	३
	प नी मो री	परे सा रे नी प क र क	सा पनी प प र बै ऽ या
परे - - - श्या ऽ ऽ ऽ	सा -, रे म म ऽ, क हे	पनी मप रे प मोऽ हेऽ च ले	म रे सा सा म धु ब न
रे म प रे खे ल न फा	- सा, नी म ऽ ग, अ ब	प पनी सां - क होऽ ऽ ऽ	प नी प रे कै ऽ से जा
- म प नी ऽ अु कै ऽ	प रे - रे से जा ऽ अुं	नि सा रेसा नी कै ऽ सेऽ जा	प प रे म ऽ अु त ज
प नी प रे ज न की ला	- सा । ऽ ज ।		

अंतरा

+	२	०	/	३
		म	प नीप नी	सां - सां -
		सा	ऽ सुऽ क	हे ऽ मै ऽ
रे सां रे नी	सां रेसां नी प	रे म प नीनी		म प म रे
भ ओी ऽ वा	ऽ वऽ री ऽ	जे ऽ ठी नऽ		न दी तो ऽ
रे प मेरे सा	- सा, नि म	प सां - सां		प नी प मरे
दे ऽ तऽ गा	- री, मै ऽ	न जा ऽ अं		रु ठ त श्या
- म, प नी	प मरे - रे	नि सा रेसा प नी		प प रे म
ऽ म, रु ठ	त श्या ऽ म	रु ठ तऽ श्या		ऽ म त ब
प नी प मरे	- सा ।			
सू झे न का	ऽ ज ।			

राग - जयंत मल्हार - अकताल (म.ल)

घन घोरत घन दौरत घन घेरत आये - चहूं औरते बरसन री ॥६॥
 दसदीसि अंधकार भयोरी सूरज मुख छिप गयोरी, चमकत चपला अब,
 जल बूंदन बरसत री ॥१॥

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
				रे	प	मृग	म	रे	सा	रेम	रे
				घ	न	घो	ऽ	र	त	घऽ	न
प	पनी	म	प	मप	नीध	नी	-	सां	सां	सांसां	धप
दौ	ऽऽ	र	त	घऽ	नऽ	घे	ऽ	र	त	आऽ	ऽऽ
मग	रेग	रे	प	मृग	म	रे	सा	निरे	निसा	ध	नी
येऽ	ऽऽ	च	हूं	औ	ऽ	र	ते	बऽ	रऽ	स	न
रे	-	ग	-								
री	ऽ	ऽ	ऽ								
अंतरा											
				रेम	रे	प	प	नीध	नीध	नी	नी
				दऽ	स	दी	सि	अंऽ	धऽ	का	ऽ
सां	नी	सां	सां	नीध	नीध	नि	नि	सां	सां	नि	सां
र	भ	यो	री	सुऽ	ऽऽ	र	ज	मु	ख	छि	प
रेंमं	ध	नी	प	म	प	नीध	नी	सांरें	निसां	धनी	प
गऽ	यो	ऽ	री	च	म	कऽ	त	चऽ	पऽ	लऽ	ऽ
म	गरे	रे	प	मृग	म	रे	सा	निरे	निसा	ध	नी
अ	ब	ज	ल	बूं	ऽ	द	न	बऽ	रऽ	स	न
रे	-	ग	-								
री	ऽ	ऽ	ऽ								

राग - बहार - अकताल (म.ल)

चित चोरा, चित चोरत चितवन तोरी, नसहे हमसे निगाह ऐसी, रोको रोको यह नैनन की तोरी बानी ॥६॥

न करो घायल ऐसी, हम तो अबल सहे कैसी, पैया रे परुंगी पर अब तो, रोको रोको यह नैनन की तोरी बानी ॥१॥

अर्थ : अनुप्रास या अलंकाराचा भरपूर उपयोग या चीजेत केला आहे. चीज अकतालात असून ही समसोळाव्या मात्रेला आहे. म्हणून त्रितालाचा भास होतो. चीजेचा आशय असा. अरे ! चित्त चोर तुझी घायाळ नजर मला सहन होत नाही. म्हणून मी तुझ्या पाया पडून विनवते की तुझ्या नजरेचे बाण आता तू मला मारू नकोस.

स्थायी

+		०		२		०		३		५	
								नी	नी	सां	-
								चि	त	चो	ऽ
धनी	सां	नीरे	निसां	नी	प	प	प	मनी	मप	मग	म
राऽ	ऽ	चिऽ	तुऽ	चो	ऽ	र	त	चिऽ	तुऽ	ब	न
पनी	-	-	ध	नि	-	सां	-	नि	सां	नी	प
तोऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	री	ऽ	न	स	हे	ऽ
मनी	मप	मग	-	मग	मग	म	रेसा	रे	-	सा	ऽ
हऽ	मऽ	से	ऽ	नि	गा	ऽ	हऽ	ऐ	ऽ	सी	ऽ
रे	सानी	सा	म	-	मप	मग	म	मप	नीप	मग	म
रोऽ	ऽऽ	को	रो	ऽ	कोऽ	य	ह	नैऽ	ऽऽ	न	न
म	नी	ध	नी	सां	ध	नी	सां				
की	ऽ	तो	री	बा	ऽ	नी	ऽ				

राग - बहार - तीनताल (म.लय)

डार डार पात पात कोयलियां करत कूजन अपने प्रीतमसंग, मुदित होत नवबहार देखत ॥४॥

बनबन बिकसे कुसुम सुगंधित, हर पल्लव तरवरपर मंडित कमलिनी कुमुदिनी खिली सरिता बीच, मधुकर मधु पीवत हरषत अत ॥१॥

अर्थ : बहार हाही मौसमी राग असला तरी अन्य विषयातील चीजा यात भरपूर आहेत. वसंत ऋतुचे यात वर्णन केलेले आहे. कोकिळांचे आपल्या प्रियतमाबरोबर कूजन, इकडे फुलाफुलांनी बहरलेला वसंत इत्यादी निसर्गाचे वर्णन यात केले आहे.

स्थायी

+	२	०	३
		सांनि सां नी पप डाऽ र डाऽ ऽऽ	मप नीप गुग म पाऽ तऽ पाऽ त
पनी - - ध	नि नि सां -	प रें सां रें	नी सां बी प
को ऽ ऽ ऽ	य ली या ऽ	क र त कू	ज न अ प
मगु - मगु म	रे रे सा सा	सा म म म	प नीप गु म
ने ऽ प्री ऽ	त म सं ग	मु दि त हो	ऽ तऽ न व
म नी - ध	नि - सां सां।		
व हा ऽ र	दे ऽ ख ता		

अंतरा

+	३	०	३
		म॒ग॒ म॒ग॒ म म ब न ब न	नी ध नी - वि क से ऽ
सां सां सां सां कु सु म सु	नि नि सां सां गं ऽ धि त	नी ध नी ध ह र प ऽ	नि नि सां सां ह्र ब त र
नि सां रे सांरे व र प रऽ	नि सां नी ध मं ऽ डि त	ध नी सां सां क म लि नी	नी प म प कु मु दि नी
म॒ग॒ म॒ग॒ म॒ग॒ म खि ली स रि	रे रे सा सा ता ऽ बी च	सा म म म म धु क र	म प म॒ग॒ म म धु पी ऽ
म नी ध नी ब त ह र	सां नी सां सां। ष त अ ता		

राग - बहार - रूपक (मध्यलय)

टेसू के बन फूले, केसरिया रंग की चादर बिछाओ जैसी कोओ ॥धृ॥

अंगनाके गाल पर अित अुभर आओ प्रेमलाली, बिनन लागी जैसी कलियाँ
प्रेम रस बरसाओ ॥१॥

अर्थ : महाराष्ट्रापेक्षा उत्तर प्रदेशात पळसाच्या (टेसू) फुलांचे खूप महत्व असते. फाल्गुनात या वृक्षांना गुलमोहराप्रमाणेच खूप बहर येतो. जमिनीवर फुलांचा जणू गालिचाच पसरला आहे असे वाटते. अस्ताईत हेच वर्णन आहे. अंतःन्यात - सुकुमार, सुंदर ललना या फुलांचा रंग तयार करण्यासाठी जेव्हा कळ्या वेचू लागतात तेव्हा त्यांच्या गालांवर जणू प्रेमलाली अुभरलेली दिसते. प्रेम रसाचा दाही दिशात वर्षाव झाला आहे असे वाटते. रूपक तालात ही चीज डौलदार वाटते.

स्थायी

०	१	२	०	१	२
पनी	नी	नी	सां	ध	धनी
प	म	प	-	नीसां	प
टे	के	ब	सां	ऽऽ	ले
ऽ	ऽ	न	ऽ	ऽ	ऽ
प	नी	पध	मग	रे	सा
के	रि	या	रं	की	चा
ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ
सा	म	मग	पनी	नी	पध
द	र	ओ	जै	को	ओ
वि	छा	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ
नी	नी	पसां	सां	सां	रे
अं	ना	के	गा	ल	अि
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	त
सां	निः	सां	सां	ध	ध
अु	आ	ओ	प्रे	ऽ	म
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
पनी	नी	नीप	मग	रे	रे
वि	ला	गी	जै	क	लि
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
सा	म	मग	नी	नी	पध
प्रे	ऽ	ब	सा	ऽ	ओ
ऽ	म	र	ऽ	ऽ	ऽऽ
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ

अंतरा

०	१	२	०	१	२
सां	सां	सां	सां	सां	सां
ध	ध	ध	ध	ध	ध
नीसां	नीसां	नीसां	नीसां	नीसां	नीसां
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
सा	सा	सा	सा	सा	सा
नी	नी	नी	नी	नी	नी
प	प	प	प	प	प
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ

राग - वसंत बहार - अकताल (म.लय)

दीम् दीम्त दीम् तनन, तन देरेना देरेना तदरेदानी, नादिर दिरदानी तुंदिर
दिर दानी तन दीम् तनन ॥६॥

नाद ब्रह्म ताल ब्रह्म सगुण होत ले आकार दीम् तोम् तननन तानोम् गाते
ही होत ग्यान ॥१॥

अर्थ : स्वरांना नाद ब्रह्म मानलेले आहे. ओमकार रूप मानलेले आहे. हे नाद ब्रह्माचे स्वर
जेव्हा लय व ताल बद्ध होतात तेव्हा ते सगुण होतात. म्हणून नोम् तोम् इत्यादि निरर्थक
शब्द खऱ्या अर्थाने अर्थहीन रहात नाहीत.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
मं	मं	ग	मं	सां	घ
दी	ऽ	म्	दी	ऽ	न्
मं	सां	नी	ध	प	-
त	न	दे	रे	ना	ऽ
ग	रे	सा	सा	सा	सा
द	रे	दा	नी	ना	दिर
(नीप)	मं	-	म	नी	ध
(दीर)	दा	ऽ	नी	त	न
				नि	सां
				दी	ऽ
				सां	सां
				म्	नी
				त	त
				प	तुं
				दि	दि
				पा	पा
				ना	ना

अंतरा

म	नी	ध	नी	सां	रे	नि	सां	नीध	नि	सां	सां
ना	ऽ	द	ब्र	ऽ	ह	ता	ऽ	लऽ	ब्र	ऽ	ह
सां	गं	मं	रे	-	सां	नि	सां	रेसां	नी	ध	ध
स	गु	ण	हो	ऽ	त	ले	ऽ	आऽ	का	ऽ	र
नी	प	नी	प	नी	म	नी	प	सां	-	नी	प
दी	म्	तो	म्	त	न	न	न	ता	ऽ	नो	म
मं	-	ध	नी	मं	ग	मं	ग	रे	सा	-	सा।
गा	ऽ	ते	ऽ	ही	ऽ	हो	ऽ	त	म्या	ऽ	न॥

राग - बसंत बहार - ऐकताल (म.ल)

डार डार पात पात फुली नवनव कलिया सरससरस रसभरी सगरीया खिलन
लागी मधुगंध भारी भारी भारी ॥६॥

नव यौवन भर लाई, बरन बरन के सबरस सबके मन मुदित कर भारी
भारी - भारी ॥१॥

अर्थ : बहाराचे अनेक प्रकार आहेत. जसे अडाणा बहार, हिंडोल बहार, जौनपुरी बहार
या सर्व प्रकारात वसंत ऋतुचेवर्णन खानदानी चिजातून केलेलं आढळतं. वसंत बहाराचे
स्वर तर आनंदाची कारंजी उडवितात. वसंत ऋतुच्या वर्णनाची ही चीज आहे.

फांदी, फांदी, पाना गणिक अेकाहून अेक सरस अशा रंगीबेरंगी रसभरीत नवकलिका
उमलल्या आहेत. आणि धुंद करणाऱ्या सुगंधाची बरसात करीत आहेत.

अशा या कळ्यांनी नवयौवन परत आणलं आहे - तें वेगवेगळ्या रसांनी त्यामुळे सर्वांना
आनंदित करीत आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
ग -	मं धुनी	सां नी	धु प	ग मं	ग ग
डा ऽ	र डाऽ	ऽ र	पा ऽ	त पा	ऽ त
मं -	धुनी सां	प रे	सां रे	नि सां	नी प
फू ऽ	लीऽ ऽ	न व	न व	क लि	या ऽ
मं मं	ध नी	ध मं	ग ग	मं ग	- मं
स र	स स	र स	र स	भ री	ऽ स
ग रे	सा ऽ	रे सा	नी सा	म म	मं मं
ग री	या ऽ	खि ल	न ला	ऽ नी	म धु
धुनी सां	नी मं	धुनी सां	मं धुनी	सां मं	धुनी सां
गुंऽ ऽ	ध भा	रीऽ ऽ	भा रीऽ	ऽ भा	रीऽ ऽ

राग - मालकौंस - तीनताल (म.ल)

साहेब सत्तार तूं मेरो, तुम बिन कछु चलत ना जगतमे ॥६॥

चंद्रसूर्य तारे चराचर सब ही तुमरे दास ॥१॥

अर्थ :- तू सर्व जगाचा स्वामी आहेस. सत्ताधीश आहेस. तुझ्या शिवाय हे विश्व चालणं अशक्य आहे. याची साक्ष चंद्र, सूर्य, तारे आणि ही चराचर सृष्टी तुझे दास आहेत यातच दिसून येते.

स्थायी

+	२	०	३
			ग नी सा सा हे ब
सां - - ध	- म ध नी	- ग म ग	सा, नि सा गसा
स S S, ता	S र तू S	S मे S ते	S, तु म बिS
ध - नी सा	ग म ध ग	- म ध नी	सां ।
न S क छु	च ल त ना	S, ज ग त	में ।

अंतरा

नी सां गंसां ध	- ध नी -	सां - - गं	नी नी सां सां
चं S द्रS सू	S र्य ता S	रे S S च	रा S च र
सां गुंमं गं सां	ध नी ध म	ग म ग सा	- ।
स बS ही S	तु म रे S	दा S स S	S ।

अंतरा

+	०	२	०	३	४						
सां ना	नी ऽ	सां ना	- ऽ	ध वि	नी ध	सां दे	- ऽ	सां दे	ध ऽ	नी खे	
सां जो	मं ऽ	मं अु	गं न्हो	सां ने	- ऽ	ध मो	नी हे	ध ब	म ता	- ऽ	म ये
ग सु	म न	ग क	सा र	ध त	नी ब	सा स	ग ब	म ह	ध म	नी रे	सां ऽ
सां रे	- ऽ	सां म	ध रे	- ऽ	म म	ग अ	म ति	ग हु	सा ल	नी से	-। ऽ।

राग - चंद्रकौंस - अकताल (म.ल)

झन झन झांजे झांजरिया, झननन धुन मोहत मनवा सुध बुध चितकी
हरैया ॥६॥

शरद मास पुनों रात, जमुना घाट रच्योरास वृजकी लुगैयासंग कन्हैया-देखे
हुलसित जसोदा मैया ॥१॥

अर्थ : तालांगाच्या वृष्टीने ही अेक सुंदर चीज आहे. पायातील पैजणांचा सुखद झंकार
चित्तवृत्ती विसरायला लावत आहे. शरदातील पौर्णिमेच्या रात्री यमुनेच्या घाटावर सर्व
गोपीसमवेत कृष्ण रासक्रीडा खेळत आहे आणि हा सोहळा यशोदा मााी मोठ्या कौतुकाने
पहात आहे.

खानदानी चीजात कृष्णाची रासक्रीडा त्याची आई कौतुकाने पहात असल्याचे वर्णन
दुर्मिळ आहे.

स्थायी

	+	०	२	०	३	४
					म नीधु	निसां धनी
					झ न	झऽ नऽ
सां	-	सांनि रे	सांनी सां	सांनी धनी,	म ध	नि सां
झां	ऽ	झेऽ झां	झऽ रि	याऽ ऽऽ,	झ न	न न
नी	ध	म गु	सा नि	नि सा,	सा मगु	म नीधु
धु	न	मो ह	त म	न वा,	सु ध	बु ध
नि	सां	सांरे गुंरे	सांनी सांनी	धुध म		
चि	त	कीऽ ऽऽ	हऽ रेऽ	ऽऽ या		

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
नी	ध	नि	सां	-	धनी	सां	सां,	म	ग	ग	म
ऽ	स	पू	नो	ऽ	राऽ	ऽ	त,	श	र	द	मा
-	सां	रें	सां	नी	ध	ध	म,	नि	सां	गुंमं	गं
ऽ	ट	र	च्यो	ऽ	रा	ऽ	स,	ज	मु	नाऽ	घा
नी	ध	म	ग	सा	सानी	धनी	सा,	म	ध	नि	सां
गै	या	सं	ग	क	हैऽ	ऽऽ	या,	वृ	ज	की	लु
नि	सां	सांरें	गुरें	सांनी	सांनी	धध	म	सा	म	म	ध
सि	त	जऽ	सोऽ	दाऽ	मैऽ	ऽऽ	या	दे	खे	हु	ल

राग - संपूर्ण मालकौंस - तीनताल (म.ल)

ऐसो बिलम न करो आज तुम, तुम सुजान, सब जाने हो जब ॥धृ॥

मनही को मन देत सारव जब - मनकी बात खोलूं काहे तब ? ॥१॥

अर्थ : तुझ्या मीलनासाठी मी किती अतुसुक आहे हे तुझ्यासारख्या सुजाण माणसाला टाऊक असताना असा विलंब का करतोस ? आपली अकमेकांची मन अशी साक्ष देत असतां मनातलं हे गुपित बोलून दाखवायची काय गरज ? (इतका तू सुजाण आहेस)

स्थायी

+	३	०	३
		सा म॒गु म॒गु ऐ S सो वि	रे सा नी॒ध नी॒ ल म न क
सा म - ग॒ रो S S आ	म ग॒ रे सा S ज तु म	नी॒ध पम॒गु म॒धु तु मS सु जाS	नीसां सां ध॒ प SS न स ब
म॒गु - म - जा S ने S	गसा नीसा ध॒ नी॒ होS SS ज बा		
अंतरा			
सां॒नी - सां सां दे S त सा	नी॒ध नी॒ सां सां S ख ज ब	नी॒ सां गुंमं गुं म न कीS बा	पम॒गुम नी॒ध नी॒ कोS SS म न
ध॒ प म॒गु म लूं S का S	नी॒गु सा ध॒ नी॒ हे S त ब		- सां नी॒ सां S त खो S

राग - जोग - ऐकताल (म.ल)

तुमसा नही देखा रंगीला लाल अखिल गोकुल ॥६॥

अचरज की बात है न ? राजन राजा होकर तुम तुमरी चाल अति चंचल

॥१॥

अर्थ : सर्व गोकुळात तुझ्यासारखा रंगेल मुलगा पाहिला नाही. एक राजराजा असूनही तू इतक चंचल आहेस हे आश्चर्यच नाही का ?

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
			नी॒गु॒ तु	सा म	नी॒सा सा	प S	नी॒न न	सा ही			
ग दे	- S	- S	म खा	- S	- S	प रं	नी गी	सां ल	नी ल	प S	म ल
प अ	ग खि	म ल	सा गो	गु॒ कु	सा। ला						
अंतरा											
						ग अ	म च	नी॒र र	प ज	सां की	- S
सां बा	- S	सां त	सां है	- S	सां न	सां रा	गं ज	मं न	गुं रा	- S	सां जा
सां हो	- S	नी॒क क	प र	ग तु	म म	प तु	ग म	म री	गु॒चा चा	- S	सा ल
प अ	ग ति	म चं	सा S	गु॒च च	सा। ला						

राग - श्री (मध्यम वर्ज्य) रूपक (म.ल)

डम डम डमरु हरकर बाजे, पशुपति नाथ तांडव करे ॥६॥

गौरीतनय गणपती गणेश डफ करताल हातन धरे ॥१॥

अर्थ : श्री. हा सायं-संधि प्रकाश राग आहे. अशा करुण वेळेला शंकराने तांडव केले की नाही, कोण जाणे ? परंतु ही चीज करुण भक्तीभावाला धरून रचली आहे.

स्थायी

०	१	२	०	१	२
	ग रे	ग रे	प प	रे रे	ग रे
	ड म	ड म	ड म	ह र	क र
सा - सा	प प	सां सां	रे नी	प धप	ग रे
बा ऽ जे	प शु	प ती	ना ऽ	तां ऽ	ड ऽ
रे रे	।				
वु ऽ क	।				
अंतरा					
	प -	सां नी	रे रे	रे सांनि	रे गं
	गौ ऽ	री ऽ	त न	ग णु	प ती
गं रे	सां	नी ध	प -	प	ग रे
ग णे	श	क र	ता ऽ	ल	त न
रे रे	सा।				
वु ऽ ध	रे				

राग-बसंत - तीनताल (मध्यलय)

मधुवनीं वसंत फुलला खुलला, लतावृक्षीं नखशिखांत भरला सृष्टी देवते साज चढविला ॥६॥

कोकिल गाती वसंत गाना, नाचत निर्झर देती ताना,
फुलल्या रम्य कलिका स्मित वदना, नवचैतन्ये प्रवेश केला. ॥१॥

स्थायी

+		२	०	३
		मं ध रे नी	मं ध रे नी	ध प - प
		खु ल ल्या	ल ता वृ	व सं S त
ग मं ग -	मं ध धनी सां	मं ध सां नी	म - म म	ध प मं ध
फु ल ल S	खु ल ल्या S	ल ता S वृ	सृ S ष्टि दे	S क्षीं न ख
मं ग - ध	मं ग रे सा	म - म म	ग मं म -	S व तें S
शि खां S त	भ र ल S	सृ S ष्टि दे	S व तें S	
ग मं म ग	मं ध रे सां			
सा S ज च	ढ वि ल S।			

अंतरा

		मं - मं ग	मं - ध -
		को S कि ल	गा S ती S
सां सां - सां	सांनि रे सां -	नि रे मं गं	रे रे सां सां
व सं S त	गा S ना S -	ना S च त	नि र झ र
नि रे नि ध	नी ध प -	ग मं धसां नी	ध प मं ध
गा S ती S	ता S ना S	फु ल ल्या S र	S म्यक लि
मं ग ध मं	ग रे सा -	म म म -	ग मं म -
का S स्मि त	व द ना S	न व चै S	त S न्यें S
मं म - ग	मं ध रे सां ।		
प्र वे S श	के S ल S।		

राग-परज तीनताल (म. ल)

सखी नंदके लाल रसिया बांसन बांसुरिया बजावे
गोपन संग बटके शीतल छांहतल चलो सुने मुरलिया ॥धृ॥
बहुत दिननमें नही री सुनी है. अब तो मोहिन कछु

सुझत बतिया ॥१॥

अर्थ :- "फार दिवसात कृष्णाची मुरली अँकली नाही संवगड्यांबरोबर वटवृक्षाच्या सांवलीला बसून तो आता बासंरी वाजवतोय तेव्हां चल, त्याची बांसरी अँकू या. मला दुसरं तिसरं कांही आता सुचत नाही." फैय्याजखाँसाहेबाच्या शैलीवर ही चीज आहे. प्रत्येक स्वरागणिक ताला-गणिक ती पिंगा घालते.

स्थायी

+	२	०	३
	मं धृ स खी	नि सां नि धृ नं द के ऽ	प प - पमं ऽ ल ऽ लऽ
ग म ग - र सि या ऽ	प ग प ग बां स न बां	रे रे सा - सु रि या ऽ	नि रे ग मं ब जा वे गो
धृ नी सांनि रे प न संऽ ग	नि रे सां रे ब ट के शी	नि सां धृ नि त ल छँ ह	सां रे नि सां त ल च ले
नि रे सां रे सु ने मु र	नि सां । लि या ।		
	अंतरा	ग ग मं धृ ब हु त दि	नि नि सां - न न में ऽ
नि रे सां रे न ही री सु	नि नि सां - नी ऽ है ऽ	सां गं रे मं अ ब तो न	गं रे सां सां मो हिं क छु
नि रे सां रे सु झ त ब	नि सां । ति या ।		

राग-ललित - तीनताल (म. ल)

बिरहन में दुख कैसे सहूं ? सगरो जीवन यूँही बीतत जब ॥४॥

अलि बिन जैसे फिके कुसुम-दल, पी बिन तैसो निरथक जीवन ॥१॥

अर्थ :- 'ललित' राग म्हाटला कीं अेक प्रकारचं वैराग्य, जीवनाबद्दल अुदासीन भाव मला दिसून येतो. ज्या ज्या रागांत पंचम वर्ज्य असतो तिथे तिथे शृंगाराला सुध्दां कारुण्याची झालर येते. तीव्र मध्यम कारुण्याची तीव्रता वाढवतो आणि शुध्द मध्यम त्याला स्थायी भाव देतो. म्हणून 'ललित' राग सन्यस्त वृत्तिने रहाणाऱ्या प्रोढेसारखा वाटतो.

"माझ्या सारख्या विरहिणीनं विरह दुःख कसं सहन कराव ! अग ! सगळं जीवन असच वाया चाललं आहे (खरं सांगु कां ?) भुंग्याशिवाय जशी फुलांना शोभा नाही तद्वत् माझ्या प्रियकरांशिवाय माझ्या जीवनाला काही अर्थ नाही.

स्थायी

+	२	०	३
		ग रे मं ग	रे सा सा ल
		वि र ह न	में ऽ दु ख
ध - - मं	ध मं म -	मं ध मं ध	सां सां सां सां
कै ऽ ऽ से	ऽ स हूं ऽ	स ग रे जी	ऽ ऽ व न
नि रे - नि	मं ध मं म ।		
यूं ही ऽ वि	त त ज व ।		
अंतरा			
		मं ध मं म	धनी सां सां -
		अ लि वि न	जैऽ ऽ से ऽ
सां सां - सां	नि रे सां सां	सां - सां सां	सांनि रे नि ऽ
फि के ऽ कु	सु म द ल	पी ऽ वि न	तैऽ ऽ सो ऽ
मं मं ध मं	मं ध मं म ।		
नि र ध क	जो ऽ व न ।		

राग-कोमल रिषम आसावरी-रूपक (वि. ल.)

अे री सुनसखी आज मोसो नंदलाल रुठ बैठो ॥६॥

कैसे जानुं भूल मोरी, कहे न जबतक हठ बैठो ॥१॥

अर्थ :- कृष्णाचे रुसवे फुगवे हा कृष्णलीलांचा अेक भाग आहे. ती सखीला म्हणते, "अग अेक, आज माझ्या वर माझा नंदलाल रुसून बसलाय. माझ काय चुकले हें त्याने सांगितल्या शिवाय कसे ग मल कळणार ? असा हटवादी आहे !"

स्थायी

+			१	२	+			१	२		
			रे	सा	रे	म	म	प	धम	पम	प
			मो	सा	मं	री	री	सु	नु	सु	खी
नी	-	म	रे	ग	रे	म	म	प	-	ध	म
आ	ऽ	ज	मो	ऽ	मं	ऽ	द	ल	ऽ	ल	ऽ
मप	धनी	धम	रे	ग	रे	सा					
रु	ऽऽ	रु	बै	ऽ	अे	ऽ					
अंतरा											
					म	प	ध	-	धसां	-	सां
					कै	ऽ	से	ऽ	जा	ऽ	तुं
सां	रुं	रुंसां	रुं	नी	ध	प	नी	नी	सांनी	नी	नी
भू	ऽऽ	रु	मो	ऽ	री	ऽ	क	हे	न	ज	ब
मप	धनी	धम	रे	ग	रे	सा					
रु	ऽऽ	रु	बै	ऽ	अे	ऽ					

राग - कोमल रिषभ आसावरी - तीनताल (म. ल)

शगुन विचार करो अरे बमना कब घर आवे 'मोरा प्रीतम प्यारा ॥धृ॥

जप तप साधन अब तक कीन्हो, सब अुपाय कर बैठी मन बावरा ॥१॥

अर्थ :- अेका पहाटे ती ब्राह्मणाला बोलावते व विचारते, "माझा प्रियकर घरी येण्याची शुभ घडी कोणती आहे हें नीट विचार करुन सांग. त्याच्या येण्यासाठी मी जप, तप साधनादि सर्व अुपाय केले. पण व्यर्थ ! मन कसे बेचैन झाले आहे." मध्यलयीत हे भाव खुलून दिसतात.

स्थायी

+	२	०	३
			रे श
			म प म प गु न ऽ बि
ध - - - चा ऽ ऽ ऽ	म - रे ग ऽ ऽ रे क	रे सा - - रे ऽ ऽ ऽ	ध म रे ग अ रे ब म
रे - - सा ना ऽ ऽ ऽ	रे म प प क ब घ र	ध म प - आ ऽ वे ऽ	ध म प - मो ऽ रा ऽ
धप मप धनी - प्रीऽ ऽऽ ऽऽ ऽ	ध म रे ग त म प्या ऽ	रे नी सा । रा ऽ ऽ ।	

अंतरा

		म प ध ध ज प त प	सां - सां सां सा ऽ ध न
ध सां रे में अ ब त क	रे नी सां - की ऽ न्हो ऽ	रे नी ध मग स ब अु पाऽ	रे रे सा सा ऽऽ य क र
प - प ध वै ऽ ठी म	म पध नी धम न बाऽ ऽ वऽ	रे - सा । रा ऽ ऽ ।	

राग - जौनपुरी - तीनताल (म.ल.)

अेरी सखी आज कासे कहूं ! अपने जिया की बिथा
अब नही सँवरत तम मन की लाज ॥धृ॥

पर दुख शीतल ! बिरह अगन अित दिन दिन जारत
कछु न सहावत, अुनबिन जीवन असफल आज ॥१॥

अर्थ :- अग सखे ! आज मी माझ्या जीवनाची व्यथा तुला कशी सांगु ? आतापर्यंत मनावर कसा तरी तावा ठेवला. आतामात्र मला मनाचे सर्व बंध तोडावेसे वाटतात. (इतंके सांगूनही तुला पटत नाही.) बरोबरच आहे ! पर दुःख शीतल म्हणतात ना ? पण इकडे मात्र विरहाग्नी मला जाळीत आहे. मला कांहीं सुचत नाही. प्रियकरा शिवाय माझं जीवन व्यर्थ आहे.

स्थायी

+	२	०	३
		ध म प सां	- नीध - प
		अे री स खी	S आ S ज
म - रे म	- म प -	रे म पध मप	म - - -
कां S S से	S क हूं S	अ प नेS जिS	या S S S
रेसा ध S प	सा - - -	सा रे म म	प प ध प
S की S बि	था S S S	अ ब न हो	सँ व र त
गं रे नी सां	सांरे ध - प ।		
त न म न	कीS ल S ज ।		

अंतरा

+	२	०	३
		म म प प	नीध - ध ध
		प र दु ख	सी ऽ त ल
प ध सां सां	रें नी सां सां	प ध सां सां	सांरें गुं रें सां
बि र ह अ	ग न जि त	दि न दि न	जाऽ ऽ र त
नी नी सां रें	नीध - प प	सा रे म म	प - ध प
क छु न स	हा ऽ व त	अु न बि न	जी ऽ व न
गुं रें नि सां	रें ध - प ।		
अ स फ ल	ऽ आ ऽ ज ।		

राग - जौनपुरी अेकताल (द्वतलय)

दीम् दीम् तदीम तनन, तन देरेना, देरेना नादिर दिर दानी तुंदिरदिर दानी
दीम्तन दीम्तन देरेना देरेना ॥६॥

देरे दीम् दीम् दीम् तनन, तदियन तानोम् तननन, नादिर दिर दानी, तुंदिर
दिर दानी, दीम् तन देरेना देरेना ॥१॥

स्थायी

+	०	२	०	३	४
रे	रे	म	प	ध	ध
दी	म्	दी	म्त	दी	त
रे	म	पध	मग	रे	सा
त	न	रे	ना	ऽ	ऽ
सा	रे	रे	म	प	प
ना	दिर	दिर	दा	नी	तुं
रे	सां	रे	नी	सां	नी
म्त	न	दी	ऽ	म्त	न
अंतरा					
म	म	प	प	ध	ध
दे	रे	दी	म्	दी	म्
ध	ध	सां	सां	गुं	रे
त	दि	य	न	ता	नो
प	ध	प	मग	रे	म
ना	दिर	दिर	दा	नी	तुं
रे	सां	रे	नी	सां	नी
म्त	न	दी	ऽ	म्त	न

राग - गुर्जरी तोडी अकताल (म. ल)

जा मैं तोसे नाही रे बोलूंगी, जबतुम हमसन निसदिन करत रार-रार - रार ॥६॥

अरे तूं तो है गँवार, चाहत होवन सवार, पर न जाओी हम तुमसे अब तो हार हार - हार - हार ॥१॥

अर्थ : प्रियतम प्रिकराच्या कांही गोष्टी कांही वेळेस सहनशीलतेच्या बाहेर जातात. त्यामुळे विचित्र अवस्था होते. मनाच्या अशा अवस्थेतील ही चीज आहे.

“जा मी तुझ्याशी बोलणारच नाही. केव्हाही पहा ! माझ्याशी सारखं भांडण अुकरून काढत असतो.

तू खरोखर मला जाणलच नाहीस म्हणूनच माझ्यावर कुरघोडी करूं पहातोस. पण आता मात्र मी हार जाणार नाही.

अस्ताईतील 'रार' शब्दाचा व अतंन्यातील 'हार' शब्दाचा तिथ्या तालाची मजा दाखवतो.

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
सा	सा	ध	-	-	मंग	रे	ग	मं	रेग	रे	सा
जा	मे	तो	S	S	सेS	ना	ही	रे	बोS	लूं	गी
नि	ध	सा	सा	रे	रे	ग	ग	मं	मं	ध	मं
ज	व	तु	म	ह	म	स	न	नि	स	रि	न
ध	सां	निध	मं	ध	मं	रे	ग	रे	सा	-	सा।
क	र	तS	रा	S	र	रा	S	र,	रा	S	र

राग - गुर्जरी तोडी - तीनताल (म.ल)

मे तो वारुं वारुं अपने पियाको तनमनधन ॥धृ॥

अिनके री गुण गाऊं कितने सुख की खान ऐसी पाओ ॥१॥

अर्थ : तानसेन निर्मित 'तोडी' अेका प्रोढेचं मूक क्रंदन आहे असं कै. प. ओंकारनाथ ठाकूर सोदाहरण पटवून द्यावयाचे. ही तानसेनी तोडी त्या काळातली नवरागनिर्मिती होती. या तोडीत स्वरसामंजस्य - म्हणजेच समान स्वरांतर दिसून येत नाही. त्याचा परिणाम श्रोत्यांच्या मनावर अेक प्रकारची जादू टाकतो. तोडी ही रागिणी असून कारुण्य भावनेची तीव्रता तीत दिसून येते. त्यांत मग भक्ती असो की प्रेम.

'सर्व गुण संपन्न प्रियकराला तनमनधन मी अर्पण करुं इच्छिते. कारण त्याचे गुण कितीही गायले तरी ते कमीच आहेत. अशी सुखाची खाण मला प्राप्त झाली आहे' (किती भाग्यवान मी !) गुर्जरी तोडींत पंचम स्वर वर्ज्य असतो.

स्थायी

+	२	०	३
	गु म मै तो	धनी सां - नी याऽ S S रुं	धु म - रे S वा S दुं
गु - - - वा S S S	रे सा - - रुं S S S	सा रे गु म अ प ने पि	धनी म धु - याऽ S को S
नी धु म गु त न म न	रे गु । ध न ।		
अंतरा			
		म म धु म अि न के S	धनी सां सां सां रीऽ S गु ण
धु म धु गुं गा S अूं S	रे रे सां - कि त ने S	नी धु म रे सु ख की खा	गु रे सा - S न अै S
सारे गुर्म धु नीधु सीऽ Sऽ S पाऽ	मगु म । Sऽ अी ।		

राग - गुर्जरी - तोडी-झपताल (म. ल)

आज मोरे घर न आये, मोरे नंदलाल ॥६॥

फुलन के हार बडे चावसे बनाये -कोओी जायले आवे मोरे नंदलाल ॥१॥

अर्थ :- या चीजेत कृष्णाच्या सुखद आगमनाची तयारी करूनही तो न आल्याची खंत आहे. म्हणून ती म्हणते "कोणीतरी जाऊन त्याला घेऊन या. फुलांचे हे हार त्याच्या साठीच मोठ्या होसेनी केलेले आहेत."

स्थायी

+		२			०		३		
ध	-	मंग	रे	सा	रे	ग	मं	ध	गुं
आ	ऽ	जऽ	मो	रे	घ	र	न	आ	वेऽ
रे	ग	मं	मं	ध	धनि	सां	निध	मंग	रेसा
मो	रे	नं	ऽ	द	लऽ	ऽ	लऽ	ऽऽ	ऽऽ

अंतरा

ध	-	मंग	मं	ध	धनि	सां	सां	-	सां
फ	ऽ	लऽ	ऽ	न	केऽ	ऽ	हा	ऽ	र
ध	धुं	रे	-	सां	नि	सां	ध	-	ध
ब	डेऽ	चा	ऽ	व	से	ब	ना	ऽ	वे
मं	मं	धनि	सां	सां	रे	ग	रे	-	सा
को	ओी	जाऽ	ऽ	य	ले	ऽ	आ	ऽ	वे
रे	ग	मं	मं	ध	धनि	सां	निध	मंग	रेसा
मो	रे	नं	ऽ	द	लऽ	ऽ	लऽ	ऽऽ	ऽऽ

राग - भूपाल तोडी - अेकताल (म.ल)

मंद मंद बहत पवन, कानन कुंडल डोले, जस ही आयो कुंवर कान्ह अपने सब ग्वाल संग ॥६॥

बहत जमुना नीर संथ सूरज किरण देत रंग गोपीन मन हो हुलसित, उठत मन ही मन तरंग ॥१॥

अर्थ : कोणत्याही रांगात पंचम मुक्त झाला की, आनंद, तृप्ती, समाधान इत्यादि भाव खुलून दिसतात. कृष्णाच्या आगमनाच्या वेळी निसर्ग सुध्दां त्याच्या स्वागताला सज्ज झाला आहे याचे वर्णन या चीजेत आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
धः पः मं S	धः सा द म	- सा S द	रे ग ब ह	रे सा त प	रे सा व न
सा रे का S	ग प न न	प प कुं S	ध प ड (लS)	रे ग डो S	रे सा ले S
ध सा जं स	रे ग ही आ	- ग S यो	ग प कुं व	ध सां र का	- सां S न्ह
धः गः अ प	सां - ने S	ध प स ब	गध ग्या (S)	- प ल सं	- सा S ग

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
ग	प	ध	सां	-	सां	ध	गं	रे	सां	-	सां
ब	ह	त	ज	मु	ना	नी	ऽ	र	सं	ऽ	ध
ध	गं	रे	रे	सां	सां	ध	रे	सां	ध	प	प
सू	र	ज	कि	र	ण	दे	ऽ	त	रं	ऽ	ग
ग	-	प	ध	सां	सां	ध	-	प	ग	रे	रे
गो	ऽ	पी	न	म	न	हो	ऽ	हु	ल	सि	त
ग	प	ध	सां	ध	प	ग	ध	प	रे	-	सा
अु	ठ	त	म	न	ही	म	न	त	रं	ऽ	ग

राग- बहादुरी तोडी

हा राग भैरवी रागांतून उत्पन्न होतो यांत दोन्ही ऋषभ आणि गंधार निषाद कोमल लागतात. शुध्द ऋषभ विवादी नात्याने येतो. या रागाचा आरोह भूपाल तोडीचा (सा रे ग प ध सां) व अवरोह बिलास खानी तोडीचा (रें नी ध म ग रे ग रे नी सा) येतो पण प्रत्यक्ष गायनांत कित्येकदा आरोहात कोमल-ऋषभ आसावरी (सा रे म प ध ध सां) घेतलेला आढळते. शुध्द ऋषभ हा बहुदा कोमल गंधारात ग रे ग असा जखडलेला असतो. या रागात कोमल ऋ. आसावरी भूपाल तोडी व बिलासखानी तोडी या रागांच्या छाया दिसतात. रागाचे स्वरूप वक्र आहे.

आरोहावरोह स्वरूप :-

सा रे ग प ध सां अथवा सा रे ग प, म प ध सां । रें नी ध ऽ म ग रे ग प म ग रे सा ।

स्वर विस्तार :-

सा, रे नी सा रे ग रे ग, ग रे सा । रे नी ध प ध म प नी ध सा । रे नी सा रे म ग रे ग, प म म ग रे सा । सा रे ग, प म ग रे सा । रे नी ध प सा रे ग प, प म ध प, नी ध म ग रे ग प, प म ग रे सा । रे नी सा रे म ग रे ग, नी सा रे ग रे ग, प म ग रे सा । रे नी सा रे ग प म ग रे ग, रे नी ध सा, म ग रे सा, रे नी सा रे ग रे सा । प म ध प नी ध म, ग रे नी सा रे ग रे सा । प म ध प नी ध म, ग रे नी, सा रे ग रे ग, ग प - म ग रे सा ।

म प नी ध नी ध सां, ग प ध ध सां, रें नी ध म ग रे नी सा रे ग प म ध प नी ध प, नी ध सां रें नी सां, सां नी रें सां, म ग रें सां, रें नी ध, नी ध नी ध सां नी ध म प, ग रे, ग रे, ग रें सां, सां नी ध, ग रें नी ध ध सां, सां रें ग रें गं, म ग रें गं, पं मं ग रें गं, मं ग रें सां, नी सां रें नी ध म प म, नी ध प ध म प रें ग प, प म ग रे सा । रे नी सा रे ग रे ग सा म ग रे सा ।

राग - बहादुरी तोडी - अकताल (म. ल)

दीन दयाल तुम दीनन के त्राता ॥धृ॥

मैं गरीब तुम अमीर लेवो अब अपने चरन ॥१॥

स्थायी

+	०	२	०	३	४	
रे -	नी सा	- रे	ग -	रे -	ग	गम
दी ऽ	ऽ न	ऽ द	या ऽ	ल ऽ	तु	(मऽ)
गुप (दीऽ)	धनी (ऽऽ)	- ध न	म म	रे ग	ग रे	- सा
		ऽ न	ऽ न	के ऽ	ऽ त्रा	ऽ ता
अंतरा						
म -	प ध	- ध	सां सां	सां सां	- सां	सां
मैं ऽ	ग री	ऽ ब	तु म	अ मी	ऽ र	र
धसां (लेऽ)	रेंगं (ऽऽ)	रे नी	ध म	रे रे	ग ग	रे सा
		ऽ वो	अ ब	अ प	ने च	र न ।

राग - लाचारी तोडी

थाट पध्दतीनुसार या रागाला आसावरी थाटांत मानावे लागेल कारण या रागात आसावरी अंग प्रामुख्याने दिसून येते. या रागाचे रूप वक्र आहे. विवादी नात्याने शुध्द गंधार व शुध्द धैवत येतात. मध्यम प्रबल असून तो न्यास स्वर आहे. याचे घटक - राग जौनपूरी व देसी असून जवळचा राग म्हणजे देवगंधार. (गुरे सा, रे गम, गुरे सा) दोन्ही गंधार घेणाऱ्या देवगंधारा पासून दूर ठेवण्यात सारी कुशलता आहे.

आरोहा बरोह स्वरूप-

सा रे ग म, प ध ध सां । रेनी धम,
रे म प ध म प, मगुरे सा, रे नी सा रे ग म ।

विस्तार

नी नी सा रे म, गप मगुरे सा, रे नी नीधऽप, मप नीध नीध सा । रे नी सा, गुरे सा, सा रे ग म, मगुरे गम, नी सा रे ग म, सा रे ग म, रे म प ध म प गुरे ग म, ध ऽ प । ध म प गुरे ग म, रे म पनी ध प, प ध म प गुरे ग म, रे म प ध म प मगुरे सा । रे नी सा रे ग म, म प ध - प, ध म प, रे म प, रे ग म प ध ध प, म प ध ध सां, रे नी धप, रे म प नी ध प, नी ध प, नी ध म रे म प, नी ध प मगुरे ग म, म प ध ऽ प गुरे ग सा । रे नी सा रे ग म, म प ध ध ऽ सां, ध सां रे गुरे सां, नी सां रे नी ध प, नी ध प प ध म प, रे म नी ध प, म प ध सां, प ध म प मगुरे, ग सा रे नी सा रे गम, प नी ध प सां, रे गुरे सां, रे गुरे मं गुरे सां, पं गुरे नी ध ध म, रे म प सां प ध म प, गुरे ग सा । सा रे ग म प मगुरे सा, रे नी सारे ग म ।

राग - लाचारी तोडी तीनताल (म. ल.)

साजन बिन कैसे सुख पाउं ? कोओ तो बतादे मोहे ? ॥६॥

घरी घरी भुनकी याद आवत जब विकल होत मोरे प्रान ॥१॥

अर्थ :- पारंपारिक तोडीचे सर्व प्रकार आसावरी अंगाचेच आहेत. त्यांतील अेक, लाचारी तोडी आहे. या तोडी प्रकाराला लाचारी तोडी कां म्हटलं हें कळत नाही. कोणताहि राग कधी लाचार होतो कां ?

या लाचार पणाचंच वर्णन या चीजेत आहे. 'माझ्या सजणाशिवाय मला सुख कसं मिळेल हें कुणी मला सांगेल काय ? कारण माझे प्राण विकल करणारा असा अेकही क्षण नाही जो त्याची आठवण करून देत नाही.

स्थायी

+	२	०	३
		सा	रे नी सा रे
		सा	ज न धि न
ग - म -	म प ध प	मग रे सा, म	प ध नी प
कै S से S	S S सु ख	पा SS अं, को	ओ तो S ब
सां S प ध	म प रे ग	रे ग सा ।	
ता S S S	S S दे S	मो S हे ।	

अंतरा

		म	प प धनी प
		ध	री ध री S
सां सां सां -	सां रे गं रे गं	सां रे सां, रे	नी नी 'ध म
अु न की S	SS S S S	या S द, आ	ब त ज ब
रे म प ध	म प म रे ग	ग सारे सा ।	
वि क ल हो	S त मो रे	प्रा SS न ।	

राग - लाचारी तोडी - अेकताल (म.ल)

दिन रात चैन न, मोरे पिया बिन, आवन की बेल आज टर गअी अबरी
दैया ॥६॥

जैसे बीते सावन, वैसे बीते भादो, कागा थक गयो टेरत, कैसी आस धरे
दैया ॥१॥

अर्थ :- तीन तालातील चीजेचा जो अर्थ आहे तसाच थोडा फार अर्थ या चीजेचा आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
रे	-	म	प	ध	प	ग	रे	ग	रे	-	सा
दि	ऽ	न	रा	ऽ	त	ग चैऽ (ऽ	ऽ	न	ऽ	न
रे	-	नी	सा	-	रे	ग	-	-	म	-	म
मो	ऽ	ऽ	रे	ऽ	पि	या	ऽ	ऽ	बि	ऽ	न
रे	म	प	नी	ध	नी	प	ध	प	ग	ऽ	रे
आ	ऽ	व	न	की	ऽ	बे	ऽ	ल	आ	ऽ	ज
नी	सां	ध	प	ध	प	ग	रे	ग	रे	-	सा ।
ट	र	ग	अी	अ	ब	री	ऽ	ऽ	दै	ऽ	या ।

+		०		२		०		३		४	
म	प	धनी	प	सां	-	सां	सां	सां	-	सां	सां
जै	ऽ	(सेऽ)	ऽ	वी	ऽ	ते	ऽ	सा	ऽ	व	न
धनी	प	सां	नी	सां	रे	नी	धप	ध	-	प	-
(वैऽ)	ऽ	से	ऽ	वी	ऽ	ते	(ऽऽ)	भा	ऽ	द्वे	ऽ
रे	म	प	ध	नी	ध	प	ध	म	प	ग	रे
का	ऽ	गा	ऽ	थ	क	ग	यो	टे	ऽ	र	त
सां	नी	सां	प	ध	प	ग	रे	ग	सा	रे	सा ।
कै	ऽ	सी	आ	ऽ	स	ध	रे	ऽ	द्वै	ऽ	या ।

राग - बिलासखानी तोडी - तीनताल (म. ल)

ये कगवा कछुबोले बडी भोर घर आंगन मोरे ॥६॥

अरे कगवा का कहे पियरवा, कब लौटें घर पिया मोरे ॥१॥

अर्थ :- बि. तोडीत मध्य लयीच्या चीजा फार कमी आहेत. तसं पहातां तोडीच्या सर्व प्रकारात चीजांचा अभाव जाणवतो.

'या कावळ्याला आज कांही खास संदेश द्यायचा आहे. कारण त्या शिवाय इतक्या सकाळी तो माझ्या अंगणात येणार नाही. "कां रे ? माझ्या प्रियकराने कांही विशेष निरोप दिला आहे कां ? घरी केव्हां येणार वगैरे कांही बोलले कां ?"

स्थायी

+	२	०	३
		पध सांरें गुं रें येऽ ऽऽ ऽ क	नी ध म रे ग वा क छु
रेग रे रे रे बो ऽ ऽ ऽ	रे नी सा - ऽ ऽ ले ऽ	सा रे नी सांरे व डीऽ ऽ भोंऽ	ग ग ग ग ऽ र घ र
पध सांरें गुं रें आंऽ ऽऽ ऽ ग	नी धुध म रे न मोऽ ऽ रे		
		अंतरा	
		नी ध ध ध अ रे क ग	सां - सां - वा ऽ का ऽ
ध सांरेंगं - गुं क हेऽऽ ऽ पि	रेनी ध सां - यऽ र वा ऽ	नी ध नी ध सांरें गुं क ब लीऽ ऽ	गुरें नी ध ध रेऽ ऽ घ र
पध सांरें गुं रें पिऽ ऽऽ ऽ या	नी धुध म रे । ऽ मोऽ ऽ रे ।		

राग - बिलासखानी तोडी - तीनताल (म.ल)

दिर दिर तदीम् तनन देरेना, देरेना, देरेना, नादिर दिर दानी तुंदिर दिर
 दानी तदियन रे तदियनरे तदियनरे तारे तारे तारे तारे दानी ॥धृ॥
 नादिर दिर दानी दीम्, तुंदिर दिर दिर दानी दीम् तदियनरे तारे, धाकिट
 तक धिन्, ताकिट तक तिन्, तिन् धा किड नग - तककडांधा- तककडांधा
 - तककडांधा ॥१॥

स्थायी

+	२	०	३
	सासा रे दिर दिर	ग रे नी सा त दी म त	रे गु प ध न न दे रे
सां - ध नी ना S दे रे	ध म रे गु ना S दे रे	रे नी ध ध ना S ना दिर	ध सा - सा दिर दा S नी
सा रे ग्रे गु तुं दिर दिर दा	- गु रे रे S नी त दि	ग गु प - य न रे S	प ध नी धम त दि य नS
ग रे गु प रे S त दि	ध सां रे गं य न रे S	नी गं गं रे ता S रे ता	नी नी ध म S रे ता S
म रे गु रे रे ता S रे	नी नी । दा नी ।		

अंतरा

+

ध सां रे रे
तुं दिर दिर दा

रे नी ध म
ता ऽ ऽ ऽ

सां - रे नी
ती ऽ तिं धा

म - म रे
धा ऽ तक कडां

२

गुं रे सां सां
ऽ नी दी म

म गु म रे रे -
ऽ ऽ रे ऽ

-गुं रेनी धध, ०
ऽऽ किट नग, ०

गु रे ।
ऽ धा ।

०

ध ध ध सां
ना दिर दिर दा

प ध सां सां
त दि य न

रे गुग पध प
धा किट तक धी

सां रेगुं - गुं
तक् कडां ऽ धा

३

- सां सां सां
ऽ नी दी म

रे सां गुं गुं
रे ऽ ऽ ऽ

- गु पध सां रे
ऽ ता किट तक

- रे नी -
ऽ तक् कडां ऽ ऽ

राग - मारवा तीनताल (म.ल)

कैसे कर जीये साजन बिन कोओ तो बता दे ॥६॥

दिन कटत न जब रात कटे कैसी अलझन यह

काहे न कोओ सुलझावे ॥१॥

अर्थ :- सायंसाधंप्रकाश रागांचं वैशिष्ट्य हैं कीं, त्यांत कारुण्य, भक्ति इत्यादी भाव त्यागाच्या भूमिकेतून आधिक खुलून दिसतात. या प्रतिपादनाला 'मारवा' हे एक अुत्कृष्ट रागरूप आहे. 'मारवा' म्हटला की माझ्या मनासमोर रामदासांसारखे धीर, गंभीर पण कर्तव्य पराडमुख नसलेले योगी दिसून येतात. अर्थात अशा व्यक्तीच्या स्वभावात सुध्दां मानवी भावना नसतील असं नाही. या भूमिकेतून ही चीज रचली आहे.

'माझ्या प्रियकराच्या शिवाय मी कसं जगावं हें कुणी सांगेल काय ? जिथे दिवस सरत नाही तिथे रात्र कशी काढावी या यक्ष प्रश्नाचं अुत्तर कुणी मला देओल कां ?'

मरहूम फैय्याजखांसाहेब यांच्या चीजांच्या धर्तीवर ही चीज असल्याने, मात्रा मात्रा गणिक अक्षर हें या चीजेचं वैशिष्ट्य आहे.

स्थायी

+	२	०	३
			सा सा सा - कै से क र ५
रेसा निधु नि रे जीऽ ऽऽ ऽऽ	- - नि ध ऽ ऽ ऽ ऽ	मं धुनि ध, सा ये ऽऽ ऽ, सा	सा सा सा सा ज न बि न
नि रे ग ग को ओ तो व	मं ध मंघ, मग ता ऽ ऽऽ ऽऽ	रे सा - । दे ऽ ऽ ।	

अंतरा

+	३	०	३
		मं ध सां सां दि न क ट	सां सां सां सां त न ज ब
सां - सां सां रा ऽ त क	सांनि रे - सां टेऽ कै ऽ सी	मं ध सां सां दि न क ट	सां सां सां सां त न ज ब
सां - सां सां रा ऽ त क	नि रे नी ध टे ऽ कै ऽ	मं ध मं ग सी ऽ अु ल	रे रे सा सा झ न य ह
नि रे ग ग का ऽ हे न	मं ध मं ग को ओ सु ल	रे - सा । झा ऽ वे ।	

राग - मारवा ऐकताल (म.ल)

झांझन झनके मोरा, आयो नंदको छोरा अब कहो मै कैसे नाचूं, बिन मुरलीके धुनवा ॥६॥

हम तो अपने रहे कहां ? हमरो प्रान श्याम जहां अनुबिन अब जीना विरथ असो कन्यो मोपे टोनवा ॥१॥

अर्थ :- ही चीज खौं फैय्याजखौं साहेबांच्या चीजांच्या धर्तीविर बांधली आहे समर्पणाची भावना या चीजेत आहे. ती मनाशी ठरवते की कृष्णाशिवाय आज नृत्य करायचें, कृष्ण येताच हे बेत फसतात केवळ कृष्णाच्या मुरलीनेच गोपींना वेड लावलें होते असे नाही तर त्या मुरलीची साथ असल्याशिवाय त्यांच्या पायातले पैजणें बोलके होत नसत. त्याच्या विना त्यांना जणू स्वतंत्र अस्तित्त्वच नव्हतं.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
सा -	सा सा	सा सा	रेसा नीध	नीरे नीध	मंमं ध
झां ऽ	झ न	झ न	केऽ ऽऽ	ऽऽ मोऽ	ऽऽ रा
सा -	सा -	रे ग	रे ग	रे सा	- सा
आ ऽ	यो ऽ	नं द	को ऽ	ऽ छो	ऽ रा
रे सा	रे ग	- ग	मं ध	मंग रे	- रे
अ व	क हो	ऽ मै	के ऽ	सेऽ ना	ऽ चू
ध मं	ध मंग	रे -	गं ध	मंग रे	सा -
बि न	मु रुऽ	ली ऽ	केऽ ऽ	धुऽ न	वा ऽ ।

राग - पुरिया - तीनताल (म.ल)

चल जलदी कर अब तो सजनी भभी अति

रजनी डगर नगर की दुभर अति डरसे कपत सिरकी जल की गगरी ॥धृ॥

अेक तो डर मोहे सास ननद को, दूजो नटखट रोके न बाट हमरी ॥१॥

अर्थ :- रात्र बरीघ झाली आहे. पायवाट बिकट आहे. त्यामुळे भीतीने थरकांप बुडतो आहे व डोक्यावरील घागर खुसळते आहे. अिकडे सासू व नणंद रागावणार हे तर खरेच. पण तिकडे तो नटखट आपली वाट न अडवो म्हणजे झाले. मात्रे मात्रे गणिक शब्द व स्वरांचा खेळ हे चीजेचे वैशिष्ट्य !

स्थायी

+	२	०	३
	ध नी च लो	रे मं ग रे ज ल दी क	सा नि सा ध रो अ ब तो
नि सा नी - स ज नी S	मं ध नि सा भ आ अ ति	रे रे सा नी र ज नी ड	रे ग रे ग ग र न ग
मं ध मं ध र की दू भ	नि रे नि नि र अ ति ड	ध नी ध मं र से क प	ध मं ग मं त सि र की
ग रे मं ग ज ल की ग	रे सा । ग री ।		
अंतरा			
		ग ग मं ध नी सां अे क तो S S	सां सां सां सां ड र मो हे
सां - सां सां सा S स न	सां नि रे सां - न S द को S	नि रे नि ध दू S जो S	मं ध म ग न ट ख ट
ग रे मं ग रो के न बा	रे सा ध नी । ट ह म री ।		

राग - भटियार - झपताल (वि.लय)

अनंग मदन मोपे धर धनु शर चलावे घायलं करत मोहे ॥धृ॥

ऐसो समय में पिया ना पासे,विरह अगीन जलाये ॥१॥

मदनाच्या वाणांनी व्यथित झालेल्या विरहिणीची ही व्यथा आहे.

स्थायी

+	२	०	३	सा
				अ
ध प	धनी प	-प	ध म	मप- , गेसा -
नं S	ग S	Sम	द न	मोSS, पेSS S
म प	-प पधनियां	-रें	नी धप	-प पध, - म,म
ध रे	Sध नुSSS	Sश	र SS	Sच लS,S S,ये
प ग	गमधनीसां सां सां		मध- फग	गप फगरे सा,सा
धा S	यSSSS S ल		कS रS	तS,S मोSSS हेSअ

अंतरा

				मं, धमं
				ऐसोस
धनिसां -	सां धरें	सां	सां-रेंगं रेंसां	धरें नीध पप
मSS S	य में S	S	पिSS याS	ना पाS Sसे
सा ध	ध म म	म	म गप	-प फग रेसा-सा
बि र	ह S अ	अ	गि नS	Sज लS Sयेअ

राग - भटियार (मारवा मेल) - तीनताल (म.ल)

चुहूं चुहूं करत सकल बन चिरीया मधुगान नाचे पिक पपीहा मोरवा ॥धृ॥

ऋतुराज के दरबार-भाट करत आज गान, जिनके राजा लौटे है जिनके देस वा

अर्थ :- सकाळचा राग असल्याने-प्रातःकालचे वर्णन या चीजेत आहे. ऋतराज वसंताचे आगमन झाल्याने त्याच्या दरबारातील कोकीळ, मोर, पपीहा हे भाट त्याचे स्वागत करत आहेत.

स्थायी

+	२	०	३
	ध	प पुप ग प	ग रे सा सा
	चु	हूं चुऽ ऽ हूं	क र त स
म म म म	ध ध प, मं	मं धनी सां रेऽ	रे सां सां रे
क ल ब न	चि री या, म	धु गाऽ ऽ नऽ	ना ऽ चे पि
नी ध प पी	ध प म ।		
क प पी हा	मो र वा ।		
		अंतरा	
			मं धनी सां सां
			क त राऽ ऽ ज
सां - - रेऽ	रे सां नि रे	नी ध प, ग	रे सां नि रे
के ऽ ऽ दऽ	र बा ऽ र	भा ऽ ट, क	र त आ ज
नी ध प नी	ध प, ग प	ग रे सा -	म ग प प
गा ऽ न, जि	न के, रा ऽ	जा ऽ लौ ऽ	टे ऽ है ऽ
ध म प नी	ध ध प ।		
जि न के ऽ	दे स वा ।		

राग-सोहनी - झपताल (मध्यलय)

डारुंगी डारुंगी डारुंगी तोपे रंग सांवरिया अब, बहुत चलाओ पिचकारी
हम सब सखियन पर ॥१॥

मलुंगी मलुंगी तोरे मुखपर गुलाल, देखोजी देखोजी देखोजी नारी कैसे
खेलत फाग, हम भी तुमसे कछु कम नही खेलनमें गिरिधर ॥१॥

अर्थ :- होळीचे वर्णन या चीजेत आहे. कृष्णाने गोपींना खूप रंगवले पण गोपीही कांही
कमी नव्हत्या. त्याही रंग खेळण्यात कृष्णापेक्षां वरचढ होउ शकतात हे त्यांनी कृष्णाला
दाखवून दिलं. चीज तालाला फसवी आहे. चीज गाऊ लागताच त्रिताला चा भास होतो.
पण चीज झपतालात आहे

स्थायी

+		२			०		३		
ॠ	नि	सां	नि	ध	नी	मं	ग	-	ग
डा	रुं	गी	डा	रुं	गी	डा	रु	ऽ	गी
मं	ध	नि	सां	ॠ	सां	नी	सां	ध	नी
तो	पे	रं	ग	सां	व	रि	या	अ	ब
ॠ	गं	ॠ	मं	गं	ॠ	सां	सां	सांनि	ॠ
ब	हु	त	च	ला	ओ	पि	च	काऽ	री
सां	ॠ	नि	सां	ध	नी	मं	ध	नि	सां ।
ह	म	स	ब	स	खि	य	न	प	र ।

अंतरा

+	ध	२	सां	सां	०	सां	३	-	सां
मं	लूं	मं	म	लूं	सां	नी	लूं	ऽ	नी
म		गी			नी				
	नी	रे	मं	रे	मं	गं	रे	-	सां
ध	रे	मु	ख	प	र	गु	ला	ऽ	ग
तो									
रे	नी	सां	नी	ध	नी	ध	मं	ऽ	ग
दे	खो	जी	दे	खो	जी	दे	खो	ऽ	जी
ग	रे	ग	मं	रे	मं	ग	रे	सा	सा
ना	री	कै	से	खे	ल	त	फा	ऽ	ग
नि	रे	ग	ग	मं	ध	नि	सां	सां	रे
ह	म	भी	तु	म	से	क	कु	सां	म
नि	सां	निध	नी	मं	ध	नी	सां	रे	सां
ना	ही	खेऽ	ल	न	में	गि	रि	ध	र

राग - शिवमत भैरव - तीनताल (म.ल)

सुधर सलोने साँवरे बात मोरी मानले ॥६॥

दधि बेचन जाने दे, भोर भभी सब चर्चा करें ॥१॥

अर्थ :- या चीजेतील तालात वेगवेगळ्या मात्रांवर येणारे वजन मनोहारी आहे.

“सर्वांग सुंदर अशा माझ्या लाडक्या कन्हैय्या! माझं अँक ! मला दही विकावयास बाजाराला जाऊन दे कारण दिवस अुजाडलाय ! लोक निष्कारण चर्चा करतात !”

स्थायी

+	२	०	३
	नीध पम (सुऽ) (ऽऽ)	गम धनी सां ध (ऽऽ) (ऽऽ) (ऽ) घ	- प - म (ऽ) र (ऽ) स
प - म रे लो (ऽ) ने साँ	ग रे सा सा (ऽ) व रे वा	नि सा म - (ऽ) त मो (ऽ)	म प - प री मा (ऽ) न
नीध पम गम पध (लेऽ) (ऽऽ) (ऽऽ) (ऽऽ)	निसां - । (ऽऽ) (ऽ) ।		
		अंतरा	
	ग म द धि	धना सां - - (बेऽ) (ऽ) (ऽ) (ऽ)	- ध ध नी (ऽ) च (ऽ) न
सां - - ध जा (ऽ) (ऽ) (ऽ)	नी प, म - (ऽ) ने दे (ऽ)	पम गुरे ग नीध (भौऽ) (ऽऽ) र भऽ (ऽ) (ऽ) (ऽ)	पम प प ध (ऽऽ) आ स ब
नीरें निसां ध नी च र चा (ऽ)	प म । क रे ।		

राग - शिवमत भैरव - ओकताल (म. ल)

साँची साँची साँची कहो मोसे बतिया तुम, मुख दरपन देखो देखो काहे
बनावत तुम आज ॥६॥

नींद भरी नयन लाल, मुख तंबूल, रसना लाल, गाल लाल - अधर लाल
किन संग हरकत कीन्ही आज ॥१॥

अर्थ :- "खरे सांग हं ! स्वतःचें तोंड आधी आरशात पहा. कशासाठी हा साळ सूदपणा?
तुझ्या डोळ्यातील हा रक्तिमा, विड्याने रंगलेली ही जीभ आणि ओठ. कुणाशी तरी प्रेमाचे
चाळे केल्याचेच सुचवितात ना ?

स्थायी

+	०	२	०	३	४
सां	-	सां ध	प प	नी -	ध प
साँ	S	ची साँ	S ची	साँ S	ची क
रे	ग	रे सा	सा रे	ग -	म -
मो	S	से S	ब ति	या S	S S
ग	म	ध ध	सांति सां	ध नी	प म
मु	ख	द र	पS न	दे S	खो दे
रे	ग	रे सा	सा रे	ग म	प ध
का	S	हे ब	ना S	ब त	तु म
					सां सां
					आ ज

अंतरा

+		०		२		०		३		४	
म	-	ध	ध	सां	-	सां	सां	सां	रें	सां	सां
नी	ऽ	द	भ	री	ऽ	न	य	न	ल	ऽ	ल
ध	ध	ध	सां	-	सां	रें	नि	सां	ध	ध	प
मु	ख	तं	वू	ऽ	ल	अ	ध	र	ल	ऽ	ल
सां	नि	सां	ध	-	प	नी	ध	प	म	ग	म
गा	ऽ	ल	ल	ऽ	ल	अ	ध	र	ल	ऽ	ल
रें	ग	रें	सा	सा	रें	ग	म	प	ध	(सांनि)	सां
कि	न	सं	ग	ह	र	क	त	की	न्दी	(आऽ)	ज

राग - अहीर भैरव - तीनताल (म. ल)

हाथ कंगना को दरपन की जरूरत है कहाँ कहो सजन ॥धृ॥

जलबिन मीन - धन बिन बिजुरी - रहत जस नाही वैसो अपनो लगन ॥१॥

अर्थ :- अरे ! हातच्या कांकणाला आरसा कशाला ?

ज्या प्रमाणे पाण्याशिवाय मासा व मेघाशिवाय वीज राहूच शकत नाही तसेच आपल्या प्रेमाचे नाते नाही कां ?

स्थायी

+	२	०	३
			ग हा
			- म प धनी S ध कं गS
ध - - -	म - ग म	रे रे सा रेसा	नी - सा रे
ना S S S	को S द र	प न की जS	रं S र त
ग - म प	- धप ध नी	ध ध म ।	
है S क हा	S कS हो S	स ज न ।	
अंतरा			
			नी ज
			धप ध - नी लS बि S न
सां - सां रे	गं रे गं मं	रे रे सां, नी	ध म प ध
मी S न ध	न बि S न	बि जु री, र	ह त ज स
नी सां सां, नी	धप ग ग म	रे रे सा ।	
ना S ही, वै	सोS अ प नो	ल ग न ।	

राग - अहीर भैरव अेकताल (म. ल)

धन झूम झूम आये, जैसे झूमे मदमत गजदल ॥धृ॥

बौछारन अब न देर, धरती भभी अति आतूर बिरहनसम दाह शमन-बाट तकत रही अविचल ॥१॥

अर्थ :- काळ्या भोर मेघ समुदायांना मदोन्मत्त गज - दलाची अुपमा दिली आहे.अशा मेघांनी आकाश भरून आले आहे. आता जल धारांना विलंब नाही. विरहाने तप्त अशा विरहिणीप्रमाणे धरती तिचा दाह शमन करण्यासाठी जलधारांची आतुरतेने वाट पहात आहे.

स्थायी

+	०	२	०	३	४
सा	ध	ध	-	म	प
ध	न	झू	ऽ	म	झू
				ऽ	ऽ
				म	म
				गप	म
				आऽ	ऽ
सासा	म	धप	ध	धरे	निसां
जैऽ	से	झूऽ	मे	मऽ	दऽ
				नी	धप
				म	तऽ
				ग	म
				ग	ज
				रे	सा ।
				द	ल ।

अंतरा

नी	-	ध	प	ध	ध	नी	सां	सां	रे	नी	सां
बौ	ऽ	छा	ऽ	र	न	अ	ब	न	दे	ऽ	र
सां	रे	गं	मं	रे	सां	नी	सां	नी	ध	प	प
ध	र	ती	ऽ	म	आ	अ	ति	आ	तु	ऽ	र
प	ध	नी	सां	नी	धप	ग	-	म	ग	रे	सा
बि	र	ह	न	स	मऽ	दा	ऽ	ह	श	म	न
सा	म	प	ध	निरे	निसा	नी	धप	ग	म	रे	सा
बा	ऽ	ट	त	कऽ	तऽ	र	हीऽ	अ	बि	च	ल

राग-नटभैरव - तीनताल (म.ल)

बरजो न माने, मानेना असो हठीलो कान्ह करत बरजोरी ॥धृ॥
लाजन की मारी हम नारी, कहे कैसी असकी लरकाओ ॥१॥

अर्थ :- कृष्णाच्या खोड साळपणाची तक्रार यशोदेकडे गोपी निवेदन करीत आहेत. धाकदपटशा दाखवूनही हा कान्हा आमचे अंकत नाही. अुलट हा हटवादी आमच्यावर बळजबरी करू पहातो. याच्या कित्येक खोड्या न सांगण्यासारख्या आहेत.

स्थायी

+	२	०	३
			ग रे सा नि सा ब र जो ऽ न
ध - - - मां ऽ ऽ ऽ	सा - - सा ने ऽ ऽ मा	रे - सारे, रे नेऽ ऽ नाऽ, अ	ग म प प सो ह ठी लो
धसां रे सां काऽ ऽऽ न्ह क	ध प ग म र त ब र	रे ग - । जो री ऽ ।	
अंतरा			
			म - ध ध ल ऽ ज न
सां - सां - की ऽ मा ऽ	सां नं रे सां रीऽ ऽ ह म	नि सां ध - , ना ऽ री ऽ	प ध सां रे गं क हे कैऽ ऽ
रे सां नि सां सी ऽ अि स	ध - ग म की ऽ ल र	रे ग - । का ओ ऽ ।	

राग - बिभास - ऐकताल (म.ल)

कनक कलश धन्यो शीस, आम्रपत्र रच्यो बीच, गावत सुकुमार नार बेगि
बेगि आ, ठारी ॥६॥

बनरा बनरी को संग, ले आयो मनहि रंग, ठारो जब द्वार बीच, कलश
ज्योति बलिहारी ॥१॥

अर्थ :- प्रसंगनिष्ठचीज आहे. यांत वरातीचं वर्णन आहे. आपल्याकडे वरातीत बँड,
बाजा, शहनाओी वगैरे मंगल - संगीत सोडल्यास स्त्रिया भर रस्त्यातून गात जाण्याची
प्रथा नाही. पण अुत्तर हिंदुस्तानात असं नाही.

अुदेपूरला गेलो असताना एक वरातीचा प्रसंग पहावयास मिळाला. तोंडावर घुंघट घेऊन
चाललेल्या बहुतेक सर्व स्त्रिया वरातीची गाणी गात होत्या. ज्यांना 'बिदाओी' गीत म्हणतात.
त्या प्रसंगावरून या चीजेचा स्फूर्ती झाली.

सुंदर युवतींनी सोन्याचे कलश माथ्यावर घेतलेले आहेत, ज्यांत आम्रपत्र आहेत. सुकुमार
अशा नारी गात गात नवऱ्यामुलाच्या बिन्हाडी येतात.

मनांत सुखस्वप्न रचीत 'वर' (बनरा) 'वधू' ला (बनरी) घेऊन आपल्या घराच्या
अुंबरत्तापर्यंत येऊन थांबल्या बरोबर त्या सुकुमार नारींनी वधुवराला कलशातील ज्योतीने
ओवाळलं.

स्थायी

+		०		२		०		३		४	
ध	प	ग	रे	सा	सा	सा	ध	-	सा	-	सा
क	न	क	क	ल	श	ध	यो	S	शी	S	स
सा	ग	ग	प	-	प	प	ध	ग	प	-	प
आ	S	म्र	प	S	त्र	र	च्यो	S	बी	S	च
प	-	ध	सां	सां	सां	सां	रेंग	रें	सां	-	सां
गा	S	व	त	सु	कु	मा	(SS)	र	ना	S	र
सां	-	रें	सां	ध	प	प	-	ध	ग	(साग)	(पध)
बे	S	गि	बे	S	गि	आ	S	ठा	S	(रीS)	(SS)

अंतरा

+	०	२	०	३	४				
प	प	ध	धसां	रें	सां	-	सां		
ब	न	ब	री	को	सं	ऽ	ग		
			ऽ						
सां	सां	सां	रें	ध	प	-	प		
ले	आ	यो	म	हि	रं	ऽ	ग		
प	प	ध	ध	सां	ध	प	प		
ठा	रो	ज	द्वा	ऽ	र	वी	च		
रें	सां	ध	प	प	ग	सा	ग	प	ध
क	ल	श	ज्यो	ति	ब	हा	ऽ	री	ऽ

राग - भैरवी - तीनताल (म.ल)

सैयाजी हो लाओ लाओ मोहे मोतीयनकी बिंदिया, तैसो ही कनककी रतन
जडी चुडिया ॥६॥

पैयन पैजनियां नैनन कजरिया-सोलहु सिंगार सजे सेजरिया ॥१॥

अर्थ : भैरवीचा रस कोणता हे ठरविणे कठीण आहे. यात येणारे सर्व स्वर - त्या त्या
स्वरांचा आणि लयीचा अपुपयोग करण्यावर अवलंबून आहेत या चीजेत शृंगारिक भावना
गुंफलेल्या आहेत.

स्थायी

+	२	०	३
		सा ग रे ग तै या जी हो	सा ग रेसा धनी ने लाणे मोहे
सा ग रे ग मो ती य न	मप म रे ग की ऽ वि दि या	ग म म ग ते सो हि क	ध रे सा न क की ऽ
सा ग रे ग र त न ज	मप म रे ग । डी ऽ चु ड या		

अंतरा

		प प प प पै य न पै	प नीध प - ज नि यां ऽ
ध ध ध ध नै न न क	प ध म - ज रि या ऽ	मग मग मग मग सो ल हु सिं	गम - म म गा ऽ र स
ग सा गम धम जे ऽ से ऽ ऽ	रे रे सा -। ज रि या ।		

स्व-रचित राग

राग-कल्याण बहार

बहार राग का मिश्रण, अन्य रागोंसे बहुत मिलता जुलता होने के कारण प्रभावी और आनंद दायी होता है. जैसे-वसंत बहार, हिंडोल बहार, भैरव बहार, अडाणा बहार, जौनपुरी बहार. मैंने मिश्रण शब्द का अपुयोग असलिये किया है की बहार के साथ विभिन्न स्वरोंके राग जोडे जाते है । अुसमें संयुक्तिकरण कम रहता है ।

अुदाहरण के तौर पर वसंत बहार या भैरव बहार यह दो रागोंका मिश्रण है. किन्तु जयजयवंती विलासखानी तोडी इत्यादी रागोंमे दो समान प्रकृतीके राग इस प्रकार आते है. कि अुनकी केवल छाया दिखती है, इसलिये अुन्हे संयुक्त राग कहते है । फलस्वरूप अेक अलग राग स्वतंत्र रूप में निर्माण हो जाता है । बहारादि रागोंका प्रयोजन भिन्न भिन्न प्रकृती के रागोंमे करना, स्वरोंपर कितना काबू पाया है इसका प्रदर्शन करना है। रागोंकी निर्मिती का यह अेक प्रकार माना जाता है ।

इस विचार धारा को लेकर मेरे मनमे आया 'कल्याण बहार' । इस राग में कल्याण और बहार का जोड है । यह रूप बहार के अन्य प्रकारोंके भांति बडा ही रोचक और राजीला लगता है । सा म, मप, गम इन स्वरों को गानेसे बहार खडा हो जाता है । आगे चलकर नी धप रेग यह कल्याण का टुकडा जोडनेसे कल्याण बहार सिध्द हो जाता है ॥अिस राग का आरोह अवरोह इस प्रकार होगा :- निरेगम धनिसां । सां धनिपमपगमरे सा ॥

चलन :- निरेग, गम मप गमरेसा, धनिरेग,ममपगमरेसा, निरेगरे, निनि धनिसा साम, ममप गमरेसानिसा, निरेगरे निनि धनिप म धनिसा, ममप, मपगम निध नीनीसां, धनिप, नि धनिसां, धनि पम परेग, निरे गम प गमरे सा, निरेगरेनिध निनिसां, मधनि सां निप, नीप गम नीधनीसां - नीप रेग, मप गम रे सा.

राग - कल्याणबहार - तीनताल (म.ल)

जब सुनी मनमोहनकी मुरली, मधुवनमें मधुराग आलापत, तुरत ही सुधबुध
चितकी हर लीन्ही ॥धृ॥

सखी मोरी डूब गअी गगरीरी, सुधन रहत कछु काम काजमें री, यूं ही
हमरी होत गती री ॥१॥

अर्थ :- मधुवनांत मधु (गोड) आलाप करणारी मनमोहन कृष्णाची मुरली अँकली की
क्षणांत मी 'माझी' रहात नाही.

'अग', माझी घागर बडून गेली, पण हें नेहमीचेंच आहे. कोणत्याही कामांत माझी बुद्धी
चालेनाशी होते. अशी माझी स्थिती होते (अितकी त्याची मुरली मला प्रभावित करते)

स्थायी

+	२	०	३
	ध नी ज ब	सां नीध सांनी सुऽऽ नी ऽऽ मऽ	प पमंगरे ग म न मोऽऽऽ ह न
नी ध नी नी की ऽ मु र	सां -, गं रे ली ऽ, म धु	नि सां नी ध ब न में ऽ	निरे निसां नी प मऽ धुऽ रा ऽ
गु गु गु म ग आ ल ऽ	रे सा, ग रे प त, तु र	नि ग - म त ही ऽ सु	नीध नी सां सां धुऽ बु ध चि
गं रे नी ध त की ह र	नी सां । ली न्ही ।		
		अंतरा	
		नि गुं रे नी स खीऽ ऽ मो	नी ध नि सां ऽ री डू ब
गुरे सां - रे गुऽ आ ऽ ग	नी ध नि सां ग री री ऽ	नि गं रे सां सु ध न र	नि सां नी ध ह त क छु
धनी सां नीप गु काऽ ऽ मऽ का	गुम रे सा सा ऽऽ ज में री	ग रे ग - यूं ऽ ही ऽ	नी ध नी - ह म री ऽ
निगं रे नी ध होऽ ऽ त ग	नि सां । ती री ।		

राग - मलुहा - तिलक

अक्सर मलुहा स्वतंत्र राग नहीं किन्तु अेक स्वर समुदाय है जो, 'रेसा, धपध म् प् नी सा अिन स्वरों द्वारा व्यक्त होता है । प्रचार में अिसी कारण इन स्वरों को अन्य रागों के साथ मिलाया जाता है - तब अुसे मलुहा - केदार कहते है किन्तु ये भी देखा गया है कि अिस राग के घटक कामोद अेवम् बिहाग में भी दिखाअी देते हैं ।

अिसी कल्पना को लेकर मैने मलुहा का संजोग तिलक कामोद से किया है और इस स्वकलपित राग का नाम 'मलुहा - तिलक' रखा है । मेरी दृष्टी में ये अेक मनोहारी राग रूप है ।

'रे सा, ध् प् नी सा - रे म प सां, पध मप गसा अितने स्वर गाते ही अिस राग की पहचान हो जाती है ।

स्वर विस्तार :- रे सा, ध् म् प् नी सा, रे म प ध म ग सा नी रे सा, ध् म् प् नी सा, गरे म गसा, रे प म गसा, ध् प् ध् म् प् सा गसा गरे पम गसा, सा म् प् नी नीसा, रे म प ध म गसा, रे म प सां, सां, प ध म ग सा, म प सां, रेंगं सां, रें मं गं सां, पध मप सां. पध ग म ग सा, नी सा रे सा, ध् म् प् नी सा

राग - मलुहातिलक - झपताल (साधारण म.ल)

रात अंधेरी डरपावे जियरा ॥धृ॥

अित दमके बिजुरी, अुत गरजे धन धन री । असो समय मेरो पिया नाही घरमें री ॥१॥

अर्थ :- काळोखी रात्र आहे. जीवाचा थरकाप अुडत आहे. इकडे विजांचा कडकडाट आहे. तिकडे काळ्या कभिन्न मेघाचा गडगडाट होत आहे. अशा या कातर वेळी माझा प्रियकर घरी नाही.

स्थायी

+		२			०		३		
रे	निसा	ध	म	प	नि	-	सा	-	सा
रा	SS	त	S	अं	धे	S	S	S	री
रे	म	प	ध	म	प	गम	रे	सा	धनी॥
ड	र	पा	S	वे	जि	यS	रा	S	SS॥
अंतरा									
रे	म	प	सां	सां	सां	सां	सां	-	-
अि	त	द	म	के	बि	जु	री	S	S
सां	सां	सां	रुं	सां	सां	पध	म	ग	सा
अु	ते	ग	रS	जे	ध	नS	ध	न	री
रे	म	प	सां	ध	म	प	ग	-	सा
अै	S	सो	S	स	म	य	में	S	री
प	म	प	ध	मप	ग	म	रे	सा	धनी॥
पि	या	ना	S	हीS	ध	र	में	S	रीS॥

राग - मलुहा तिलक - तीनताल (म.ल)

कैसे कर जीये री, जुग जुग बीतो लागे री ॥६॥

कछु लिखा ना पाति, कछु ना संदेसा असो निरदभी पिया परदेसी ॥१॥

अर्थ :- माणसाने जगावे तरी कसे ? युगामागुन युग गेल्यासारखी वाटतात. ना अेका ओळीचे पत्र, ना कांही निरोप. असा माझा प्रियकर परदेशी जाऊन निष्ठुर झाला आहे.

स्थायी

+	३	०	३
			रे सा - ध प के से ऽ क र
ध - - - जी ऽ ऽ ऽ	म - प नी ऽ ऽ ऽ ऽ	सा - सा, रे ये ऽ री, जु	म प सां - ग जु ग ऽ
सां - - प वी ऽ ऽ ऽ	प ध म प तो ऽ ल्य ऽ	ग - सा । गे ऽ री ।	
अंतरा			
			रे क म प सां सां छु लि खी ना
सां - - - पा ऽ ऽ ऽ	- - <u>निसां</u> <u>रें</u> ऽ ऽ <u>ऽऽ</u> <u>ऽऽ</u>	सां - - , सां ति ऽ ऽ, क	सां रे गं सां छु ना ऽ सं
सां प प ध दे ऽ ऽ ऽ	म प ग म ऽ ऽ ऽ ऽ	रे सा - , रे सा ऽ ऽ, अँ	म प सां सां सो नि र द
सां प प ध ओी ऽ ऽ ऽ	म प ग म पि या प र	रे - सा । दे ऽ सी ।	

राग - स्वरमोहिनी

कलावती अेवम खंबावती इन दो रागों का मिलाप अिस स्व-कल्पित 'स्वरमोहिनी' रागिनी में किया है । कहां खंबावती लेना और कहां कलावती लेना येतो गुणीयोंपर छोडता हूं। किन्तु मेरी नजर में कलावती आरोहमें और खंबावती अवरोहमें आनी चाहिये ।

॥ आरोहावरोह अिस प्रकार होगा :-

सा गपध, नी धसां । रें नी, ध प धम पग मसा

॥ पकड :- ग प ध नी धप, धम रे सा नी ध प सा

॥ चलन :- पनी ध प सा, ग प ग सा, रे नी ध प सा, म रे म, पधमप, गमसा, सा ग प ग सा, नी धप, ध ग प धम, रे नी ध प सा सा ग प धनी ध म, ग प धनी, धम, गप, धनी धम पगसा, रे नी धपसा । सा ग पग, पध नी धम, गपग, गप धसां घ सांरें गंसां रेंनी ध, गप ध सां, नी धम, सांरे नी धप सां।

सा ग प, धम, गप धम, प ग, ध म ग प घसां, रेंनी धप घसां, रें गं सां, ग प ध म, नी ध प, ग प ध सां रेंगं सां, मं गं रें गं सां नी ध प, धम, सांरे नी ध प सा।

इस राग का जनक खमाज थाट है । वादी संवादी मध्यम षड्ज है । गान समय रात्री का दुसरा प्रहर अुचित होगा ।

मध्यम और निषाद ये दो स्वर अिस राग के प्राण भूत है । कोमल निषाद कलावती अेवम् खंबावतीका दर्शक स्वर है और अिन रागोंके अनुसार अिस स्वर का प्रयोग करने में कुशलता है ।

कोमल निषाद के कारण यह रागिनी अेक विलापिका बन जाती है । मध्यम स्वर अिसे धीरोदाष बना देता है । मेरी अपनी बंदिशों में भी यही भाव प्रकट करने की मैने चेष्टा की है ।

राग - स्वरमोहिनी - एकताल (विलंबित)

और न दूजो काज जबते आये तिहारे चरन ॥धृ॥

बड़ी बेर ते जागे हम, अब तो ले हो शरन ॥११॥

अर्थ :- (हे इश्वरा) तुझ्या पद कमलावर शरण आल्या बरोबर आता आयुष्यात कांही शिन्नक राहिलेलं नाही.

फार अशीराने जाग आली हें खरं ! पण आतां कृपेची सांवली धर !

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
					गपधनीधम रेनीधप औऽऽऽऽऽऽऽऽऽऽऽऽ दुऽजोऽ						
सा का	-सा ऽज	साग जब	प तें	धनीधपगप सांघ आऽऽऽऽऽऽऽऽ ये	सां रेनीधप ऽ तिहारेऽ	गधप रेग-सा चऽऽ रऽन	॥धृ॥				
अंतरा											
सां तें	धगं जाऽ	नी- गेऽ	धप हम	सागप- अबतोऽ	धसां लेऽ	धनी ऽहो	धपग ऽऽऽ	गप शऽ	गसा रऽन	नीध- बडीऽ	गपसांघ वेऽर

राग - स्वरमोहिनी - तीनताल (म.ल)

बहुत दिन बीते, अब कितने बीते ये तो मैं ना जानूं, प्रभू तू ही जाने ॥धृ॥

अकटक लोचन बाट तकत हूं जबतक ना आवे प्रीतम प्यारे ॥१॥

अर्थ :- किती काळ लोटला ! आणि आंता किती लोटणार
हैं प्रभु तूच जाणूं शकतोस ! मी असमर्थ आहे.

जो पर्यंत माझा प्रियकर येत नाही तो पर्यंत.
डोळे लाअून मी त्याची प्रतीक्षा करत आहे.

स्थायी

+	२	०	३
			रे ध नी ध प ब ह त दि न
सा - सा, सा बी ऽ ते, अ	ग प धनी ध ब कि तऽ ने	म - सा, ग बी ऽ ते, ये	प ध सां ध तो मैं ऽ न
सां - सां रे जा ऽ नूं, प्र	नी धप ग गप भू तूऽ ऽ हीऽ	रे - सा । जा ऽ ने ।	
			अंतरा ग प ध सां ध अि क ट क ऽ
सां - सां सां ले ऽ च न	ध सां रेगं रे बा ऽ टऽ त	नी नी ध प क त हूं ऽ,	नी धप ग गप ज बऽ त कना
ग - सा - आ ऽ वे ऽ	ग प धनी ध ह म रेऽ प्री	म - सा । त ऽ म ।	

राग - भटियारी दुर्गा

‘दुर्गा’ और खमाज थाट कां भटियार इन दो रागोके मेलसे यह भटियारी दुर्गा बनाया है. अधिक तर भटियार मारवा थाट का प्रसिध्द है. किन्तु खमाज थाट के भटियार का भी कै. पं. भातखंडेजीने जिक्र किया है। कुछ कलाकारोंसे इस रागको मैने सुना है।

खमाज थाट के भटियार में कोमल निषाद को छोडकर बाकी सब स्वर शुध्द है। पूर्वांग में इस राग का उठाव सा ध, पम गरे सारे, पम गरेसा. इस प्रकार होता है। मैने केवल यही अंग भटियारी दुर्गा में रखा है। इस राग का आरोह पूर्णतया दुर्गा का है और अवरोह में भटियार - सां धप मगरे सारे. इस प्रकार रखाहै। कोमल निषाद पूर्ण वर्जित किया है। शुद्ध रे पूर्णतया इस राग का प्राण स्वर है, अत एव रिषभ पर वारवार न्यास करने में ही इस राग की पूर्तता है।

राग का स्वरूप इस प्रकार होगा :-

॥ आरोह :- सारे म प ध सां ।

॥ अवरोह :- सां ध प मगरे सा रे - सा ।

॥ न्यास स्वर - रिषभ. वादी - संवादी - मध्यम - षड्ज ।

॥ चलन - धसा, धसारे, रेरे म, गरे सारे, पम, रेसारे, धपम, गरेसारे,- रेपम, गरेसा रे, रेमपध मगरे सारे, रेरेप, मप धम, गरेसारे, ध ध सारे म, पम गरेसारे, रेम पधमगरे सारे, पमपधम, गरेसारे, रेम पधसां. ध ध सां रें सां धम, रेपम, गरे सारे, मरे, पम पधम,

पधसां, धसारें मं गं रें गं सां, सां धमरे, पमपधम, गरेसारे, गंसां रें धम, गरेसारे, रेमपधसां, धधसां, मपधसां, ध ध सांरें धसां रें धमगरे, रेमपधमगरेसारे, ध ध सा.

राग - भाटियारी दुर्गा - तीनताल (म.ल)

कारी कारी कारी । धिर आओ सावन की घटा अत न्यारी ॥६॥

जोगिनी सी धरती मुसकाओ भओ मतवारी - अरू बलिहारी ॥१॥

अर्थ :- दशदिशांना घेरून आलेले हे श्रावणाचे श्यामल मेघ अतिशय मनोहारी दिसत आहेत.

जोगिनी समान ही धरती - मनांतल्या मनांत सुखावली आहे. धुंद झालेली आहे - आणि स्वतःला समर्पित करीत आहेत.

स्थायी

+	२	०	३
			प का
			म सा - सा री का ऽ री
रे - - - का ऽ ऽ ऽ	सा ध ध सा री ऽ धि र	रे प म, - आ ऽ ओ, ऽ	म - सां ध सा ऽ व न
सां - सां ध की ऽ घ ऽ	सांरे मंरे सांसां धध टाऽ ऽऽ अऽ तऽ	मग रेसा रे । न्याऽ ऽऽ री ।	
		अंतरा	
			म - सां ध जो ऽ मि नी
सां - सां ध सी ऽ ध र	सांरे मंरे सां ध तीऽ ऽऽ मु स	मम रेसा रे, प काऽ ऽऽ ओ, भ	म - सा सा ओ ऽ म त
रे ध सा ध वा ऽ री अ	सां ध मग रेसा रू ऽ वऽ लिऽ	रे - सा । हा ऽ री ।	

राग - ललिता - तोड़ी

ललित अेवम् तोड़ी के संजोग से ललिता तोड़ी बनाया है । अतः इस रागमें दो तो मध्यम है और रे ग ध कोमल है । दो मध्यम का प्रयोग इस रागमें ललित राग के भांति होता है । पंचम वर्जित है । इस राग में आरोहमें तोड़ी और अवरोह में गंधार तक ललित अंग स्पष्ट है असलिये इसे ललिता तोड़ी कहा है । शुध्द मध्यम आने के कारण रागमें करुणा के साथ गांभीर्य अनुभव होता है । किन्तु राग का स्थायी भाव करुणा है ।

सा रे ग मं ध नि सां । सां नि ध मं म रे ग रे सा - यह आरोहावरोही स्वर गाते ही अिस राग की प्रतिमा मूर्तिमंत खडी होती है । कोमल धैवत वाले ललित रागमें शुध्द गंधार की जगह कोमल गंधार रखने से या गुर्जरी तोड़ी में दोमध्यम का प्रयोग करने से ये रागिनी बनती है । मं ध मं म, रे रे ग रे सा, रे ग मं ध मं म, रे ग मं ध नि ध मं म ग रे ग रे सा यह स्वरावली अिस राग का प्राण है ।

॥ आरोह :- सारे ग मं धनि सां ।

॥ अवरोह :- सां नि ध मं म रे ग रे सा ।

॥ वादी - धैवत, संवादी - गंधार, गानसमय दिन का प्रथम या दुसरा प्रहर.

॥ चलन :- रे ग रे सा, ध सा रे ग रे सा, नि सा ध, ग रे, रेग मंम, ग रे, ग रेसा, सारेग मंम, रेग मंम, मं म रे, रे मं म रे, रे ग रे सा. नि सा ध ध सारेग, मंम, मं रे ग, मं ध मं म, रे रे ध मं म, मं मं रे रे ग, रे रे ग रे सा

सा रे ग मं ध, नि ध, नि ध मं म, रे रे निध, रे ग मं म, रे ग मं ध नि ध, मं ध नि ध मं म, मं म रे ग रे रे सा, सा रेगमं धनिध, मंम, मं धनिसां, धसां रेगंसां, निसांनिध मं धनिधमंम, रेगमं ध, रेगमं ग रे सा रेगमं धनितां, धसां, धगंसां, रं गं रे निध, मं धनिसां, रं गं मं गं रे, रं गं मं गं रे सा, धसांनिधमंम, मंम रे, ग रेसा.

स्वर विस्तार मे निषाद का प्रयोग अन्य स्वरों की तुलना में अल्प करना उचित होगा ।

राग - ललितातोडी - तीनताल (म.ल)

जुगसू रैन लागे, दिन कठिन भये - कहो कैसे कैसे धीर धरें ? ॥धृ॥

ना घर आवे ना पाति लिखे का समझूं का मोहे बिसरे ॥१॥

अर्थ :- अिकडे रात्री युगाप्रमाणे भासतात, दिवस जातां जात नाही (तेव्हां तूच सांग) माणसाने कसा धीर धरावा ?

ना घरी येतो, ना पत्र पाठवतो. कायसमजूं मी ? मला विसरला तर नाहीं?

स्थायी

+	२	०	३
		सा जु	रे ग म ध रे सु रे न
मं मं म - ल्य ऽ ने ऽ	- - ग रे ऽ ऽ दि न	ग रे सा, सा क ठी न, भ	नि ध सा सा ये ऽ क हो
रे ग ग मं कै ऽ से कैऽ	गरे ग मं ध ऽऽ से धी ऽ	मंग रे सा । रऽ ध रे ।	
		अंतरा	
धनि सां सां सां आऽ ऽ वे ऽ	धनि सां नि ध नाऽ ऽ पा ऽ	मं म म - ति लि ले ऽ	मं - ध मं ना ऽ घ र
रे - सा - झूं ऽ का ऽ	- गमं ध मंग ऽ मोऽ ऽ हेऽ	रे रे सा । वि स रे ।	मं म रे ग का ऽ स म

राग - रसराज

अल्हैया बिलावल एवम् देसी (शुद्ध धैवत) ये दो रागोंका संजोग रसराज राग मे किया है। दोनों सबेरेके राग होने के कारण यह संजोग नैसर्गिक लगता है। प्रायः बिलावल आरोहमें और देसी तोडी अवरोहमें आती है। किन्तु कभी बार पूर्वार्गमें भी कभी देसी और कभी बिलावल का रूप दिखायी देता है। यह क्रम अुत्तरार्गमें भी हो सकता है। साधारण इस राग का अुठाव सा, ग प नी ध, निसां, सां धप, ^मगु, रे ऽ सा इस प्रकार होता है। आरोहावरोह स्वरूप अधिक स्पष्ट करनेके लिये, ग मरे, गपध निसां, सां धनिप, ध ^मगु, रेगु सारे, सा अिस स्वर संगतीका प्रयोग करना पडता है।

॥ वादी - षड्ज, संवादी - पंचम।

॥ इसका चलन मध्य और तार सप्तकमें अधिक खिलता है।

॥ स्वर - विस्तार :- रे प गु, रे सारे, सा ग मरे, गप ध ^मगु, रे गुरे, निसा. धनिप धनिसा. गमरे गप, ध गु, रे म प ध गु, रे गु रे, ग म रे, प गु रे सा रेऽनिसा, ग ग प, प ध नि धप, प ध ग म रे, रे प ^मगु रे सा रे ऽसा।

ग प धनिसां, रें सां, सांप रें सारें नीसा, पध, ग मरे, ग प ध नि सां ध प गु, रे प ^मगु रे सा रे ऽ सा, सा ग ऽ म रे, सा ^मगु रे सा रे नि सा, प रे सा, सा धनिप, ध ^मगु, ग प ध प म ग, मरे, रे प गु रे सा रे ऽ नि सा, नी सां, प सां, प ध ऽ प सां, रें नी सां प ध प म ग, म रे, ग प ध ^मगु, रे सा रे ऽ नी सा।

राग - रसराज - झपताल (विलंबित)

कन्हैया मोरा नादान, सुनत ना हित की कछु बात ॥६॥

हमरी जब ना माने, माने तुम्हरी काहे ! मै मैया जब जोरत हाथ ॥१॥

अर्थ :- माझा कन्हैयाच नादान आहे. (त्याच्या) हिताची अेकही गोष्ट अेकत नाही.

जिथे माझेच अेकत नाही तिथे तुमचे काय अेकणार ? मी (त्याची) आजी असुनही त्याच्या समोर हात जोडते.

स्थायी

+		२		०		३			
			-, सा	रेम	पध	मं ग	म	रेसा	
			S, क	न्हैS	SS	या	S	मोरा	
रे	-	नी	सा	सा	ग	ग	गपमग	गुम	रे
ना	S	दो	S	न	सु	न	तSS	SS	ना
गप	धनिसां	-धप	गसा	रेनीसा					
हित	कीSS	Sकछु	बाS	SSत, S					

अंतरा

					गम	रे	ग	प	नीधनी
					हS	म	री	S	जSव
नीसां	-	सांर	नी	सां	मग	म	रे	-	सां
ना	S	मा	S	ने	मा	S	ने	S	तु
नीरिं	सांर	नीसां	-	प	पनीरिसांनिसां	-प	पध, -	प	गमेरे
मS	रीS	काS	S	हे	मैSSSS	SS	मैS, S	S	याSS,
गप	धनिसां	-नीधप	गसा	रेनीसा					
जब	जोSS	S, Sत	हाS	SSध					

राग - रसराज - तीनताल (म.ल)

आजी आजी नजी ऋत आयी, सबके मनमें नजी अुमंगे लाजी ॥धृ॥
अित बिकसी बन की सब बेली अुत कोयल कुहूं कुहूं गाजी ॥१॥

अर्थ :- आला - आला - नवऋतु (वसंत) आला !

सर्वाच्या मनांत नव आशेचा मोहोर (फुलोरा) घेऊन आला !

अिकडे वनांतील सर्व वेली बहरून आलेल्या आहेत तर तिकडे कोकीळांचे कूजन सुरु झालेले आहे.

स्थायी

+	२	०	३
	ग प आ जी	धनी सां ध प आऽ ऽ जी ऽ	मंग मंग रे सा न जी ऋ त
सा रे - - - आ ऽ ऽ ऽ	नी सा, ग म जी ऽ, स व	ग रे ग प के ऽ म न	धनी सां सां सां मेऽ ऽ न जी
सां रे गं सां अु मं ऽ ने	धप गमरे । लाऽ ऽऽजी ।	अंतरा	
रे गं मं रे की ऽ स व	ध नी प - वे ऽ ली ऽ	ग प नीध नी अि त बि क	सां - सां सां सी ऽ व न
ग प धनी सां कु हूं गाऽ ऽ	धप गमरे । ऽऽ ऽऽजी ।	प प रे रे अु त को ऽ	सां सां ध प य ल कु हू

राग - भैरवी = अकताल (मध्यलय)

ठायी ठायी स्वर-राणी, मोहवी चित्ता भारी, वनमाली गति आमुची काय सख्या केली ही !!धृ॥

देह असूनी विदेही झाली प्रजा सारी सख्या हरी, महामुनीचीही गती झाली जर्जी राधा ही ॥१॥

स्थायी

+	०	२	०	३	४						
सां	-	रेसां	ध	प	ग	प	मग	सा	रे	सा	-
ठा	S	यीS	ठा	S	यी	स्व	रS	ग	S	णी	S
नी	सा	मग	म	ध	नी	सां	नी	सांरे	मंग	रेसां	नीसां
मो	S	ह	वी	चि	S	त्ता	S	भाS	S	रीS	SS
रे	सां	ध	प	मग	-	प	मग	सा	रे	नी	सा
व	न	मा	S	ली	S	ग	तिS	आ	मु	ची	S
नी	सा	मग	म	नीध	नी	सां	नी	सांरे	गं	रेसां	नीसां
कां	S	य	स	ख्या	S	के	S	लीS	S	हीS	SS

अंतरा

ध	-	म	नीध	नीध	नी	नीसां	-	नी	सांरे	मग	रेसां
दे	S	ह	अ	सु	नी	विदे	S	ही	झाS	S	लीS
नी	नी	-	सां	-	सां	सांनी	सांरे	सां	ध	प	-
प्र	जा	S	सा	S	री	स	ख्या	S	ह	री	S
प	नीसां	रेसां	ध	प	ग	मप	मग	सा	रे	सा	-
म	हाS	SS	मु	नी	S	चीS	SS	ही	ग	ती	S
नी	सा	मग	म	नीध	नी	सां	नी	सांगं	रेगं	रे	सां
भा	S	ली	ज	ओ	S	रा	S	धाS	SS	ही	S॥